

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

EIKONEΣ

ΑΡΙΘ. 178

ΦΩΤΟΡΕΠΟΡΤΑΖ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΥΠΡΟ

ΚΑΡΝΑΒΑΛΙ

Η ΑΚΤΗ "ΑΣΤΗΡ" ΓΛΥΦΑΔΑΣ ΔΙΑΘΕΤΕΙ 100 ΠΕΡΙΠΤΕΡΑ ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑΣ
ΠΑΡΕΧΟΝΤΑ ΙΔΕΩΔΗ ΔΙΑΜΟΝΗ ΚΑΙ ΤΟΝ ΧΕΙΜΩΝΑ. ΤΗΛ: 046-461

ΕΛΑΤΕ ΣΤΗΝ ΤΑΒΕΡΝΑ ΑΣΤΕΡΙΑ!

Ν' ΑΠΟΛΑΥΣΕΤΕ ΤΙΣ ΕΚΤΑΚΤΕΣ ΟΡΧΗΣΤΡΕΣ ΝΑ ΧΟΡΕΨΕΤΕ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΕΤΕ
ME TIMEΣ A LA CARTE • TABLE D'HOTE TA ΣΑΒΒΑΤΑ ΔΡΧ. 120 ΤΗΛ: 04175-04176

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΤΕΥΧΟΣ ΑΡΙΘ. 176 ΔΡΑΧ. 5
9-15 ΜΑΡΤΙΟΥ 1959

*Εκδόσεις: ΕΛΚΗΝ *Ελένη Γ. Βλάχου—Η. Γ. *Ηλίουπουλος
Διευθυντές: Κων. Κ. Ψύχας (Μονής Πετράκη αριθ. 8, *Αθήναι)
Προϊστάμενος Τυπογραφείου: Κ. Ζαγοριανίτης (*Αλδου Μανουτίου 18 *Αθήναι)

Γραφεία:
Συντάξεως, Σωκράτους 57, *Αθήναι, Τηλεφ. 527-081
*Εκδόσεως, Βουλιαγμένης 352, *Αθήναι, Τηλεφ. 90-821

Συνδρομή:
*Εσωτερικού, εξάμηνος δραχ. 130. *Ετησία δραχ. 260.
*Εξωτερικού, εξάμηνος δολλάρ. 7. *Ετησία δολλάρ. 14.

*Αεροπορική αποστολή κατόπιν συγγενήσεως—Διαφημίσεις κατά συμφωνία.
*Απαγορεύεται η αναδημοσίευση άρθρων και εικόνων του περιοδικού χωρίς την άδεια των συγγραφέων και των εκδοτών—Χειρόγραφα δεν επιστρέφονται—Τηλεγραφική Διεύθυνσις: ΕΙΚΟΝΕΣ ΑΘΗΝΑΙ.

*ΕΛΚΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ Ε.Π.Ε. (Κεφ. Καταβεβλημένων Δρ. 400.000)

Εξώφυλλα

Το τελευταίο σας εξώφυλλο, που παρουσιάζει την λαμπρή καλλιτέχνηδα του Θεάτρου Τέχνης Βέρα Ζαβιτσιάνου, ήταν θαυμάσιο. Μπορείτε να με πληροφορήσετε σε ποιόν ανήκει;

Τ. ΠΑΠΑΠΕΤΡΟΥ
*Αθήναι

♦ Σας πληροφορούμε ενδιαφέροντος, γιατί μάς δίνετε έτσι και την ευκαιρία να διορθώσουμε μια παράλειψή μας. Το εξώφυλλο αυτό, όπως και πολλά άλλα των ΕΙΚΟΝΩΝ, είναι του συνεργάτου μας κ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΜΙΓΚΟΤ.

Ελληνική Κουζίνα

Διαμαρτύρομαι κατά του κυρίου που έγραψε το κείμενο «Τι πάρεται ελληνική κουζίνα;». Ως άνθρωπος μενόμενος και έντυπωσιακός μπορεί να είναι καλό για τους θαυμαστές του είδους, αλλά κομπάζει να μην είναι. Με υποκειμενικούς αφορισμούς και έντυπώσεις από μί α πηγή δεν γίνεται μήτε επιτυγχάνεται ξ ρ ε υ ν α. Καί, φυσικά, δεν πείθει τον αναγνώστη. Όποιος διαθέτει γυαλιά πρεσβυωπίας—όπως εγώ—βλέπει καλά πίσω από τ' εντεκνός των έγχρωμων φράσεων ότι καλώς διαφαίνεται.

Ο άρθρογράφος σας, λοιπόν, γράφει από καθέδρας προφανώς «εξωτερικών» εντυπώσεων και μάλιστα βρετανικών τοιούτων. Και κάνει το μέγα λάθος να τις συγκρίνει αποκλειστικώς με την «αθηναϊκή ξυγγκλα». Του διαφεύγει η ελληνική πραγματικότητα, που δεν εκφράζεται, δεν αντιπροσωπεύεται και δεν ιδιοκληρώνεται με τις κοσμικές ή μη ταβέρνες της πρωτεύουσας.

Και άμαρτάνει μεγάλην άμαρτία, που καταλήγει στο επιπόλαιο—ως πρόχειρον—επίγραμμα: «Στον όλο ελληνικό χώρο υπάρχουν πέντε, το πολύ, μάγειροι κι άλλες τόσες οικοδέσποινες».

Ίσως να μην έβλεπον οι συγγραφείς σας σε επαρχία κι ίσως να άτύχησε στον τομέα της οικονομικής του μαγειρικής ανατροπής. Ίσως, άκόμα, να λησμονήσουν, ως άνθρωποι, ότι μπορεί, σε κάποιο σπίτι διώροφο στα *Α-

ναφιώτικα, μια νησιώτισσα νοικοκυρά τον έγειρε. Μένει στο αγγλικό μπιφτέκι με τη φρεσκάδα του, στο γαλλικό παϊδάκι με την τέχνη του και στο ιταλικό κανελόνι με την νοστιμάδα του. Τρώει τα άχλάδια με λικέρ—κρίμα στα καλά άχλάδια—και προτιμά τα πορτοκάλια μπρούλο—που μερικοί το θεωρούν ιτακακούνα. Και καταδέχεται, εν συγκαταβατική κατακλείδι, ετά χόρτα του δουνού και την ντοματόσουπα της *Ελλάδος!!!

Εκ της όμλετικής Σιωπής των «επιολοίτων» του, θα αναφέρω όλίγα...

Νά πάη ό κύριος στην *Τδρα, στις Σπέτσες, στη Μύκονο, στο Γαλαξείδι, στη Σύρο, στην Σκόπελο, σε ένα ό ελληνικά νησάκια της μόδας ή όχι, και να μάθη και να δη την ιεροτελεστία—με το χρονόμετρο της πείρας—της κατασκευής των ψαριών. Να πληροφορηθή πώς γίνεται το μαριμπουίν των εκατό και άνω δραμιών βραστό με διαφνόφυλλο και ζωμό κρέμα, που θα έκανε τον πολύ Μπριγιά Σαβαρέν να κάνη υπόκληση. Να δη την προσοχή του γαλαξιδιώτικου «μπουργκετίου», τη μαστοριά του «ά λα σπετσιώτα», την άπλη στο πιάτο, αλλά δύσκολη σούπα του ροφού, όπως την κατασκευάζει ή ύδραϊτσα.

Νά δοκιμάση στην ίδια την *Τδρα μαγειρική του κινήσιου και των μανιταριών, που αν την διαφημίζαμε στους καλοφαγάδες Γάλλους θα έχονταν κι αυτοί, άδοκωρόντας για Παρθενώνες και «νυχτερινή» *Αθήνα.

Νά πάη στην Κρήτη να μάθη με πόσους τρόπους μαγειρεύουν τους «κοχλιούς»—τά σαλιγκάρια δηλαδή, που, όπως πρέπει να ξέρη, ιδιαίτερος τιμούν οι αποδειγματικοί «κουζινοφύλοι» Γάλλοι.

Νά πάη στην Τρίπολη να φάη μπιφτέκι και μετά να το συγκρίνη μ' όποιο έγγλέζικο θέλει. Να πάη στην Πάτρα, στη γωστή ταβέρνα του Κουκουλή, να φάη κοτόπουλο. Αν είναι ειλικρινής, θα διολογήσει κι αυτός ότι ποτέ άλλοτε δεν έφαγε τέτοιο κοτόπουλο.

Πάντα
στην
ύπηρεσία
σας...

Αμερικάνικος
"ΜΠΡΑΒΟ"
ΣΤΙΓΜΙΑΙΟΣ
ΚΑΦΕΣ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ

Σ' ένα
δευτερόλεπτο

Ζεστό νερό,

ΕΝΑ
ΚΟΥΤΑΛΑΚΙ
ΚΑΦΕΣ

ΚΙ' ΕΧΕΤΕ ΤΟΝ ΚΑΛΥΤΕΡΟ ΚΑΦΕ ΠΟΥ ΥΠΑΡΧΕΙ
ΜΟΝΟ ΣΕ ΓΙΑΛΙΝΑ ΒΑΖΑ 50 γραμμ. και 200 γραμμ.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΣΤΑ ΚΑΛΑ ΠΑΝΤΟΠΩΛΕΙΑ
ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟΙ ΕΙΣΑΓΩΓΕΙΣ & ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ
ΕΤΑΙΡΙΑ ΚΑΦΕΔΩΝ ΒΡΑΖΙΛΙΑΣ "ΜΠΡΑΒΟ", ΑΘΗΝΑΙ

"ΑΛΕΚΤΟΡ"

ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑΤΑ ΤΗΣ 7^{ης} ΤΕΧΝΗΣ

Έγκλημα στην ΠΛΑΣ ΠΙΓΚΑΛ

• Το φιλμ που καθιερώνει την Μυλν Ντεμονζώ, ως την απ' αριθ. 1 αντίπαλο της Μπριζιτ Μπαρντό.

Το καλόγουστο αστυνομικό-αισθηματικό φιλμ αποτελεί πρόνομο του γαλλικού κινηματογράφου.

Μετά την «Αριστοκράτισσα γκαγκστερίνα» και την «Αλεπού με τα γαλάζια μάτια» το «Έγκλημα στην Πλάς Πιγκάλ» έρχεται να επιβεβαιώσει την γενική αυτή διαπίστωση.

Αλλά τη φορά αυτή η αγωνιώδης πλάκη και η θερμή αστυνομική δράση που συνδυάζονται με το φλογερό «σέξ» της Μυλν Ντεμονζώ, δίνουν ένα σύνολο συναρπαστικής ταινίας, που ξεπερνά κάθε προηγούμενο.

Συμπρωταγωνιστεί ο Ανρί Βιντάρ στον πιο επιτυχημένο ρόλο της καριέρας του.

ΜΥΛΕΝ ΝΤΕΜΟΝΖΩ: Η απ' αριθ. 1 αντίπαλος της Μπριζιτ Μπαρντό.

Στις ΧΟΡΟΙ των ΑΝΑΚΤΟΡΩΝ

• 4 μεγάλοι στάρ, σε μία ταινία που κλείνει μέσα της ένανλόκληρο κόσμο όμορφιάς και σαγήνης.

Είναι ένα άριστο έργο της Μέτρο - Γκόλντγουιν - Μάγερ, γύρω από μία αισθηματική ιστορία, στο πλαίσιο της κοσμικής ζωής της υψηλής κοινωνίας.

Μα κοντά στον πλούτο της εμφανισιάς της, το πιο μεγάλο πρόνομο της ταινίας αυτής είναι η άνευ προηγουμένου δύναμις της έρμηνείας της.

Πρωταγωνιστούν ο μεγάλος καλλιτέχνης Ρέξ Χάρισον, η πιο διαλεχτή στάρ της Ευρώπης Καίη Κέντωλ, που πραγματοποιεί θριαμβικούς Χόλλυγουντ, ο ξέν πρεμιέ του 1959 Τζόν Σάξον και το «κορίτσι-εύρημα» Σάντρα Ντχ που έτιμήθη πρό ημερών με το βραβείο του «Φωτοπλέυ Μάγκασιν».

Η επίδειξις των τελευταίων «κρεασιόν» του Παρισινού οίκου Πιέρ Μπαλμαίν, συμπληρώνει ένα απαραίτητο σύνολο.

ΟΙ ΤΕΣΣΙΑΡΕΣ: Χάρισσον, Κέντωλ, Σάξον και Ντχ. (Ανακοίνωσις)

ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟ

Νά πάη στ' Σκόπελο νά φάη άστακό, όπως τόν σερβίρουν εκεί. Κεί νά τόν κάνει ο μάγερσ ό κυρ-Χαράλαμπος τών Τριάλων κανελόνια σπιτικά που — αν δέν κρατάη τ' στυλό του — θά γλείφη τ' δαχτυλά του.

Τά γλυκά μας; Τί λέει γιά τά γλυκά μας; Τά άμυγδαλωτά, τού ταψιού, τού κουταλιού; Έκατοντάδες. Με τέχνη, με γούστο, με λεπτότητα. "Ας κάνει μιά συλλογή βασάκια με νεράντζ, κίτρο, περγαμόντο, φράπα, άμυγδαλο τού Γαλαξειδιού, ζαχαροπακλαβά της "Όδρας, άλλα άμυγδαλωτά της Μυκόνου, της Σύρου. Με μπακλαβάδες γιανιώτικους, μέ, μέ, με κι' άς τά πάη έξω. Θα κατατροπώθουν οι μεζέδες και οι ύποπτοι άφροί και τ' νοσηρά χρώματα.

Γιά τ' αφούτα άς μ'ήν άμαρτιάνομε. "Ας τ' άφήσουμε αυτά στην λαμπρότητα γεύσεως, χρώματος, άρώματος και σχήματος τού τούς χάρισε ο Δημιουργός. Γιά μιά πραγματικά λεπτή «αίσθητική» τραπεζιού, ο καρπός θέλει κρύσταλλο, πορσελάνη, μπλε κρύσταλλο, ίσως σύμπλεγμα με άνθη, άλλα όχι, ποτέ άνακατέματα με ποτά, με σάλτσες, με χρώματα και φρεσκάσματα με ζάχαρη, πού τού καταργούν ουσία και μορφή: Τετραγωνο μύλο, ξυρισμένο άχλάδι, πίτα πορτοκάλι, οινόπνευμαμένο κεράσι, μακιγιαρισμένη φρέσκα!

Γιά τ' σερβίρισμα... Θα πώ μ'ήν έντελώς προσωπική μου άποψη. Τ' φρότωμα με πολλά τού τραπεζιού τού καλού, τού έπίσημου, πού θέλει προσοχή χειρουργείου στο φάγωμα, πού οι γυρίλάντες τών λουλουδιών θυμίζουν κίπο περιδιαγραμμάτων ή και τάφο νέου, πού τ' πυροτεχνήματα τών ντεκό άποσπών την προσοχή από τ' κύριο θέμα: τ' φαί, είνα άπορριπτό. Γιά νά σωθή ο κύριος ποίος εύχαριστήθηκε, πού άπόλυνσε — και ποίος χόρτασε — σε τέτια ετραπέζια;

Φιλιά... "Αλλά τ' άξιωματικό ένθος τού άρθρου με έξηγεί. Η άλήθεια είναι πώς λείπουν πολλά από την ελληνική κουζίνα πού ευφάνταστα ως συναλλάγη. Καί σ' αυτό φταίνε πρώτα οι ντόπιοι πού ένισχύουν κάτι τέτια έπιτόνια, χάριν κοσμικότητας, τια έπιτόνια, συνήθειας, περσάματος της ώρας, ενγενώς άνίας κλπ. "Όσοι άφορά τόν άρθρο προσφερόμενοι «τσιτσερόνες» τών έλλεκτών ξένων, πού τόσο πρόθυμα — και έπιπόλαια — τούς έπιδεικνύουν τ' «εσκάλα» αυτά τ' αθηναϊκά. "Όσον άφορά τόν άρθρο λίστα, τ' άλλο νά τού πώ; γράφο σας, τί άλλο νά τού πώ; Νά ρωτάη, νά μαθαίνη και κατόπιν νά έπαρματίζη. Χαίρεται.

ΠΑΤΛΟΣ ΛΑΜΠΡΙΝΟΣ
Πειραιεύς

Μου έκανε έξαιρετική έντύπωση τ' άρθρο τού κ. Βασ. Καζαντζή γιατί τ' ό θέμα ξεφεύγει άπ' την κλασική δημοσιογραφία και έχει τ' χρώμα της σατυρογραφίας γιά τ' δημοσιογία μιάς πραγματικά «Έλληνικής Κοινότητας», ταιριαστής με τ' παρελθόν της πατρίδος, την γραφικότητα και την απλότητά της. (Τεύχος 174). Διάβασα με προσοχή ός τ' τέλος του τ' άρθρου και τίς παρατηρήσεις τού περιοδικού και έχω νά πώ τά έξης:

α) "Ο κ. Β. Καζαντζής άναλνεί

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΕΛ. 7

Τ' ό καρναβάλι έχει ξελογιάσει αυτές τις ημέρες όλους μας. Οι χοροί, τα κοτίγιόν, οι σερπαντίνες, οι χαρτοπέλμοι συνθέτουν μιά κεφαλή άτμόσφαιρα, πού παρσούρει τ' πάντα μέσα στον τρελλό της ρυθμό. Θαρρεί κανείς πώς είναι ένα ομαδικό ξέσπασμα από την ρουτίνα και μιά προσπάθεια ν' απομακρυνθούμε από την καθημερινή πραγματικότητα. Και μέσα στη χαρούμενη άποκρητική χορευτική συγκέντρωση ξεχωρίζει ή κολομπίνα, πού τ' άρωμά της την κάνει ακόμη πιο θεατική. Γιατί δέν υπάρχει άμφιβολία πώς τ' άρωμα είναι ή τελευταία πινελιά στην ολοκλήρωση της γυναικείας κομψότητας. Δέν είναι μόνο μιά συνήθεια, όπως νομίζουν πολλοί, όμορφής μας, άλλα τ' συμπλήρωμα της προσωπικότητας κάθε γυναικας. Ξεκίνησε από τ' βάθη της "Ανατολής, γιά νά γίνη ή άκατανίκητη γοητεία τών γυναικών της Αίγυπτου, της άρχαίας "Ελλάδας και τού Βυζαντίου. "Η μεθυστική του πνοή, ή προσωπικότητα, ή θελκυτικότητα πού προσδίδει και ή γοητευτική άτμόσφαιρα πού δημιουργεί τ' έχουν καθιερώσει σαν τ' ισχυρότερο όπλο της σύγχρονης γυναικας. Μόνο πού πρέπει νά χρησιμοποιήται χωρίς υπέρβολή, γιάτί άλλίως φέρνει τ' αντίθετο άποτέλεσμα. Κάθε μιά μας όμως αντιμετώπιζει παράλληλα τ' πρόβλημα της έκλογής τού άρώματος, πού ταιριάζει στην ψυχρότητα και στην προσωπικότητά μας. Δέν άρκεί νά μιά άρέση ή μυρωδιά του. Είναι άπαραίτητο νά διακρίνη αυτή έντύπωση μιά βαθύτερη έπίδραση στον ψυχικό μας κόσμο. Πρέπει νά τ' αγαπήσουμε γιάτί θά γίνη ένα μέρος τού έαυτού μας. "Όσο κι αν σάς χάρισμα, είναι κάτι πολύ άπλό γιάτί γίνεται άντλητικό από την πρώτη κιόλας στιγμή. "Αλλωστε, όλες οι γυναικες ξέρουν πώς τ' διάλεγμα ενός άρώματος έχει τούς καθιερωμένους κανόνες του. Οι ξανθές δηλαδή δέν πρέπει νά φορούν ένα βαρύ άρωμα με «πικρή», όπως λένε στη γλώσσα τών άρωματοποιών, μυρωδιά πού ταιριάζει περισσότερο σε μιά μελαχροινή. Θα προτιμήσουν κάτι πιο αϊθέριο, περισσότερο λουλουδάτο, πού θά πλαισιώσει τέλεια τόν τύπο τους. Καί ή Ζίννια σάς προσφέρει μιά σειρά από πρωτότυπους συνδυασμούς άρωμάτων, όπως την "Ιλόν 5, την Σονάτα 24, την Ζίννια 99, την Ποέτια 20, τ' Παρί Ντορέ και την "Αρόλια, πού είναι μελετημένα γιά την ελληνική πραγματικότητα και θά ολοκληρώσουν τέλεια την όμορφιά σας.

Linnia

ΓΛΕΝΤΙΟΤΕ ΣΤΙΣ ΑΠΟΚΡΗΕΣ

LES HOTELS
★ ★ ★
ASTIP
Αστέρια
ΤΗΛ 04-175 και 04-176

Ένα πολιτισμένο θέαμα γιά πολιτισμένους ανθρώπους. Θα χορεύετε με τις δυο όρχήστρες μας. Θα διασκεδάσετε με ένα πρόγραμμα ποιότητας και θα απολαύσετε το καλύτερο χορευτικό (ευχάρι) του κόσμου. **ESMERALDA • PEPE • LARA**

ΤΡΕΛΛΟ ΚΑΡΝΑΒΑΛΙ
ΚΕΦΙ - ΧΟΡΟΣ - ΤΡΑΓΟΥΔΙ

ΜΑΡΙΑ ΜΕΛΑΓΙΑ - ΝΤΟΥΟ ΣΙΩΚΑ
ΝΑΝΤΙΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ
ΣΤΗΒ ΜΠΛΕΚ - S.A.M.I.A BEBA
ή διεθνής άτράξιον SOULIS-ELLEN

ΟΜΗΡΟΣ ΑΘΗΝΑΙΟΣ
ΟΡΧΗΣΤΡΑ: ΣΤΑΥΡΟΥ ΡΟΥΧΩΤΑ

Καρυστινός
ΤΡΕΙΣ ΓΕΦΥΡΕΣ ΤΗΛ. 881-072

Δ'νοις ΚΥΡΙΑΚΟΣ
"Ο ΙΚΑΡΟΣ ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΕΙ:

Τήν "Ισπανική Ρεθό:
AMPARO RENKEL
JUANITA AZORES
LAOURA
ΑΛΕΚΟΣ ΠΑΝΤΑΣ
MAKIS - CONSTANS
"Ορχήστρα: Γ. ΚΑΝΕΛΛΙΔΗΣ

Θαγαλτός Αείνειος
ΚΥΘΕΛΗΣ 2 ΤΗΛ. 812-218

OLEG ΒΑΙΟΤ
Η κουβανέζα βεντέττα
WANANI
Η REVUE REYES
Κυριακές - Γιορτές
MATINÉE

Mosambo
RESTAURANT - DANCING
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 10 ΤΗΛ 34-148

Καστρό
ΘΕΟΤΡΕΛΛΟ ΚΑΡΝΑΒΑΛΙ
Με τήν επίδειξη
ΜΑΣΚΑΡΑΤΑ ΤΟΥ 1925
"Αληθινό άποκρητικό ξεφάντωμα
Ο ΒΑΣΙΣ ΣΕΪΤΑΝΙΔΗΣ: ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΕΙ:
ΡΕΝΑ ΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΥ
ΦΛΕΡΥ - ΛΙΝΤΑ ΔΑΜΑ
ΤΡΙΟ ΚΑΝΤΖΟΝΕ
ΜΑΙΡΗ ΜΩΝΤ • ΜΠΕΜΠΙΑ ΜΠΕΛΑ
"Ορχήστρα **Α. ΣΠΑΘΗ**
Τραγούδι **ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΟΣ**
και δεκαοκταμελές συγκρότημα
Μνησικλέους 8 - Τηλ. 25-447

RESTAURANT - DANCING
Argentina
ΤΗΛ. 87-632

JANET GRAY
AND SCOPEL
"Η PATRICIA
DANOR
και ένα έκλεκτό
πρόγραμμα
ΟΡΧΗΣΤΡΑ
ΜΟΥΖΑΚΗ

Κυριακάς και έορτάς χορευτικά άπογευματινά

Έχει τ' προβάδισμα από τ' 1820

JOHNNIE WALKER
ΟΥΪΣΚΥ ΣΚΟΤΙΑΣ
ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟΙ ΕΛΑΦΟΤΕ Α. Γ. ΚΑΡΠΑΛΟΣ ΠΑΤΗΣΙΟΝ 21 - ΑΘΗΝΑ - ΤΗΛ. 54.210

Έκλεκτή άτμόσφαιρα
Πολιτισμένο περιβάλλον

Παδάκια
ΙΡΙΔΑΝΟΥ 5 - ΙΛΙΣΣΙΑ - ΤΗΛ. 72-421

... και μετά
μια...

ΣΟΥΡΟΤΗ
ΕΚΛΕΚΤΟ ΧΟΡΕΥΤΙΚΟ ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΟ

Ο ΚΟΚΤΕΪΛ ΤΗΣ ΧΟΥΤΕΙΑΣ

Η κίνηση στο αεροδρόμιο παρουσιάζει ιδιαίτερη ένταση. Οι δημοσιογράφοι, με το ύψος του πολυσύχολου που δεν προλαβαίνει να πη ούτε εκκλημέρας. Οι φωτογράφοι, με τα φωτογραφικά τους «φλάς» που μοιάζουν μικρές αστραπές μέσα στην νύχτα. Κάσμος — οι χαζοί δεν λείπουν από καμιά περίπτωση... Επρόκειτο να φθάσει μία μεγάλη δαντέλα του κινηματογράφου, ένα από εκείνα τα «είδωλα» που απασχολούν κάθε μέρα τον διεθνή τύπο με τις δηλώσεις τους, που συνήθως είναι γεμάτες με καταπληκτικές αποσυνδουσεύσεις, με τα σκάνδαλα τους — απαραίτητα για την συντήρηση της διασημότητός τους — με τις προκλητικές τους πόζες κλπ.

Το αεροπλάνο έφθασε. Η μεγάλη βαρειά πόρτα του άνοιξε και αέ λίγο κατέβηκε την πρόχειρη σκαλίτσα ή εμοιραία γόρσας! Ένα χαμόγελο καρφωμένο στο πρόσωπό της και η αναζήτηση πόζας μπροστά στα «φλάς» ήταν εκείνη τη στιγμή η μοναδική της απασχόληση...

Ήταν πραγματικά μία όμορφη γυναίκα. Μία ενδιαφέρουσα γυναίκα. Γοητευτική, καλοφτιαγμένη... —Τί γυναίκα! μουρμούρισε κάποιος.

Ο αιώνας άρνητης δεν έχασε την ευκαιρία να πετάξει το φαρμάκι του:

—Υπερβολές! Μία απλή γυναίκα είναι, τίποτε παραπάνω... —Ε, όχι, κ' έτσι...

—Έτσι και χειρότερα! "Αν η γυναίκα αυτή έρχοταν εδώ χωρίς να ήταν τυλιγμένη στο γυαλιστερό περιτύλιγμα της διασημότητας, χωρίς να είχαν σπαταλήσει γι' αυτήν οι εφημερίδες τόνους μελάνης... —Δεν ξέρω... "Ισως!

—Ασφαλώς, όχι! Σημασία δίνουμε στη γυναίκα που ξεχωρίζει, σ' αυτήν που ξέρει να ξεχωρίσει και που έχει φροντίσει να καλλιεργήσει αυτό το «κάτι», που την κάνει να ξεπροβάλλει από τις άλλες. "Η «εβεντέας» σου δεν είναι τίποτε παραπάνω από τις άλλες, τις χιλιάδες γυναίκες που κυκλοφορούν ανάμεσα μας, ως ανώνυμες... μέσα στο πλήθος!

—Πού θές να καταλήξεις, αιώνα κερνιάρη;

—Πουθενά. Για τις γυναίκες λέω... Για όλες αυτές, που δεν ξέρουν την αξία τους, και για το τεράστιο απόθεμα προσωπικής αξίας που έχουν και ποτέ δεν σκέφθηκαν να το εκμεταλλευθούν με μία καλή περιποίηση. Λίγη διαίτα, λίγη προσοχή στο κάθε τι που αφορά την προσωπικότητά τους, μία παρακολούθηση των επιστημονικών εφαρμογών της καλλονής και τότε να δεις τί γίνεται...

—Τί γίνεται; Θά γεμισί ο κόσμος νεντέτες;

—Δεν μάς χρειάζονται οι νεντέτες... Άπλως, οι γυναίκες μας θα συντηρήσουν το ενδιαφέρον μας γι' αυτές, χωρίς να έχουμε την ανάγκη να θαυμάζουμε τα «φρούτα»... απαγορευμένους κήπων!

(Καλά τὰ λέγε ο φίλος κύριος. Ούτε πληρωμένος να ήταν από το 'Ινστιτούτο Αισθητικής και Διαιτητικής «Τάνια», Βουκουρεστίου 27 και Σόλωνος γωνία. Τηλέφωνο 617.455! "Η μήπως ήταν πληρωμένος; Ποιός ξέρει...)

Tania

ή έλβιτίνη

δίνει τη γεύσι στο φαγητό και την υγεία στον άνθρωπο.

Νέο δαυμάσιο θούτρο μαγειρικής, από άγνό λάδι έλιάς. Παρασκευάζεται σε νέα τελειότατα μηχανήματα και με νέα επισημονική μέθοδο.

ΣΥΝΘΕΣΙΣ: Άγνό λάδι έλιάς 95%, θούτρο γλακτός 5%, βιταμίνες Α και Δ

μαρέλ

Άντι γιά φρέσκο θούτρο, παρασκευάζεται από άγνό λάδι έλιάς και δεν περιέχει ζωικά λίπη, επικίνδυνα γιά την υγεία.

A.B.E.

ΑΘΗΝΑΪΚΗ ΥΔΡΟΓΟΝΟΣΙΣ

Τυποποιημένα προϊόντα σε σταθερή άνωτέρα ποιότητα

Από τα βιβλία

...που μάς έστειλαν

ΠΑΛΙΑ ΚΥΠΡΟΣ, ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ, ΑΧΙΛΛΕΩΣ ΑΙΜΙΛΙΟΥ, Βιβλιοπωλείον της «Εστίας».

Ένας είναι ο πρωταγωνιστής στα ένδεκα έκτεταμένα διηγήματα της συλλογής του κ. Α.Α. Ο πάντοτε κατατρεγμένος και κυνηγημένος Έλληνας σμός, που ωστόσο με ακατάβλητο σθένος και ζωτικότητα αντιμετωπίζει την βαρειά κληρονομιά του. Τα τραγικά περιστατικά, που ξετυλίγει στην συναρπαστική αφήγησή του ο συγγραφέας, καλύπτουν χίλια τριακόσια χρόνια, από τον 7ο αιώνα μέχρι τις ημέρες μας. Και παραλαμβάνουν όλες οι μορφές της δεσποτείας, που γνώρισε το μαρτυρικό νησί. Σαρακηνόι, Φράγκοι, Βενετσιάνοι, Τούρκοι. Άγγλοι. Πάντα κάποιος κατακτητής, γιά να βασανίσει, ν' αφανίσει, να σκορπίσει δυστυχία και θάνατο. Πρόκειται γιά ένα πολύπτυχο με δουλεμένες προεκτικές τις λεπτομέρειες, με πνοή και βάθος. Και πολύ καλά κάνει ο συγγραφέας, που δεν τηρεί την χρονολογική σειρά, αλλά παραθέτει ανάκατα τα διηγήματά του, γι'ατί έτσι δημιουργεί μία έντονότερη αίσθηση ενότητας και συνέχειας. Μία παρατήρηση μόνο θα κάνουμε. Το θέμα, πιστεύουμε, επιβάλλει λιγότερο προσωπικό λυρικό λόγο στην αφήγησή και κυρίως στους διαλόγους. Θά κέρδιζε πολύ η κατά τα άλλα αξιόλογη προσφορά του κ. Α.Α., αν επικρατούσαν δημοτικά και ρεαλιστικά στοιχεία κυρίως (έπαναλαμδάνομε) στους διαλόγους.

ΣΟΥΛΙΩΤΙΚΗ ΡΑΨΩΔΙΑ, ΒΑΣ. ΚΡΑΨΙΤΗ, ΕΚΔΟΣΗ «ΠΡΩΤΟΝΟΣ Λόγος», Γιάννινα.

Με συγκίνηση, ένδικη περηφάνεια και έξαρση πραγματοποιεί ο Β.Κ. Ένα προσκύνημα στα ιερά χώματα του Σουλίου. Το σύντομο αφήγημα του αρπάζει σαν όδοιπορικό, γιά να ξαναζωντανέψει μερικές από τις πιο συναρπαστικές ιστορικές στιγμές της ακατάβλητης ακροπόλεως της ήπειρωτικής, αλλά και ελληνικής ελευθερίας. Στίχοι, από δημοτικά κυρίως τραγούδια, διανθίζουν το κείμενό του και ωραιότερες χαλκογραφίες της εποχής το συμπληρώνουν. Είλικρινά λυπούμεθα που δεν μπορούμε να πούμε το ίδιο και γιά τις φωτογραφίες.

ΔΙΑΛΕΚΤΙΚΟΣ ΠΕΡΣΟΝΑΛΙΣΜΟΣ, ΚΡΙΤΙΚΗ ΘΕΜΕΛΙΩΣΗ, ΒΑΣΙΛΗΣ ΦΡΑΓΚΟΣ, Θεσσαλονίκη, 1958.

Μία άπληστη των «ρεβιζιονιστών» είναι η μελέτη του κ. Β.Φ., που επιχειρεί να τμήν στο σύγχρονο αδιέξοδο του 'Ανθρώπου, που ν' ανοίγει προοπτική στο σύγχρονο αδιέξοδο του 'Ανθρώπου. Σκοπός του, ο συγκερασμός του διαλεκτικού ματερεαλισμού με το ανθρώπινο «είναι». Ο συγγραφέας, ωστόσο, κατέχεται έμμόνων από τον επιστημονικό μεσσιανισμό του 19ου αιώνας που, χάριν του άσφαους δράματος μιας μελλοντικής «ιστορίας», χαρακτηρίζει «προϊστορία» τον 'Ησάια, τον Θουκυδίδη, τον Σαίξπηρ και τον Ντοστογιέφσκυ.

ΣΤΙΓΜΕΣ, ΠΟΙΗΜΑΤΑ, ΚΩΣΤΑ ΜΟΝΤΗ, ΛΕΥΚΩΣΙΑ, 1958.

Η συλλογή του κ. Κ.Μ. δεν έχει κομμία σχέση με τις —χιλιάδες ίσως— «ποιητικές συλλογές» των Νεοελλήνων, όπου κάτι θά βρης ενδιαφέρον, κάτι θά συζητήσεις, πολλά θ' απορρίψης. Γιάτί ο κ. Κ.Μ. είναι αδιαμφισβήτητα ποιητής. Διαθέτει προσωπικό έκφραστικό τρόπο που, αν και πότε πότε («Πρωταγώρας ο Δημοτέλους») θυμίζει Καδάφη, έχει αποκλειστικά δική του ιδιαιτεριότητα. Κινείται, έπειτα, σε εύριτατη κλίμακα εύαισθησίας, με υποβλητικές προεκτάσεις, με αποχρώσεις και τόνους, με συγκίνηση και σάτιρα και κυρίως (πιστεύουμε) με σοφή έκμετάλλευση του άπισσιώτουμένου. «Όταν δλοι πιστεύαμε — πώς δεν υπήρχε άλλο υπόλοιπο αγάπης — ήρθες έσύ». Αυτό είναι δλόκληρο το ποίημά του «Στάλι». Και τούτο, ο «Ευαγόρας» του: «Όταν διάβασα την Ιστορία σου — το δράδυ είχα πυρετό».

ΚΙΒΩΤΟΣ, ΠΟΙΗΜΑ, ΣΤΕΡΓΙΟΥ ΣΚΙΑΔΑ, ΑΘΗΝΑ, 1958.

Ο ποιητής, στή σύνθεσή του αυτή (πέμπτη παρουσία του από το 1951), περιφέρει στους άκεανούς —άφου στή γή δεν υπάρχει τόπος να πην δεχτή— την άπόγνωση εκείνων που πίστεψαν στήν «Αγάπη, καλωσύνη κι ανθρωπιά», μπροστά στο θέαμα ενός κόσμου που άδιαφορεί ή κορυβαντιά «γιά τους κεραυνώμένους του Ναγκασάκι — γιά το λυπημένο προσωπάκι της Άννας Φράνκ — γιά τους δλουλούδιαστους τάφους της Βουδαπέστης — γιά τον αιχμάλωτο αγέρα της Πολωνίας — γιά την τουφεκισμένη καρδιά του Φεντερίκο Λόρκα».

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΔΕΜ ΣΤΗ... ΣΕΛΗΝΗ, ΠΟΙΗΜΑΤΑ, ΗΛΙΑ ΤΑΝΤΗ, ΑΘΗΝΑ, 1959.

Παραινετικός, σε πρόλογο και είκοσίένα όλιγόστιχα ποιήματα, πρὸς τούς μεγάλους της γής, να μήν την καταστρέψουν με ύδρογονόδωδες.

ΔΗΜΟΣΙΟΤΗΣ ΚΑΙ ΠΡΟΒΟΛΗ, ΤΕΥΧΟΣ 2, ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ, 1959. Καλαίσθητα τυπωμένη είναι η νέα ειδική επιθεώρηση άρεύνης προβλημάτων διαφημίσεως, δημοσιών σχέσεων και έν γένει δημοσιότητας. Ένδιαφέρει άμεσα όχι μόνο τούς διαφημιστάς, αλλά και τούς έπιχειρηματίες και έμπορευμένους που χρησιμοποιούν την δημοσιότητα.

ΑΝΑΒΡΥΤΑ, ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ - ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1958, ΑΡ. 10. Θαυμάσια τυπωμένο και έπιμελημένο, και το τελευταίο τεύχος του σχολικού περιόδικου, που εκδίδει, έπι τέσσερα τώρα χρόνια κάθε τρίμηνο, το 'Εθνικό Έκπαιδευτήριο Άναβρύτων.

ΝΟΜΗ ΚΑΙ ΚΥΡΙΟΤΗΣ ΕΠΙΠΛΩΝ ΚΑΙ ΣΚΕΥΩΝ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΝ κληρονομιών, Κωνσταντίνου Γ. Γιαννοπούλου, Άθήναι, 1959. Μελέτη του δικηγόρου κ. Κ.Γ.Γ., όπου εξετάζεται το άνωτέρω θέμα, σύμφωνα με τα τεκμήρια των άρθρων 1.110, 1.111, 1.396 του Άστικού Κώδικος.

ΕΥΗΜΕΡΙΑ, ΕΚΔΟΣΗ ΕΤΑΙΡΙΑΣ ΣΟΛΟΜΟΣ.

Μικρά καλοτυπωμένα τεύχη, που εκδίδονται γιά να διευκολύνουν τον κύριο εργασιών της γνωστής έταιρίας, αλλά ταυτόχρονα προσφέρουν μερικές εύχάριστες και χρήσιμες σελίδες στον αναγνώστη.

ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟ

(Συνέχεια από σελ. 4)

το θέμα πολύ θεωρητικά, κάνονας την... θλιβερή πιστοποίηση του ότι δεν υπάρχει ελληνική κοινότητα. Φυσικά, αυτό δεν σημαίνει ότι ξέφυγε απ' την πραγματικότητα ή όποια, δυστυχώς, τον επιβεβαιώνει. 6) Μας δίδει μερικές πολύ ωραίες φωτογραφίες με μεζέδες, πρωινά και γεύματα. Ένώ, όμως, σ' αυτές δεν υπάρχει πράγματι «εθαστική πολυτέλεια», αλλά άπλότης και χωρίς σκευών και ειδών, έν τούτοις τα παρατηθέμενα έδέσματα είναι πολυτελή και λουκούλλεια γιά την ελληνική οικογένεια. Δεν υπερβάλλω τα πράγματα αν λάβω υπ' όψη τον μέσο άστώ. Παρατηρείται νοικοκυροσύνη και καλαισθητική τοποθέτηση των σκευών, αλλά το περιεχόμενο, νομίζω, δεν συμφωνεί. Αυτές οι δύο σκέψεις μου δεν άποτελούν έπίκριση γιά τον γράψαντα, αλλά δεβαιώνουν το ότι θά υπάρξουν και άποιοι που θά προτείνουν βελτιώσεις.

Όπως βλέπετε, σήμερα δεν σάς γράφει καμμία νοικοκυρά, αλλά αναγνώστης (άγαμος μάλιστα) που έπιθυμεί να συμβάλει στην πρόοδο του θέματος της «Ελληνικής Κοινότητας». Νομίζω, δηλαδή, ότι θά ήταν άπαραίτητο συμπλήρωμα, μαζί με το «Που θά φάμε», το «Τι θά φάμε» και το... «Πως θά φάμε», διότι η άστική οικογένεια δεν ενδιαφέρεται και πολύ που θά φάη, αλλά το τι θά φάη και πώς. Θά ήταν χρήσιμο να την διδάξετε να μάθη να τρώη άπλά, ύγιεινά και το κυριότερο οικονομικά. Πολύ θά ωφελούσε μία άνάλυση τρόπων κατσκευής των τριών βασικών γευμάτων της ημέρας, γνωριμία προστίτων υλικών και τέλος ύγιεινών ύποδείξεων. Θά μού πητε ότι η έρευνα δεν έχει σκοπόν την άντιγραφία του «Τσελεμεντέ», αλλά άπαντώ ότι αυτοί οι διάφοροι τσελεμεντέδες και τα ξενοκατασκευάσματα μπλέκουν τις Έλληνίδες νοικοκυρές και τις οδηγούν πολλές φορές εις την κατασκευήν γαστρονομικών τεράτων και οικονομικού ξετινάγματος του συζύγου. Άφηστε το ότι έχουμε πιά εμπειρίες από τις σάλτσες και τις... τσίνες. Φυσικά κατανόω ότι η έρευνά σας έχει ένα γενικό χαρακτήρα, αλλά μία πιο λεπτομερής και κατά πλάτος γνωριμία του φαγητού μας θά ωφελούσε την υγεία του ελληνικού σπιτιού, την φαντασία της νοικοκυράς και θά περιωρίζετο στην δυνατότητα ενός ύπαιλληκού μισθοι.

Σώστε μας (!!!...) λοιπόν από τις σάλτσες, τις τσίνες και τα... λιμάμια. Δώστε τα φώτα γιά μία κοινότητα που η ποιότης θά είναι γιά την υγεία, η ποσότης το «πάν μέτρον άριστον», και η κατασκευή θά συνδυάζη την καλαισθησία και την οικονομία.

Βοηθήστε την μέση ελληνική οικογένεια να γνωρίσει την αξία ενός καλού «πιάτου» που να κατασκευάζεται με φυσική δυνατότητα της τσέπης.

ΒΙΚ. Α. ΣΑΛΙΒΕΡΟΣ

Δημοσιεύουμε δλόκληρα σχεδόν τα γράμματά σας. Η οδισιατική όμως άπάντησή δεν θά σάς δοθί απ' έδω, άλλ' από τη συνέχεια της ερώτησής μας που θά δημοσιευθί, μετά τη δεύτερη άναβολή — που έκριθη έν των πραγμάτων έπιδεδιγμένη — στο έπόμενο τεύχος.

γκρέκα

Από μικρή μεταχειρίζομαι την όδοντόκρεμα ΚΟΛΥΝΟΣ και έχω δόντια που όλοι τὰ δαυμάζουν.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΤΑΙ
ΤΗΣ Α.Μ.
ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

Η ΠΡΩΤΗ ΦΡΟΝΤΙΣ ΤΟ ΠΡΩΪ
ΚΑΙ Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΤΟ ΒΡΑΔΥ

ΓΕΝ. ΆΝΤ. ΑΨΟΙ ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΙ

ΡΟΥΣΑ ΠΛΑΤΗ-ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ
ΙΑΤΡΟΣ

Γυναικολόγος - Μαιευτήρ. Δέχεται 9-12 και 5-7 ώς και επί συνευτεύξει. Χαρίλδου Τρικούπη άριθ. 113. Τηλέφ. 613.610.

ΤΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

Η ΩΡΑΙΑ ΚΑΙ Η ΜΑΣΚΑ. Όλα είναι έτοιμα γιά το τραγέλλο καρναβάλι, αλλά η όμορφη νέα λές και διστάζει να κινήη το χαριτωμένο πρόσωπό της πίσω από την ψυχρή αυτή μάσκα. Άναμφισβόλα θά προκαλέση την προσοχή, ασφαλώς, όμως, θά προτιμούσε από τα βλέμματα περιεργείας τα βλέμματα θαυμασμού συγκεντρωμένα επάνω στο άκάλυπτο δροσερό πρόσωπό της.

ΕΠΙΤΥΧΗΣ Η ΠΡΩΤΗ ΗΜΕΡΑ ΤΩΝ ΠΡΟ-ΠΟ

Κατετέθησαν 213.670 δελτία, ενώ
κατά την πρώτη ημέρα του ΤΟΤΟ-
ΚΑΛΤΣΙΟ είχαν διατεθεί μόνον 50.
000.—"Όλα έγιναν κατά τρόπον άρτιο.

Η πρώτη ημέρα της εφαρμογής των ΠΡΟΠΟ έσημείωσε επιτυχία πέραν της αναμενόμενης. Δυό εκατοντάδες χιλιάδες δελτία συνεπληρώθησαν, από φιλάθλους και μί, πολύ δε περισσότερα αναμένεται να κατατεθούν την τρέχουσα εβδομάδα. Συγκεκριμένως, για τους αγώνες της 1ης Μαρτίου κατετέθησαν 213.670 δελτία, τα όποια αντιπροσωπεύουν εισπραξη δρχ. 1.068.350. Έκ του ποσού αυτού αφαιρείται ποσοστόν 5%, το όποιο περιέρχεται στους πράκτορες, και εκ του καθαρού προϊόντος, των δρχ. 1.014.933, ποσοστόν 45%, ήτοι δρχ. 456.720, εισπράττουν οι κερδίζοντες. Προς κατατόπιση των άγνωστών μας, επαναλαμβάνουμε ότι το κέρδος των τυχερών κατανέμεται σε δυό κατηγορίες, ως εξής: "Όσοι επιτύχουν προβλέψεις για 12 άποτελέσματα (πρώτη κατηγορία) εισπράττουν το ήμισυ, 22,5% (ήτοι δρχ. 228.360 στο πρώτο ΠΡΟΠΟ) των κερδών και όσοι προβλέψουν τα 11 άποτελέσματα (δεύτερη κατηγορία) κερδίζουν το άλλο ήμισυ, ήτοι το υπόλοιπον του 22,5%, δρχ. 228.720. "Αν ο προβλέπων όρξα τα 12 άποτελέσματα είναι ένας, εισπράττει μόνος ολόκληρο το ποσόν, που αντιπροσωπεύουν τα 22,5%. "Αν οι επιτυχόντες είναι περισσότεροι, θα μοιράζονται το ποσόν κάθε κατηγορίας. "Αν κανένας παίκτης δεν επιτύχη τις 12 προβλέψεις, τότε πρώτοι νικηταί θεωρούνται όσοι προβλέψουν όρως τα 11 άποτελέσματα και δεύτεροι όσοι προβλέψουν τα 10. Το ίδιο συμβαίνει αν κανείς δεν προβλέψη τα 12 ή 11, όποτε πρώτοι νικηταί είναι οι προβλέψαντες τα 10 και δεύτεροι οι επιτυχόντες τα 9. "Αν πάλι κανένας δεν προβλέψη τα 12, 11 ή 10, τότε μόνον νικηταί, οι όποιοι και μοιράζονται ολόκληρο το ποσόν των κερδών (45% των εισπράξεων) θεωρούνται οι επιτυχόντες τις 9 προβλέψεις.

"Αν ληφθ ή ύπ' όψη ότι στην 'Ιταλία, όταν πρωτοπαίχθηκε το ΤΟΤΟΚΑΛΤΣΙΟ, κατετέθησαν την πρώτη ημέρα μόνον 50.000 δελτία και σήμερα παίζονται περίπου 20.000.000 κολώνες, μπορεί να αντιληφθ κανείς εύκολα την εξέλιξη του θεσμού και στην 'Ελλάδα, δεδομένου ότι με τους 'Ιταλούς έχουμε το ίδιο πάθος για τα τυχερά παιχνίδια και εφαρμόζεται και εδώ το ίδιο σύστημα προγνωστικών.

Σ το μεταξύ, το πρωτάθλημα 'Ελλάδος συνεχίζεται κανονικά και εκ των τελευταίων άποτελεσμάτων είναι καταφανές ότι οι όμάδες που συμμετέχουν είναι ισοδύναμοι, γεγονός που άποτελεί το βασικό στοιχείο του αυξανόμενου ενδιαφέροντος των ΠΡΟΠΟ. Τα γήπεδα ήδη δεν έπαρκούν να συμπεριλάβουν όλους τους φιλάθλους, που επιθυμούν να παρακολουθήσουν αγώνες. Κατασκευάζονται μόν προσθετες κερκίδες στα γήπεδα ΠΑΟ και ΑΕΚ, αλλά πάλι ο πολυς κόσμος θα μείν έξω. Την παρελθούσα Κυριακή υπολογίζεται ότι στους αγώνες των όμάδων των δελτίων προσήλθαν συνολικώς άνω των 100.000 θεατών και νομίζω ότι πολύ σύντομα ή άπόκτηση εισιτηρίων σε ποδοσφαιρικούς αγώνες θα θεωρητά άλλος, γιατί, όπως και άλλοτε είπαμε, το ποδόσφαιρο άποκτά συνεχώς περισσότερους όπαδους τώρα, μάλιστα, όταν στο τόσο ενδιαφέρον θέσμο, που προσφέρει ως άθλημα, προστίθεται και ο πειρασμός των ΠΡΟΠΟ.

"Όπως είναι εύντητο, ή μάχη των προγνώσεων έχει άποκορυφωθεί και οι παίκται των προγνωστικών αναζητούν υπεύθυνες πληροφορίες σχετικά με την δυναμικότητα των όμάδων του δελτίου. "Ενώ από τα πρακτορεία σχηματίζονται ούρες και πολλοί παίκται προσέρχονται μελετημένοι και συμπληρώνουν τα δελτία τους αντιγράφοντες πρόχειρο σημείωμα, που έτοιμασαν εκ των προτέρων. "Άλλοι είναι άπροετοίμαστοι και ζητούν να κατατοπισθούν από τους παρατυχόντας ή τους πράκτορας. "Άλλη κατηγορία παικτών έτοιμάζει τα δελτία στο σπίτι και τα προσκομίζει για κατάθεση. Με λίγα λόγια, τα ΠΡΟΠΟ έχουν προκαλέσει γενική άναστάτωση των 'Ελλήνων και έσημειώθησαν περιπτώσεις, κατά τις όποιες ήλθαν στην 'Αθήνα κάτοικοι των έπαρχιακών κέντρων για να παίξουν.

"Όταν πρό μηνός περίπου είχε αναγγελθ ή υπό του ΟΠΑΠ ότι τα δελτία θα έτιθεντο σε κυκλοφορία στις 23 Φεβρουαρίου και θα ίσχυαν για τους αγώνες της 1ης Μαρτίου, υπήρχαν βάσιμοι άμφιβολίες τότε αν θα ήταν δυνατόν να γίνει όλη ή προετοιμασία της όργανώσεως εγκαίρως, ούτως ώστε να είναι σε θέση ο 'Όργανισμός να διεκπεραιώση τον πολύπλοκο μηχανισμό και την άπαιτούμενη διαδικασία της έναρξεως της λειτουργίας του θεσμού. Έκ των πραγμάτων όμως απέδειχθ ότι όλα έγιναν κατά τον πλέον άρτιο τρόπο και ο μηχανισμός ελειτουργήσε θαυμάσια, παρά τα ελάχιστα χρονικά περιθώρια, τα όποια ήταν διαθέσιμα, και την έλλειψη πείρας. Το γεγονός αυτό πρέπει να θεωρηθ ή ως επιτυχία πρώτου μεγέθους για τον ΟΠΑΠ. "Ας εύχηθούμε όπως αι περεταίρω ενέργειαι και ή όλη πολιτεία του εμπνέωνται από το ευρύ πνεύμα αντιμετώπισεως των πραγμάτων, όποτε ή πλήρης επιτυχία του θεσμού θα είναι εξησφαλισμένη.

Γ. ΓΙΑΜΑΛΗΣ

"ΚΟΥΣΕΝΤΟΣ.

Διά να είδε Κεραίοι

ότι αγοράζετε ΚΑΚΑΟ
"ΙΟΝ," ΤΥΠΟΥ ΟΛΛΑΝΔΙΑΣ

Προσπατε

το συσκευασμένο σε κυτία

Εξασφαρίζετε

ΑΡΩΜΑ-ΓΕΥΣΙΝ-ΓΝΗΣΙΟΤΗΤΑ

Κακάο **ION**

ΕΝΑ ΡΟΦΗΜΑ ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΜΙΑ ΠΛΗΡΗΣ ΤΡΟΦΗ

Η ΕΝΣΩΜΑΤΩΣΗ

ΤΗΣ ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ

Για 12η φορά έφέτος γιορτάζει ή Δωδεκάνησος την ένσωμάτωσή της με την 'Ελλάδα. 'Ο έφετεινός μάλιστα έορτασμός, που συμπίπτει με την άνακήρυξη της Κύπρου ως ανεξάρτητης Δημοκρατίας, παίρνει έναν ιδιαίτερα συμβολικό τόνο.

"Ένας από τους ήρωϊκότερους αγωνιστάς της δωδεκανησιακής έλευθερίας υπήρξεν ο 'Αλέξανδρος Διάκος, από την Χάλκη, ο πρώτος 'Ελλην νεκρός του έλληνοϊταλικού πολέμου, που έπεσε ήρωϊκά μαχόμενος, έπικεφαλής του λόχου του, κατά την τέταρτη διαδοχική έπίθεση για την κατάληψη του ύψώματος Τσόγκα. Οι συμπατριώτες του έτίμησαν την μνήμη του στήνοντας τον άνδριάντα του, που είναι έργο του γλύπτη Κώστα Βασιλάμη.

Olympic

ΤΑ
ΠΛΕΟΝ ΕΝΗΜΕΡΩΜΕΝΑ
ΕΙΔΙΚΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ ΜΟΔΑΣ

Μοντέλλα: Γυναίκεϊα - Άνδρικά - Παιδικά
Σχέδια πλεκτών - Κοπτικής
ΠΩΛΗΣΙΣ ΧΟΝΔΡΙΚΗ ΛΙΑΝΙΚΗ
ΓΕΝΙΚΗ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ

το Αμερικανικόν

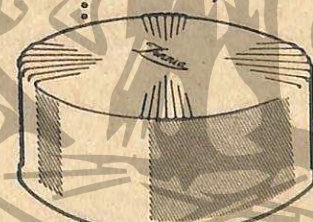
ΑΜΕΡΙΚΗΣ 23 - ΤΗΛ. 23.573 - ΑΘΗΝΑΙ

Ο ΑΟΡΑΤΟΣ ΠΕΠΛΟΣ

της όμορφιάς

Η ZINNIA σας προσφέρει
την νέαν άεροποιημένην
πούδραν σε άπαλούς και
μοντέρνους χρωματισμούς

ΤΟ ΙΔΕΩΔΕΣ ΤΗΣ ΟΜΟΡΦΙΑΣ

Zinnia

ΧΑΙΡΕ, Ω ΧΑΙΡΕ ΛΕΥΤΕΡΙΑ!..

ΟΙ ΑΠΕΣΤΑΛΜΕΝΟΙ ΤΩΝ ΕΙΚΟΝΩΝ ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΟΥΝ ΤΗΝ ΟΨΗ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ ΣΤΟ ΑΓΓΕΛΜΑ ΤΗΣ ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑΣ ΤΗΣ

Η μεγάλη είδηση φθάνει, θριαμβική, στο στρατόπεδο: 'Ελευθερία!.. 'Εφηβοι και γέροι, άπλοϊ πολίτες και ίερωμένοι, αλύγιστοι άγωνιστές και ήσυχoi οικογενειάρχες—όλοι τους ήσαν πατριώτες—κλεισμένοι πίσω από τὸ συρματόπλεγμα τοῦ στρατοπέδου τῆς Λευκωσίας, σηκώνουν τὰ χέρια γιὰ νὰ χαιρετίσουν: "Ένα καινούργιο κεφάλαιο άνοίγει στήν ιστορία τῆς Κύπρου, μετά τις αίματόβρεχτες, δοξασμένες σελίδες τοῦ άγώνος. Κ' ἡ δραματική αὐτή φωτογραφία βρίσκεται ακριβῶς στό μεταίχμιο τῆς ιστορικῆς αλλαγῆς. Οί σελίδες πού ακολουθοῦν εἶναι αφιερωμένες στό ἴδιο θέμα: Στήν φωτογραφικήν άποτύπωση τῆς μεγάλης στιγμῆς.

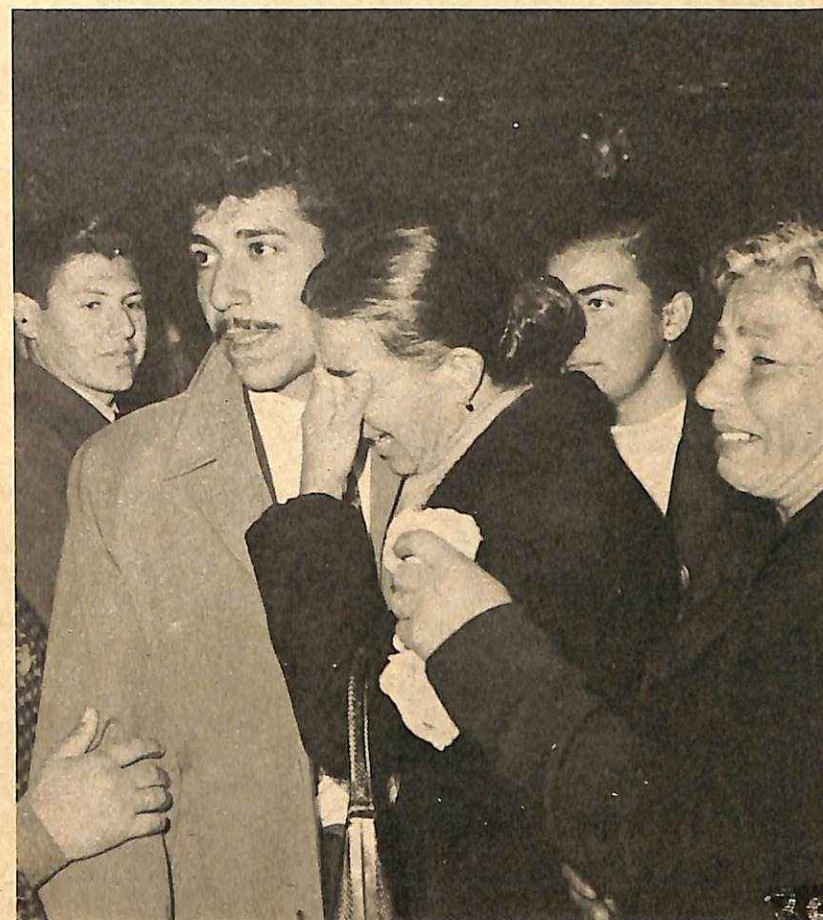
Τὰ σύρματα ἀνοίγουν. Περήφανος, ἀλύγιστος, χαρούμενος ὁ λεθέντης προχωρεῖ. Τὸ μακρόχρονο μαρτύριο τέλειωσε. Ὁ καινούργιος δρόμος ποὺ ἀνοίγει μπροστά του εἶναι ἐλεύθερος ὄχι ὅμως κ' εὐκολος. Χρειάζεται πάλι ἀγώνας γιὰ ν' ἀποκτήσῃ ἡ «Δημοκρατία τῆς Κύπρου» τὴν εὐημερία ποὺ τῆς ἀξίζει. Καὶ στὰ παλληκάρια αὐτὰ θὰ στηρικθῇ ἡ νέα μεγάλη προσπάθεια.

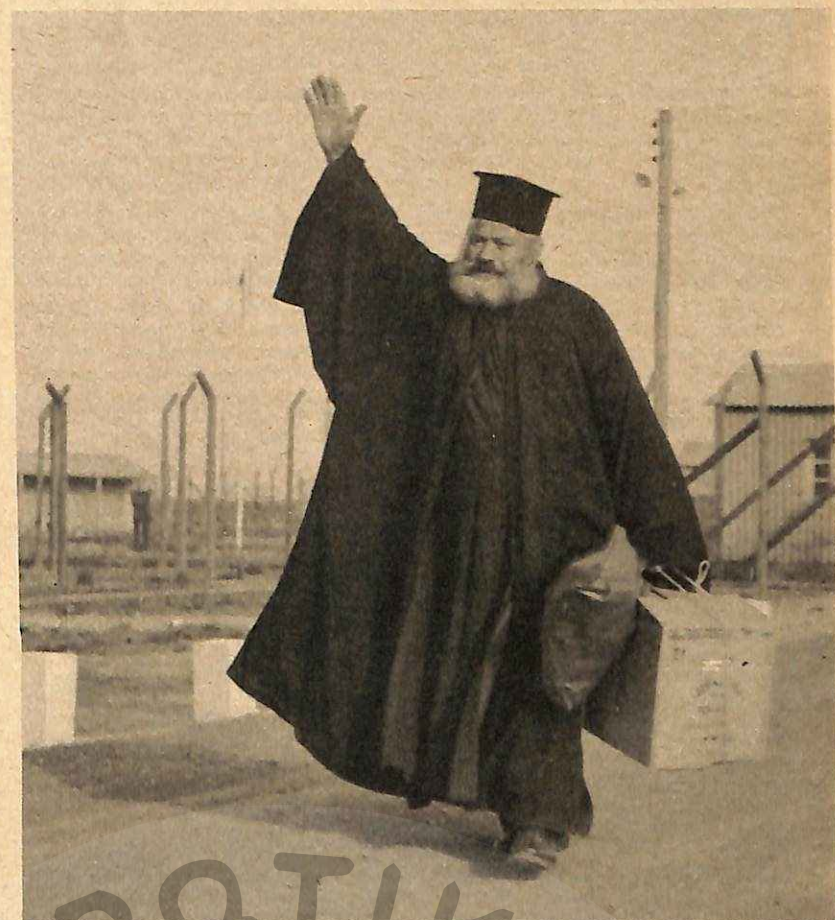
ΧΑΙΡΕ, Ω ΧΑΙΡΕ ΛΕΥΤΕΡΙΑ

ΜΕ ΔΑΚΡΥΑ ΧΑΡΑΣ ΣΤΑ ΜΑΤΙΑ ΟΙ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΟΙ ΓΥΡΙΖΑΝ ΣΤΑ ΣΠΙΤΙΑ ΤΟΥΣ, ΣΤΙΣ ΑΝΟΙΧΤΕΣ ΑΓΚΑΛΙΕΣ ΤΩΝ ΔΙΚΩΝ ΤΟΥΣ ΠΟΥ ΤΟΥΣ ΠΡΟΣΜΕΝΑΝ ΤΟΣΟΝ ΚΑΙΡΟ

(Φωτ. Μεγαλοκονόμου καὶ Ἡνωμ. Φωτορεπόρτερς)

ΜΕΓΑΛΗ ΕΙΝΑΙ ἡ στιγμή ποὺ ἡ θασανισμένη μάνα —σύμβολο αἰώνιο τῆς κατατρεγμένης φυλῆς— ἀγκαλιάζει πάλι δικό της τὸν πολεμιστὴ γιό.

ΓΙ' ἈΛΛΗ μιὰ φορά κράτησε ψηλὰ τὸ φλάμπουρο τῶν ματωμένων ράσων, ἐμπνευσμένος ἀπὸ τὸ παράδειγμα τοῦ Σαμουήλ, τοῦ Δικαίου, τοῦ Γαβριήλ.

ΕΛΕΥΘΕΡΟΙ! ΤΑ ΔΕΙΝΑ ΤΕΣΣΑΡΩΝ ΧΡΟΝΩΝ ΠΗΡΑΝ ΤΕΛΟΣ. ΤΩΡΑ ΤΟΥΣ ΠΕΡΙΜΕΝΕΙ ΜΙΑ ἈΛΛΗ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΑ ΚΙ' ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΗ ΖΩΗ.

ΠΡΩΤΕΣ ΟΙ ΚΑΜΠΑΝΕΣ ΜΕΤΕΔΩΣΑΝ ΤΟ ΜΗΝΥΜΑ

ΟΙ ΚΑΚΕΣ ΗΜΕΡΕΣ στην Κύπρο —και ήταν πάρα πολλές— τέλει-
ωσαν. Μια καινούργια εποχή αρχίζει...

19 Φεβρουαρίου. Το ραδιόφωνο μεταδίδει την χαρούμενη είδηση: Συμ-
φωνία. Την ίδια στιγμή ο αέρας της Κύπρου γεμίζει από τον ζωηρό και
γρήγορο ήχο των κωδωνοκρουσιών. Στην Λεμεσό και στην Πάφο ακούγον-
ται οι πρώτες ζητωκραυγές: «Ζήτω ο Μακάριος!», «ΕΟΚΑ - ΕΟΚΑ». Στην
Κυρήνεια, τα πλήθη πλημμυρίζουν τους δρόμους με ζητωκραυγές.

22 Φεβρουαρίου. Τα στρατόπεδα συγκεντρώσεως ανοίγουν. Από την
Κοκκινότριμυθιά, το Μασάρι και την Πέργαμο ξεκινούν οι κρατούμενοι, με
δακρυσιμένα μάτια, γελαστά πρόσωπα και τους μπόγους στον ώμο. Απο-
χαιρετιούνται μεταξύ τους, σφίγγουν και τα χέρια των Άγγλων φρουρών
και βγαίνουν ζητωκραυγάζοντας: «Διγενής-Διγενής». «Ζήτω ή ΕΟΚΑ!».

Χαλασμός κόσμου στους δρόμους. Αναρίθμητα αυτοκίνητα ανεβαίνουν
προς τα στρατόπεδα. Οι «ελεύθεροι πολιορκημένοι» ανεβαίνουν στα αυτο-
κίνητα που ξεκινούν για την Λευκωσία. Καθώς μπαίνουν στην πρωτεύου-
σα, οι κάτοικοι βγαίνουν στα παράθυρα, στα μπαλκόνια, στους δρόμους,
τους χειροκροτούν και τους ζητωκραυγάζουν.

Περνά ένα αγγλικό τζιπ. Χαμογελαστοί οι στρατιώτες χαιρετούν τα
πλήθη που γιορτάζουν. Μια ομάδα μαθητών στέκεται μπροστά του και το
σταματά. Τα παιδιά κρατούν μια φωτογραφία του Έθνάρχου Μακαρίου και
επιμένουν να την κολλήσουν στο αυτοκίνητο. Ουδείς αντίρρηση! Ο έπι-
κεφαλής συμφωνεί χαμογελαστά:

—Γιές, μπόους!

«Ετοιμη κιόλας ή συναδέλφωση!»

ΧΙΛΙΑΔΕΣ ΑΝΘΡΩΠΟΙ πλημμυρίζουν τις εκκλησίες και γονατίζουν.
Από όλες τις εκκλησίες ακούονται οι χαρούμενες ψαλμωδίες της δοξολο-
γίας.

Διακόσιοι κρατούμενοι ξεκινούν για τον ναό της Φανερωμένης. Σε μια
στιγμή σχηματίζεται μια τεράστια διαδήλωση, που τους ακολουθεί. Ένώ
μέσα στην εκκλησία οι ιερείς ψάλλουν την δοξολογία, ο κόσμος συνωστι-
ζεται στο προαύλιο και στους δρόμους. Ψάλλουν τον Έθνικό Ύμ-
νο, φιλιούνται... «Χριστός Ανέστη!», «Χριστός Ανέστη!».

ΕΝΑΣ ΣΩΦΕΡ πολύ τυχερός... δλοΐδιος ο Διγενής. Το πλήθος πού, μέσ'
στην παραζάλη του και τη χαρά του, νομίζει πως είναι ο θρυλικός αρχη-
γός της ΕΟΚΑ τον χειροκροτεί, τον ζητωκραυγάζει, τον φιλεί και τον ση-
κώνει στους ώμους. Μια ώρα τον περιφέρουν στην πόλη σηκώντο στους ώ-
μους, ώπου ανακαλύπτεται ή παρεξήγηση και ό κατά παρεξήγηση Διγε-
νής χάνει την ξαφνική και άπρσδόκητη δόξα του.

23 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ. Μια παρέα Άγγλων στρατιωτών, χωρίς όπλα και
χωρίς θλοσυρότητα, κάνει ήσυχα τον περίπατό της στην όδον Λήδρας
—στο μίλι του τρόμου. Χωρίζονται για μια στιγμή, για ν' αφήσουν να
περάσει μια συνοδεία από αυτοκίνητα, που μεταφέρουν στη Λευκωσία πολ-
λούς κρατούμενους των στρατοπέδων συγκεντρώσεως. Οι κρατούμενοι ζη-
τωκραυγάζουν: «Ζήτω ή ΕΟΚΑ!», «Ζήτω ο Διγενής!», «Ζήτω ο Μακάριος!».
Οι Άγγλοι στρατιώτες τους δρίζουν.

Δέν είναι εύκολο να συνηθίσουν στην ιδέα ότι δέν είναι πια άφεντικά...

ΜΙΑ ΟΜΑΔΑ κρατουμένων περνά από το τουρκικό χωριό Πέργαμος. Οι
Τούρκοι τους υποδέχονται με τις πέτρες, άλλ' ύστερα από λίγο ό Μουφτής
έκφράζει τη λύπη του.

Κάτι άλλαξε...

ΟΙ ΚΑΚΕΣ ΗΜΕΡΕΣ της Κύπρου —και ήταν πάρα πολλές— τέλειω-
σαν. Μια καινούργια εποχή αρχίζει...

Αυτό άκριβώς έτόνισε μόλις έπείστρεψε στην Κύπρο, ύστερα από διε-
τή έξορία, ό Κύπριος έργατικός ήγέτης κ. Μιχαήλ Πισσάς. Ένώ πέντε χι-
λιάδες Κύπριοι έργάται τον χειροκροτούσαν και τον ζητωκραυγάζαν, ό κ.
Πισσάς έπτε ότι ή συμφωνία του Λονδίνου ήταν «ή καλύτερα δυνατή ύπό
τάς παρούσας συνθήκας, διότι άπελευθερώνει την νήσον από τον άποικια-
κόν ζυγόν και παραδίδει την κυβέρνησιν εις τους Κυπρίους». Τα ίδια πε-
ρίπου έπτε και ό δήμαρχος Λευκωσίας, κ. Δέρβης, ό όποιος προσέθεσε ότι
ό κυπριακός λαός ευγνώμονει τίς έλληνικές κυβερνήσεις για την συνεχή
ύποστήριξη του άγώνος των Κυπρίων.

Τ Ο ΑΙΣΘΗΜΑ του κυπριακού λαού —δν έπιτρέπεται ή γενέκευση—
είναι τώρα αυτό: Δέν κερδίσανμε τα πάντα, κερδίσανμε όμως κάτι σημαν-
τικό. Έγινε το πρώτο θετικό βήμα. 'Η Κύπρος δέν είναι πια ξένη άποικια.
'Ανεξάρτητη τώρα θά μπορέσει να ακολουθήσει τον δρόμο της. 'Ο γε-
λικός γραμματέας της 'Ομοσπονδίας Έργασίας, ή όποία έχει 35.000 μέ-
λη, έδήλωσε πως ό δρόμος αυτός θά είναι εύκολος «εάν —όπως έπτε—
ένωθούν και συνεργασθούν όλοι: Έλληνες, Τούρκοι και όλοι οι όλλοι». Με
το ίδιο πνεύμα έμίλησε στους Έλληνες του Λονδίνου και ό Έθνάρχης
Μακάριος, κατά την δοξολογία που έγινε στον ναό των Αγίων Πάντων, ό-
που έχοροστάτησε: «Καλούμεθα —έπτε— εις νέους άγώνας, ειρηνικούς
αυτήν την φοράν, δια την έπίτευξιν έποικοδομητικού έθνικού έργου, χάριν
της διεθνούς συνεργασίας».

ΜΙΑ ΔΑΚΡΥΣΜΕΝΗ, μά χαρούμενη, μάνα, άνηφορίζει προς τα στρα-
τόπεδα. Περιμένει το γιό της. Τόν βλέπει ξαφνικά μπροστά της, τον άγ-
κολιάζει, τον γεμίζει φιλιά και τον παίρνει μαζί της σφιχταγκαλιαστά.
—Δόξα σοι ό Θεός! ψιθυρίζει.

Οι κακές μέρες πέρασαν. Μια καινούργια εποχή αρχίζει και γι' αυτούς
και για όλους...

Προσκύνημα στις άγιες εικόνες, με-
τά την άπελευθέρωση από το στρα-
τόπεδο. Μπροστά ό ήρωικός παπάς
—ή σκατάλυτη μορφή που δεσπόζει
κ' έμψυχώνει τους έθνικούς άγώνες.

ΤΑ ΠΡΩΤΑ ΕΛΕΥΘΕΡΑ ΒΗΜΑΤΑ ΤΩΝ ΜΑΡΤΥΡΩΝ ΤΟΥΣ ΩΔΗΓΗΣΑΝ ΣΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ...

...ΓΙΑ ΝΑ ΠΡΟΣΕΥΧΗΘΟΥΝ ΜΕ ΚΑΤΑΝΥΞΗ, ΕΥΧΑΡΙΣΤΩΝΤΑΣ ΤΟ ΘΕΟ ΓΙΑ ΤΗ ΣΩΤΗΡΙΑ

ΚΑΙ ΣΤΙΣ ΔΥΣΚΟΛΤΕΡΕΣ ΩΡΕΣ ΤΟΥ ΣΚΛΗΡΟΥ ΑΓΩΝΟΣ Η ΠΙΣΤΗ ΤΟΥΣ ΣΥΝΩΔΕΥΕ ΠΑΝΤΑ

Ἡ θριαμβευτική ὑποδοχή τοῦ Ἐθνάρχου Μακαρίου ὑπογραμμίζει τὸ τέλος ἑνὸς ἐνδόξου κεφαλαίου καὶ τὴν ἀρχὴ μιᾶς νέας περιόδου

Ἡ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΕΤΟΙΜΑΣΘΗΚΕ ΑΜΕΣΩΣ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΑΝΑΓΓΕΛΙΑ ΤΗΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ

Μὲ τὴν θριαμβευτικὴ ὑποδοχὴ ποὺ ἐπεφύλαξε ὁ κυπριακὸς λαὸς στὸν Ἐθνάρχου Μακάριο ἐξεδήλωσε τὴν στοργὴ καὶ τὴν ἀφοσίωσή του πρὸς τὸν ἀκούραστο καὶ ἀλύγιστο Ἀγωνιστὴ ποὺ ἐκράτησε τόσο ψηλὰ καὶ τόσο σταθερὰ τὴν ἡγεσίαν τοῦ ἀνταποικιακοῦ ἀγῶνος. Καὶ μὲ τὶς θερμὲς ἐκδηλώσεις του, ὁ λαὸς τῆς Κύπρου ἀπέδειξε ὅτι ἀποδέχεται μὲ ἱκανοποίηση τὶς συμφωνίες ποὺ ὡδήγησαν στὴν ἰδρυση τῆς ἀνεξάρτητης Δημοκρατίας.

Λίγες μέρες πρὶν ἔνα κύμα χαρᾶς ἐκάλυψε ὁλόκληρο τὸ πολυθλασμένο νησί, καθὼς ἀνοίξαν οἱ φυλακὲς καὶ τὰ στρατόπεδα συγκεντρώσεως καὶ οἱ Κύπριοι πατριῶται ἀνέκτησαν τὴν ἐλευθερίαν τους. Ἡ ἀπελευθέρωση τῶν κρατουμένων ἔδειχνε μὲ τὸν πῶ ἀμεσο τρόπο ὅτι ἔνα ἀπὸ τὰ ὀδυνηρότερα, ἀλλὰ καὶ λαμπρότερα κεφάλαια στὴν ἱστορία τῆς Κύπρου ἐκλείνει. Μιὰ νέα περίοδος ἀρχίζει μέσα στὴ γενικὴ συγκίνηση.

Τὴν ἴδια στιγμὴ, ὁ ραδιοφωνικὸς σταθμὸς τῆς Λευκωσίας περιέγραφε τὸ μνημόσυνο τῶν ἡρώων ποὺ ἔδωσαν τὴν ζωὴ τους γιὰ τὴν ἐλευθερίαν τῆς Κύπρου. Καὶ γιὰ πρώτη φορὰ τοὺς ἐχαρκτήρισε

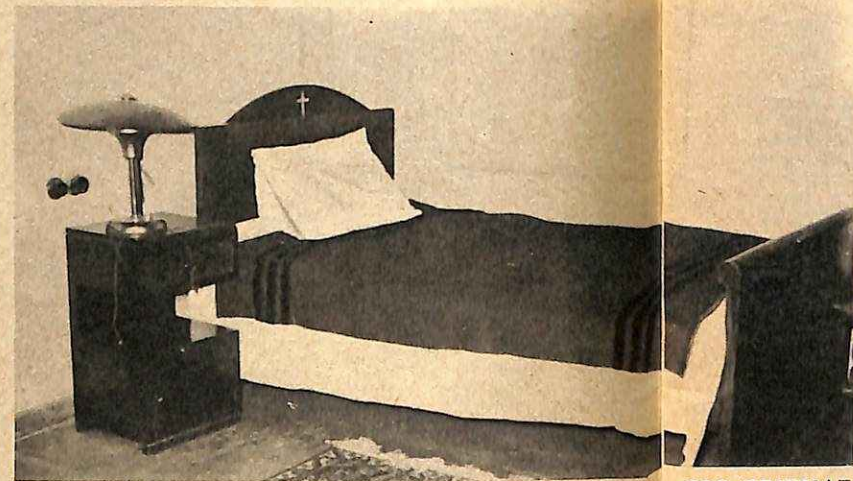
«ἥρωας». Ἦταν κι' αὐτὸ μιὰ ἀκόμη ἀπόδειξη τῆς ἀλλαγῆς ποὺ γίνεται τώρα στὴν Κύπρο.

Ἡ ἀτμόσφαιρα στὴ μεγαλόνησο ἔλλαξε τώρα. Ἀλλὰ καὶ νέες φροντίδες δημιουργοῦνται. Ἡ γέννηση ἑνὸς κράτους δὲν εἶναι καθόλου ἀπλὴ υπόθεση. Τὰ πάλαι πρέπει νὰ λησμονηθοῦν. Οἱ πικρίες πρέπει νὰ παραμερισθοῦν. Καὶ ἀπὸ τὶς θασικὲς γραμμὲς τοῦ νέου κράτους ποὺ σχεδιάστηκε μὲ τὶς συμφωνίες τοῦ Λονδίνου πρέπει νὰ προέλθῃ ἕνας πρακτικὸς κρατικὸς μηχανισμὸς. Αὐτὴ τὴν δουλειὰ θὰ ἀναλάβουν τώρα οἱ Κύπριοι μὲ τὴν ἐμπνευσμένη ἡγεσίαν τοῦ Μακαρίου.

Γενικὴ εἶναι ἡ ἐντύπωση ὅτι ὁ Ἀρχιεπίσκοπος θὰ εἶναι καὶ ὁ πρῶτος Πρόεδρος τῆς νέας Δημοκρατίας. Ὁ ἴδιος προτιμᾷ νὰ περιορισθῇ στὰ ἐκκλησιαστικά του καθήκοντα. Ἀν, ὅμως, ὁ κυπριακὸς λαὸς τὸν καλέσῃ νὰ ἀναλάβῃ τὸ ἀξίωμα τοῦ Προέδρου. θὰ τὸ δεχθῇ, ὅπως ἐδήλωσε ὁ ἴδιος, «ὡς πρόεδρος ὅλων τῶν Κυπρίων καὶ ὄχι μόνον τῶν Ἑλλήνων». Καὶ αὐτὸ ἀσφαλῶς εἶναι ἡ καλύτερη θέση γιὰ τὸ μέλλον, τὴν ἡρεμία καὶ τὴν προκοπὴ τοῦ νέου κράτους. ■■■

ΣΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΜΕ ΤΗΝ ΣΗΜΑΝΤΙΚΗ ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ: 10.3.56. Η ΗΜΕΡΑ ΤΗΣ ΕΞΟΡΙΑΣ ΤΟΥ ΕΘΝΑΡΧΟΥ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ ΜΑΚΑΡΙΟΥ

ΤΟ ΑΠΕΡΙΤΤΟ ΔΩΜΑΤΙΟ ΤΟΥ ΕΙΝΑΙ ΟΠΩΣ ΤΟ ΑΦΗΞΕ ΠΡΟ ΤΡΙΕΤΙΑΣ ΤΑ ΧΡΟΝΙΑ ΤΟΥΣ ΛΙΓΑ, ΑΛΛΑ Η ΛΑΧΤΑΡΑ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ ΜΕΓΑΛΗ

Ἡ εἰρήνη ξαναγύρισε στοὺς δρόμους τῆς Λευκωσίας, ποὺ μόλις πρὶν λίγο καιρὸ βόφονταν ἀπὸ αἷμα. Ἀσπλοὶ κυκλοφοροῦν τώρα οἱ Ἀγγλοὶ στρατιῶτες, ἀκόμη καὶ στὴν ὁδὸ Λήδρας, τὴν παγκόσμια γνωστὴ ὡς «μῖλι τοῦ τρόμου», ἐξ αἰτίας τῶν ἐπανειλημμένων αἰφνιδιαστικῶν ἐπιθέσεων τῆς Ε.Ο.Κ.Α. Οἱ γυναῖκες, ἥρεμες καὶ ἀδιάφορες, «ἀνουν τὰ καθημερινὰ ψώνια τους.

αι.. Μιὰ ἐβδομάδα πέρασε, μιὰ ἐβδομάδα ἔρχεται.. Μιὰ ἐβδομάδα πέρασε, μιὰ ἐβδομάδα
αψε μιὰ ἐβδομάδα ἔρχεται... Μιὰ ἐβδομάδα πέρασε μιὰ ἐβδομάδα ἔρχεται... Μιὰ ἐβδομάδα

19

ΑΝΑΠΟΛΗΣΗ. «Είναι 5 περίπου χρόνια από τότε που έφυγε ο άνδρας μου».

ΑΠΟΦΑΣΙΣΤΙΚΟΤΗΣ. «Ήμουν προετοιμασμένη για το πιο σκληρό πλήγμα»

ΠΡΟΣΜΟΝΗ. «Τώρα άνυπομονώ πότε θα τον σφίξω πάλι στην αγκαλιά μου».

Η ΚΥΡΙΑ ΔΙΓΕΝΗ

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΗ
ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ
ΚΑΙ ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΕΣ
ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ
ΤΗΣ ΣΥΖΥΓΟΥ
ΤΟΥ ΘΡΥΛΙΚΟΥ ΑΡΧΗΓΟΥ
ΤΗΣ Ε.Ο.Κ.Α.

«Είμαι υπερήφανη για τον άνδρα μου...»

Είμαι υπερήφανη για τον άνδρα μου. Αυτό μόνο μπορώ να σας πώ. Με αυτή τη λακωνική φράση η κυρία Κική Γρίβα, σύζυγος του στρατηγού Γεωργίου Γρίβα, του θρυλικού αρχηγού της ΕΟΚΑ, του Διγενή, προσπάθησε με ευγένεια και λεπτότητα να περατώσει τη συνέντευξη που ήδη επιχειρούσαμε να της πάρουμε, προτού ακόμη μπούμε στο μικρό διαμέρισμα, στο 2ο όροφο ενός κοινού αστικού σπιτιού, της οδού Νηλέως, κοντά στο Θησείο.

Τελικά, όμως, η δημοσιογραφική επιμονή υπερνίκησε τους διστα-

γμούς της. «Περάστε, είπε, αλλά να ξέρετε, δεν απαντώ στις έρωτήσεις των δημοσιογράφων. Άλλωστε, προσέθεσε με μετριοφροσύνη, νομίζω ότι δεν έπαιξα κανένα σημαντικό ρόλο στον απελευθερωτικό αγώνα των Κυπρίων. Άπλως είμαι η κυρία Γρίβα, η κυρία Διγενή, όπως με αποκαλούν εδώ στη γειτονιά... Συνεπώς, μπορείτε, αν θέλετε, να γράψετε για μάχες και ήρωισμούς, να περιγράψετε τη δράση των συνεργατών και συναγωνιστών του άνδρός μου. Για μένα ούτε λέξη!»

ΤΟ ΤΕΛΟΣ της αγωνίας. Η κυρία Κική Γρίβα, η γυναίκα του θρυλικού «Διγενή», χαμογελά ευτυχισμένη. «Πραγματικά, τα καρδιοχτύπια φαίνεται ότι τελείωσαν οριστικά», λέει. Εύκολα φαντάζεται κανείς τη φοβερή αγωνία της, όταν κάθε τόσο η ειδησεογραφία έφερε τον αρχηγό της Ε.Ο.Κ.Α. ως νεκρό ή βαρεια τραυματισμένο. «Όλα απέδειχσαν ψεύτικα. Είμαι υπερήφανη για τον άνδρα μου».

ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟ του άρχηγού. Το δωμάτιο όπου βρίσκεται το γραφείο του Διγενή επισκευάζεται τώρα. Σε λίγο θα γυρίσει ο άρχηγός της Ε.Ο. Κ.Α. και όλα πρέπει να είναι έτοιμα

(Φωτ. Β. Καραμανώλη — ΕΛΚΗΝ)

«Ο άνδρας μου είναι στρατιώτης.
Πάντοτε τόν θυμούμαι να πολεμά.
Είχα προετοιμασθή
για κάθε πλήγμα!..»

Η κυρία Κική Γρίβα, κόρη του φαρμακοποιού κ. Ντέκα, έδειχνε, από την πρώτη κιόλας στιγμή, την μεγάλη αντίπαθεια που τρέφει για τη δημοσιότητα.

«Αυτό είναι αλήθεια, επιβεβαίωσε. Αντιπαθώ τη δημοσία προβολή. Σ' αυτό ταιριάζουμε απόλυτα με τον άνδρα μου. Ποτέ δεν του άρεσε να ποζάρη στις εφημερίδες».

«Εν τούτοις, η κυρία Γρίβα, παρ' όλο που κατά την τελευταία πενταετία ούδέποτε ένεφανίσθη δημοσίως —ελάχιστες φορές μόνο θυγήκε από το σπίτι της— είναι μια κομψή, σύγχρονη Αθηναία. Ντύνεται πάντοτε με λεπτό γούστο. Τα άσπρόμαυρα μαλλιά της προσδίδουν ξεχωριστή γλυκύτητα στη φυσιογνωμία της. Συχνά χαμογελά, όταν ο συνομιλητής της αποκαλύπτει γεγονότα τα οποία εκείνη θεωρεί «ιδιαιτέρως» ή «προσωπικά».

«Ναί, είναι αλήθεια, μάς απήντησε, ότι παντρεύτηκα τόν στρατηγό τό 1939 από έρωτα. Απορώ όμως πώς έγινε όλη αυτής οι λεπτομέρειες της οικογενειακής μου ζωής. Ο άνδρας μου ήταν φίλος με τόν θετό μου ταγματάρχη Ευστάθιο Ντέκα από τόν καιρό της έκστρατείας της Μ. Ασίας. Έρχόταν συχνά στο πατρικό μου σπίτι. Έτσι γνωρισθήκαμε. Ανεπτύχθη αμοιβαίο αίσθημα, που κατέληξε στο γάμο μας».

«Όταν οι Άγγλοι, τελευταίως, ανήγγειλαν τήν εξόντωσή του, στη σπηλιά του όρους Τρόδος, πώς δεχθήκατε τήν είδηση; τήν ρωτήσαμε.

«Ο άνδρας μου είναι στρατιώτης, απήντησε. Πάντοτε τόν θυμούμαι να πολεμά. Οι στρατιώτες πεθαίνουν στις μάχες. Αυτή είναι ή μοίρα τους. Ψυχικά, είχα προετοιμασθή και για τά σκληρότερα πλήγματα. Ποτέ δεν έχασα ότι ήμουνα γυναίκα ενός στρατιώτη, που πολεμούσε για τήν άπελευθέρωση της πατρίδος του.

Τό έπεισάδιο της «έξοντώσεως» του θρυλικού Διγενή υπήρξε τό συγκλονιστικώτερο και πλέον δραματικό του κυπριακού άπελευθερωτικού αγώνα.

Οι Άγγλοι στρατιώται είχαν πράγματι επιτύχει να εγκλωβίσουν τόν στρατηγό Γρίβα, με τούς συντρόφους του, στο στρατηγείο του, που ήταν έγκατεστημένο μέσα σε μία σπηλιά του όρους Τρόδος. Όταν βεβαιώθηκαν ότι ο άσπληπτος άρχηγός της Ε.Ο.Κ.Α., μαζί με τό έπιτελείο του, εύρισκοντο στη σπηλιά, έβαλαν δυναμίτιδα και τήν ανατίναξαν. Τήν ίδια δε στιγμή έσπευσαν ν' αναγγείλουν, με τά

δημοσιογραφικά πρακτορεία τους, σ' όλο τόν κόσμο, τόν θάνατο του ήρωϊκού μαχητή.

Ο Διγενής, όμως, με τούς συντρόφους του είχαν σωθή! Μέσα από μία φυσική ρωγή του έδάφους, που σχημάτιζε υπόγεια στοά, σύρθηκαν επί ώρες δλόκληρες με τήν κοιλιά και κατώρθωσαν, τελικά, να θρεθούν έξω από τόν κλοιό τών Άγγλων άλεξιπτωτιστών.

Χρειάστηκε να βαδίσουν 18 δλόκληρα χιλιόμετρα, μέσα σε μία άγρια όρεινή έκταση. Κατόπιν, χρησιμοποιώντας άλογο, έέφυγε όριστικά από τούς διώκτες του.

Η κυρία Κική Γρίβα, στο διάστημα τών 5 χρόνων που ο άνδρας της πολεμούσε και διηύθυνε τόν κυπριακό άπελευθερωτικό αγώνα, πληροφορήθηκε άπειρες φορές τόν θάνατό του. Πάντοτε, όμως, έμενε άπιστος θωμάς, όπως ή ίδια λέγει, γαλήνια, συγκρατημένη και αισιόδοξη. Η αυτοκυριαρχία δεν τήν έγκατέλειπε ποτέ. Πίστευε στόν «προστάτη άγγελο» του στρατηγού, που τόν έσωζε άπ' όλους τούς θανάσιμους κινδύνους.

«Είναι αλήθεια ότι ή ύγεια του στρατηγού ήταν κλονισμένη;

Στήν έρώτηση αυτή ή κυρία Γρίβα χαμογελά.

«Ο άνδρας μου, λέγει, είναι... γρανίτης ύγείας. "Αν πράγματι ήταν άσθενικός, όπως τόν παρουσιάζουν, πώς θα μπορούσε να επιζήση μετά από τόσες ταλαιπωρίες;

«Γνωρίζατε τις προετοιμασίες του άνδρός σας για τή συγκρότηση της Ε.Ο.Κ.Α.;

«Τού στρατηγού, απήντησε, δεν του άρέσει ποτέ να μιλά γι' αυτά που σκέπτεται να πράξη. Ο άνδρας μου είναι πολύ «κλεισμένος στόν έαυτό του», ιδιαίτερα μάλιστα όταν πρόκειται να δράση στρατιωτικώς. Έτσι, στις 26 Οκτωβρίου του 1954 μου είπε με μεγάλη φυσικότητα: «Φεύγω για δουλειές στη Θεσσαλονίκη. Μην άνησυχήσης, θα γυρίσω». Από κείνη τήν ήμέρα έχω να τόν ξαναδώ. Τό πρώτο γράμμα του ήρθε άκριβώς μετά από έξη μήνες. Η έξαφάνισή του δεν με έξέπληξε. Διαισθανόμουν ότι κάτι πολύ μεγάλο έτοίμαζε. Τώρα άνυπομονώ να τόν σφίξω στήν άγκαλιά μου. Είμαι πολύ, μά πολύ υπέρφανα γι' αυτόν.

Στό σημείο αυτό της συνομιλίας μας, ή κυρία Γρίβα σηκώθηκε από τή θέση της. Ήταν όλοφάνερα συγκινημένη. Τά μάτια της είχαν θουρκώσει και ή άνυπομονήσά γιά «τή μεγάλη στιγμή» του έρχομού του είχε ζωγραφιστή έντονα στο γλυκό πρόσωπό της.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Ν. ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΥ

για κάθε χρήσι,
για κάθε ανάγκη,
για όλους τούς "Ελληνες.

ΠΕΙΡΑΪΚΗ-ΠΑΤΡΑΪΚΗ

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΒΑΜΒΑΚΟΣ Α.Ε.

ντύνει, στολίζει, νοιμουρεύει!

Αυτό τό σήμα άποτελεί έγγύησιν,
ότι αγοράζετε γνήσιον ύφασμα
"ΠΕΙΡΑΪΚΗΣ - ΠΑΤΡΑΪΚΗΣ"

ΑΔΕΛ Π-7

ΣΤΑΜ ΣΤΑΜ

—Κι περί έμού τι γνυρίζετε, περικαλώ;

Ας αρχίσουμε, λοιπόν, με το «σημα κατατεθέν» του: τους λογής-λογής τσολιάδες!

—Κι περί έμού τι γνυρίζετε, περικαλώ;

Έρωτά —ποιός άλλος;— Ένας «γυναικίους υπενουμάτορ» της Χουροφυλακής!

—Γνωρίζουμε... (θα έπρεπε να του απαντήσει κανείς)... ότι το όλον σχήμα σας ενθιμίζει πετεινόν λαλούντα, ανδρείως κοκορευόμενον, με λειρίον και φούντες μεγαλοπρεπέστερα των ιδικών του!.. Γνωρίζουμε ακόμη, ότι έμεις δέν δυνάμεθα ούτε από μακριά να φαντασθούμε τα θυμικά κατορθώματά σας: τ'α εικάζουμε όμως από το νεύρον και το ταντίον που σας διακρίνει, ιδίως εις έκείνον τόν επδεικτικώτατα σπαστόν άγκώνα, εις τα γαντζώδη και ύστερικώς κεκαμμένα τρία δάστυλά σας, με τόν ως λαστόν

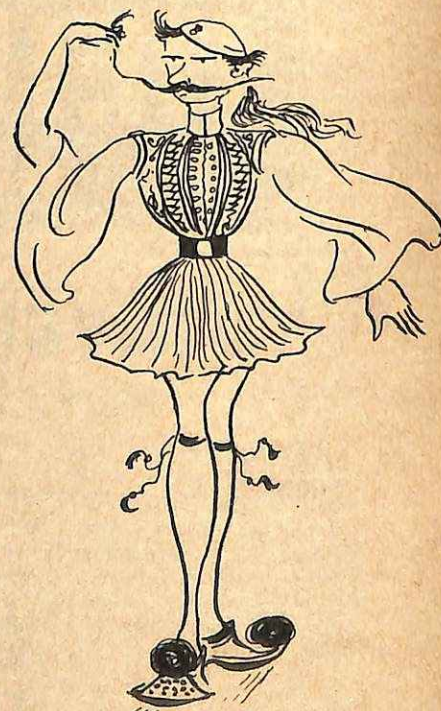
‘Ο «γυναικίους υπενουμάτορ» της χουροφυλακής»

πιέζοντα την καρυδάτην μέσην σας καρπών της άρ-στεράς χειρός σας, αλλά και από το έξ ύψους ήδονικόν «φύλαστροήμιον» του τριχοειδούς μύ-στακός σας, με το στήθος περισσότερον και από κούρκου φουσκωμένον από άέρα φρέσκον!..

‘Αλλ’ ας ιδούμε τόν άρτιο και λεπτομερώς «πεποικιλμένον» «λουχιάν των Εύζώνων Ντούλαν Καραφωτιάν

με τ’ όνομα», έπικεφαλής του «φρεσο-φορούντος και φουστανελανεμίζοντος και φουντοκόσμητου στρατιωτικού άποσπάσματος», που «εσηκώθη και άοχισε να δηματίζει άνήσυχος, στρίβων» το μουστάκι του» μόλις άντελήφθη τί κίνδυνος ήπειλει το χωριό από όλας εκείνας τας σφρηγιάς στρογγυλότη-τας της έμπρηστικής ‘Αργυρώς!

Είναι ύψηλός, μεσατός, με «αετω-

Ντούλας Καραφωτιάς

«Ολοι αι σφρηγιάι στρογγυλότητες του σώματός της ανεπάλ-λοντο προκλητικά εις κάθε κίνησίν της, κ’ έτρέμοντ’ έκινούτο έρεθιστικώς...»

Ο ΕΥΘΥΜΟΓΡΑΦΟΣ, Ο ΣΚΙΤΣΟΓΡΑΦΟΣ, Ο ΤΙΜΗΤΗΣ ΚΑΙ ΥΜΝΗΤΗΣ, Ο ΙΣΤΟΡΙΚΟΣ ΚΑΙ ΕΠΙΚΟΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΧΩΡΙΟΥ

Ο Στάμ. Στάμ. ύπηρξε, στή δημοσιογραφία, στήν πεζογραφία και στή ζωγραφική μας, ένα είδος που χάθηκε ολότελα. Κι όχι γιατί δεν ζηλεύτηκε και δεν ζητήθηκε επίμονα, αλλά γιατί ύπηρξε εί-δος σπάνιο, διεθνώς, και ο’ έμάς μοναδικό. Πέθανε πριν δεκαετία χρόνια και πήρε μαζί του τόν ανεπανάληπτο τόνο του και τη δι-φυή του τέχνη: ‘Υπήρξε εϋθυμογράφος και σκιτσογράφος του έλ-ληνικού χωριού, μ’ ένα ταλέντο απίθανο και διευπόσιτο, που έμ-πεδισαν, κοινά και ταυτόχρονα, απ’ τις φηγούρες κι από τα ήθη, απ’ τις μορφές και τα λόγια, από τις στάσεις κι απ’ τις έκφράσεις του Ρωμιού της υπαίθρου, του δονου και του κάμπου, της επαρ-χίας.

‘Ο «Ρωμιός» αυτός ίσως χάνεται πιά: ντύνεται αλλιώς, «έκπο-λιτίζεται». Κ’ ή ελληνική επαρχία «έκπολιτίζεται» επίσης: φέρε-ται αλλιώς, ηλεκτροφωτίζεται. Μ’ ένα λόγο: έ π ι κ ο ι ν ω ν ε ι (με τη μεγάλη πόλη, με το συγχρονισμό, με την έποχή στο σύνολό της) και φρονικά αλλοιώνεται, μεταβάλλεται.

‘Ισως, βέβαια, έπρεπε έτσι κάποτε να γίνει και νάτο που έγινε,

που τείνει να γίνει... ‘Ομως, είν’ ανάγκη να θρεθεί ένας νέος τό-νος. ‘Ο παλιός, πάει. Κι ο τελευταίος του τραγουνδιστής, που τών μελωδούσε, τότε περιπαικτικά, τότε ειρωνικά μά και με άγκτη, σι’ άφτια και σιά μάτια όλων, πάει κι αυτός! Πέθανε ο καλός Στάμ. Στάμ., το ‘46 —θαν ή ελληνική επαρχία περνούσε την πιο θωριά της κρίση, τη στεγνή.

‘Αν κάποτε όλα ηλεκτροφωτιστούν, υδροηλεκτριστούν, ηλεκτρο-αρδευνούν και... ηλεκτροαλλάξουν! ‘Αν, μ’ ένα λόγο, μονοκονδυλιά σδηστούν μια μέρα —που δέν άργεί— όσα ήταν (από χωριό), κ’ ή «επαρχία», κι αό δάσκαλος με την εφημερίδα», (κι ο «κύριος υπε-νωματόρ», κι ο «κύριος ειρηνοδίκης», κι ο «κύριος νομάτ-χης»)!.. ‘Αν δλ’ αυτά χαθούν —σχεδόν χάθηκαν ήδη— κ’ οι κα-τοπινοί, θέλετε από περιέργεια ή ρομαντισμό, θέλετε ίσως κι από δίψα ιστορική για ένα κοινόν παρελθόν, αναζητήσουν κάποτε το ελληνικό χωριό ο’ όλη τη σπαταριστή του αλήθεια —την άκμαία του άλλοτε αλήθεια—, το έργο μόνο του Στάμ. Στάμ., του υμνογρά-φου του και τιμητού του, θα τους βοηθήσει. Μόνο αυτό μπορεί ν’

άναυστήσσει, καλύτερα απ’ όποιο έργο ιστορικό κι «αντικειμενικό», δι,ι ύπηρξε κι δι,ι έζησε κάποτε στήν ελληνική υπαίθρο.

Είναι παράξενο! αλλά τ’α «ντοκουμέντω», θάλεγα, είν’ όλα κι ό-λα τρία: του Καραγιάννη ή «Πρεβέζα» —Βάσις, Φρουρά, Έξηκον-ταρχία Πρεβέζης— την Κυριακή θ’ άκούσουμε την μπάντα...—, του ‘Αδάνα έκείνες «Οί δασάλεντες κυρίες τών επαρχιών» —«που ζού-νε πάντα ο’ ένα χάος γκρίζο, γεμάτο πλήξη, ανία και τιμές...»—, (αυτά για την πλευρά την μισοαστική και την βεβαρημένη), και για την άλλη την πλευρά, τη γνήσια λαϊκή και σφριγηλή κάποτε: του Στάμ. Στάμ. το κεφάλιο έργο μόνο!

Τού Στάμ. Στάμ. το σκίτσο και το εϋθυμογράφημα το σκίτσο πιο πολύ —μά μπορείς να πεις πως όχι κι άλλο τόσο το εϋθυμο-γράφημα;

Οι ΕΙΚΟΝΕΣ είν’ ΕΙΚΟΝΕΣ. Θα σάς δώσουν το σκίτσο —το ξεκαρδιστικό έκείνο σκίτσο του μοναδικού Στάμ. Στάμ.— και θα δάλετε οείς με το νου σας τί ήταν το εϋθυμογράφημα, και τί, ακόμα παραπάνω, σκίτσο κ’ εϋθυμογράφημα μαζί!

δες βλέμμα» εύρίσκεται πάντοτε κα-βάλλα εις τ’α σχεδόν άνεξάρτητα απ’ αυτόν —και με έντελώς δική τους έλλωστε προσωπικότητα— κανά τού-αεράτος, όλο μέλη θεάματα, και μύ-στακα, και ανεμίζουσες φούντες, άρ-μενίζων έπάνω στα κυριαρχικά και αυτεπύθλα τσαρούχια του, κι αυτή πάλι έπάνω στις ένδοξες τσαρουχά-προσές των!..

‘Ότι δέν υπερβάλλω δέ, ούτε τόση-δά, κι ότι όντως τ’α τσαρούχια έκεί-να των τσολιάδων του Στάμ. Στάμ. άρμενίζουν, πού υπερέφανα κι από καθία, έπάνω στα κύματα της έλλη-νικής υπαίθρου, να ή απόδειξις!

‘Ιδέστε τ’α τσαρούχια αυτά! ‘Αν είναι τσαρούχια, ή άν δέν είναι ντα-ντανοφρεγάδες, με δική τους προσω-πικότητα, άνώτερη έκείνου που άρμε-νίζει με δαΐτα,

σβαρνώντας πέτρες και χωριό ληστές και καραούλια!..

‘Ότι είναι δέ άνώτερη ή προσωπι-κότητά τους αυτόν των τσαρουχιών από έκείνου που τ’α φοράει —δι,ι μά-λιστα: του... δανείζουν απ’ την τρο-μερή προσωπικότητά τους λίγη, του δόλιου του εϋχώνου, νάχει κι αΐ-τός!— νή ή απόδειξη, πάλι στο Γ-διο το σκίτσο: Τόσο σπουδαιότερά του είναι, τόσο βαρύτερά του ο’ ση-μασία και νόημα παρηκνιδό μιας όλά-κερης έποχής της ρομιοσύνης, όστε τ’α πόδια του που τόν ένώνουν μ’ αΐ-τά δέν είν’ άλλο άπόνα... σύμμα, έ-να έλατήριο! ‘Ο ίδιος, «καθ’αυτός», δέν είναι παρά σάν άναρθρόσκον σύμ-βολο της λεβεντιάς, σάν ένας μυθι-κός καννός πάνω από τ’α τσαρούχια του!..

Κι αυτά... άρμενίζουν λοιπόν!.. Τό

Τσαρούχια που άρμενίζουν!..

ένα, το άριστερό, μ’ άνασηκαμένη ψηλά την πλώρη, και τη φούντα, μ’ όρη καταπάνω κάθε άνωμαλίας του ελληνικού τόπου (κάθε ληστού, κινή-ματος, καπσοκίλεφτη, των δονιών και του κάμπου) και τ’ άλλο, το δε-ξί, με δυσημένη την πλώρη, και τη φτέρνα γοργά άνασηκαμένη!.. (Προ-σέξτε πόσο μακρύτερο είναι το ποδά-ρι, και μαζί κοιτάξτε πως τ’α πόδια αυτά είναι και... ίστία!).

Είναι φανερό πως ή γραμμή του δέν είναι κυρίως ελπίν «γραμμή»

είναι κάτι άλλο, κάτι σολύ πλαστικό-τερο —μ’ όλο που είναι βέβαια και γραμμή». Κι όμως όχι! Είν’ ένας άερας μυθικός, είναι κάτι πέρα από την όδια, αυτό που τόσο άνέμελα τού-τη πλάθει!..

Είναι κρίμα που κανείς ως τώρα από τους ζωγράφους μας, και τους κριτικούς μας των εικαστικών, δέν έπρόσεξε και δέν καταπάστηκε να μάς δώσει τί είναι λοιπόν αυτή ή ά-πλή γραμμή ενός Στάμ. Στάμ. ‘Ε-νός ταπεινού «σκιτσογράφου» να, που όμως ιστορεί, με τη γραμμή μο-νάχα, όλο το έπος της ρομιοσύνης λε-βεντιάς, ο’ όλο της το χάθος και το νόημα!

Νά, κοιτάξτε αυτό το δοσκόπουλο!

Δέ βλέπετε το πρόσωπό του —κι όμως έ έ ρ ε τ ε το πρόσωπό του! Δέ βλέπετε τ’α πρόβάτά του —κι ό-μως έ έ ρ ε τ ε πως κοιτάει τ’α πρό-βάτά του! Βουνά δέ βλέπετε, ούτε φαραγγία κάτω απ’ τ’α πόδια του —κι όπότσο έ έ ρ ε τ ε πως από ψη-λά τηράει τ’α πρόβάτά του το δοσκό-πουλο!

Και ξερετε και το χαρακτηρισμό του ο’ χαρακτηρισμό του είν’ εικονιζόμενος μέσ’ απ’ την άπλη τούτη γραμμή του Στάμ. Στάμ., κι ας πει όσο θέλει κα-νείς, πως ο’ χαρακτηρισμός δέν εικονί-ζεται με όχη και με φτέρνες, με σέβριο και με το πίσω μονάχα μάς κοίτρας!.. Κι όμως να πού εικονίζε-ται! Με δυό γραμμές μονάχα και το μισό μάς γράλτεις!

Και για να πεισθώτε πως εικονίζε-ται —πως τ’α πάντα εικονίζονται με το ελάχιστο, μιας γραμμής όμως ά-ληθινά έμπνευσμένης—, κοιτάξτε αΐ-τό το δοσκόπουλο που όχει ή δλ-

‘Ένα καλό δοσκόπουλο τη-ράει από ψηλά...

ΣΑΤΙΡΑ ΜΕ ΤΗΝ ΛΙΤΟΤΗΤΑ ΔΥΟ ΓΡΑΜΜΩΝ

...Κ' ένα χαζό βοσκόπουλο
άπολησμονιέται...

λον χαρακτήρα, κι ας μη μᾶς
δείχνει πάλι παρὰ τῆ ράχης του!

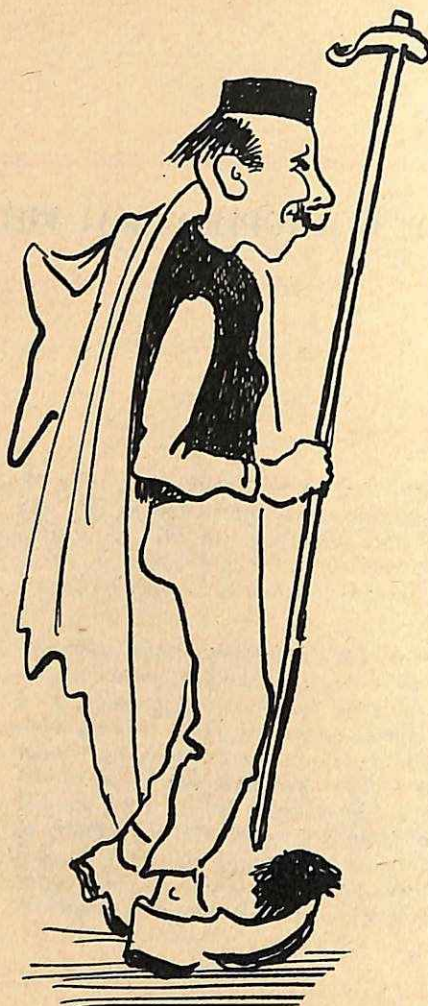
Τὸ βλέπετε ὅτι ἔχει ἄλλον;

Τοῦ ἄλλουνοῦ ἡ τάγια εἶναι γερὴ
—κι αὖς εἶναι τῇ κρυμμένη, καὶ τοῦ
ἐνὸς καὶ τοῦ ἄλλου, κάτου ἀπ' τὴν
κάτα!.. Τούτου ὁ σβέρκος εἶναι λι-
γνός, κ' εἶναι χαζοβοσκόπουλο: τὰ
τσουράκια του πεσμένα, ξαρωμένα
τὰ τσαρούχια του ξαβά, στραβοπατη-
μένα... Ὁ ἄλλος εἶν' ὀρθὸς ἀντίκρου
στὰ θουνά: τηρεῖ μ' ἀγρυπνο μάτι,
εἶναι σβέλτος. Τούτος εἶν' ἀποχαζω-
μένος· ἥσυχος καὶ ἀγαθός—σχεδὸν ἀ-
γαθούλης.

Κ' εἶναι μιὰ γραμμὴ πρωτίστως
—μὰ γραμμὴ μονάχα!— πὺ μ-
τράει τὴν ἐντασὴν τῆς ὑπαρξέως
τοῦ καθενός: ἡ γραμμὴ τοῦ τέρμα-
τος τῆς κάτας! Στὸν πρῶτο εἶναι
καμπύλη καὶ σπητὴ· στὸν δεῦτερο εἶ-
ναι χαλαρὴ καὶ κρεμνιστούμενη
(ἐπαναλαμβάνοντας τὸ ἔφος τοῦ ἀ-
ρστεροῦ μανικιοῦ καὶ τοῦ ὑποσιτι-
κοῦ ἐκείνου λιγνοῦ σβέρκου).

Καὶ νά, γιὰ νὰ τελειώνουμε μὲ
τοὺς βοσκούς, κοιτάξτε προφίλ ἕναν
ἀρτιο ἀπὸ τοὺς πιδὲ χαρακτηριστι-
κούς.

Στέκει καὶ ἀκούει κάτι πὺ δὲν τὸ
πολυνιώθει· μπορεῖ τῇ λειτουργίᾳ
μπορεῖ τὸν κομματάρχη, τὸν παρλα-
πίπα τοῦ χωριοῦ —ποιὸς ξέρει;..

—Τί λέει, ὁρῶ, ὁ κύριος
Κομματάρχης!..

...Μελαγχολικός ἦταν ὁ δά-
σκαλος...

κεῖνοι οἱ παλιοὶ τύποι δασκά-
λων, σὰν ἐτοῦτον δῶ, λογου-
χάρη, —πὺ ποιὸς ξέρει, τά-
χα, γιὰτὶ νάναί τόσο μελαγ-
χολικός!—, ἡ τῶν θυμωμέ-
νων πάντα καὶ γκρινιάρηδων

...Ἀμελίκτος καὶ σοβαρὸς
εἰσῆλθεν ὁ κ. Πταισματοδύ-
κης!

(κατὰ δάθος ἀγαθώτατον)
Πταισματοδύκων, σὰν ἐτοῦτον
δῶ τὸν διαστικό, ἡ ἀφεντάδων
φοβερώων καὶ τρομερώων, μ' ἕνα
καμουταὶ πάντα κρατημένο πύ-
σω ἀπ' τὴ ράχη τους, σὰν αὐ-
τὸν ἐδῶ, πὺ οἱ τριχὲς ἀκρι-
δῶς, οἱ ξυρισμένες πεισματά-

Ὁ Ἀφέντης...

(Ἡ ΜΕΓΑΛΗ ΑΛΗΘΕΙΑ)
—Τέτιοι κυβερνοῦν ἐδῶ!

Φραγκέψαμε
μορὲ
φραγκέψαμε!

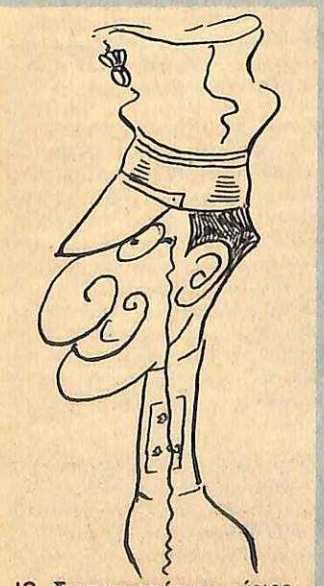
ρικὰ στὸν λυκίσιο σβέρκο του,
πεῖθουν γιὰ τὴ σκληρότητα καὶ
τὴν ἀναλγησία του πιδὲ πολὺ
κι ἀπὸ τὸ «κουρμπάτσι» του!..

Καὶ γιὰ νὰ τελειώνουμε μὲ
τοὺς ἀντρικούς του τύπους καὶ
νὰ περάσουμε στοὺς ἀκόμα κα-
ταπληκτικώτερους καὶ ξεκαρ-

—Πρέπει νὰ καταργηθεῖ τὸ
δάπτισμα!..

διστικώτερους γυναικίους του,
κοιτάξτε ἐτοῦτον τὸν γερο-ἐ-
δραῖο, (πὺ ὁ ἄθλιος γύρευε,
οὔτε λίγο οὔτε πολὺ... νὰ κα-
ταργηθῇ τὸ δάπτισμα!), ἡ ἐ-
τοῦτον τὸν καταπληκτικὸ Συν-
ταγματάρχη κύριο... Κολέο,
(πὺ ἔχετε τὴν αἰσθησὴ πὺς
ἀσφαλῶς τὸν γνωρίζετε, πὺς
ξέρετε μάλιστα καὶ ὅλες του
τὲς ἰδέες: Περὶ Πίστewος, πε-
ρὶ Τιμῆς, περὶ Πατριδός —κι
ὅσο γιὰ τὲς γυναῖκες εἰς τὸ
φέρει ὁ λόγος, ἔχει καὶ λίγο
ἀρχές... ἀριστερές!..).

Ὁ Συνταγματάρχης κύριος
Κολέος!..

Ἡ ζωὴ τοῦ ἐλληνικοῦ χωριοῦ
ἀφ' ἡλιασίδωλν μὰ γραφικὴ

Ἔ; Δὲν εἶναι αὐτὸς ὁ κύριος Κο-
λεός;.. Μὲ τὸ μονάκι του, μὲ τὸ κα-
τεβαστὸ του γείσο, στὸ λίγο, κάπως
τσαλακωμένο πιδὲ ἀπ' τὰ χρόνια, πη-
λίκιό του;.. Ἰδιος! Φτυστὸς ὁ κύ-
ριος Κολέος!..

Ἄλλ' ὁ καταπληκτικώτερος, τέλος
—ἡ ἀποθέωσις τῆς «ὀλιγογραφίας»
(τῆς τόσο πλαστικῆς ὀστόσο!) τοῦ
Στάμ. Στάμ. —εἶναι ὁ μεσημεριανὸς
αὐτὸς οὐζοπότης στὸν ἥλιο!

Πὺς δίνει τὸν ἥλιο, θὰ πῆτε, μ'
ἕνα τόσο λιτὸ καὶ ὀλιγόγραμμο σχέδιο,
δίχως σκιά, ὁ Στάμ. Στάμ.;
Κι ὥστόσο νὰ πὺ τὸν δίνει!.. Ἡ-
λιο δυνατὸ μάλιστα, πούσπασε ὅλες
τὲς γραμμὲς τοῦ σκάτσου, καὶ πλημ-
μυραῖ τὰ πέτα τοῦ οὐζοπότη —ἀ-
τον, κιάλας, πὺ ὀρνεῖ καὶ μὰ δυ-
νατὴ σκιά, ἐλαχίστη, πῶσω ἀπὸ τὴ
δεξιά του φτέρνα!..

«...Κοντὰ μεσημεριῶν, κάθησε στὸ

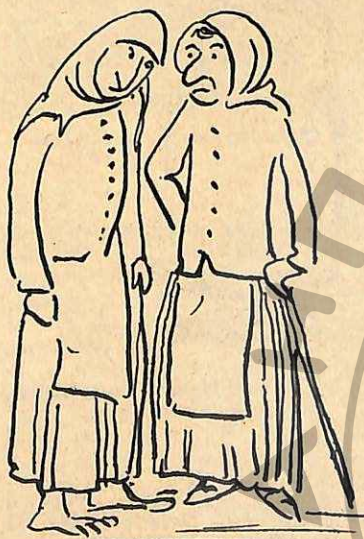

...Κάθησε, κοντὰ μεσημέρι,
στὸν ἥλιο νὰ πάρει ἕνα οὐ-
ζάκι!..

Δὲν ὑφάρχει «τύφος» ποὺ νὰ ξεχάσῃνκε

τερα στὴν ἐλληνικὴ ἐπαρχία!.. Αἰώ-
νιος κουτσομπολεύουν. Μπορεῖτε, λοι-
πὸν, νὰ τὲς ἀπολαύσετε, μοναδικὰ ἀ-
παθαναισμένες ἐδῶ ἀπὸ πὺν σατρι-
κὸ Στάμ. Στάμ.!

Καὶ βάλτε πὰ μὲ τὸ νοῦ σας τί
λέν καὶ τί κουκουσουρεύουν!.. «—Εἴ-
δες τὴν, εἶδες τὴν, τὴν ἀνετρόπια-
στη;.. Τσίπα δὲν ἔχει ἀπάνου της,
ντίπ!.. Ἀκούς ἐκεῖ νὰ μὴν ντραστεῖ
ναρθεῖ καὶ μὲ τὴν... τσάντα, καὶ μὲ

...Ἦταν τὸ ζήτημα τῆς ἡμέ-
ρας στὸ χωριὸ ἡ ὑπέθεσις
ἐκεῖνη...

ἀπάγγιο νὰ πάρσι ἕνα οὐζάκι, καὶ νὰ
τὸ σκεφτεῖ τὸ πρᾶμα...». (Κ' ἐκεῖ,
τὸν βρήκε ὁ αἰώνιος χρόνος —στοχα-
στικὸν καὶ θυθισμένον, νὰ τὸ σκέφτε-
ται ἀκόμα... —χάρης στὸ μολύβι τοῦ
Στάμ. Στάμ.!).

Οἱ γυναῖκες

Οἱ γυναῖκες, κατὰ δάση —ὡς γνω-
στὸν— κουτσομπολεύουν! Καὶ ἰδιαί-

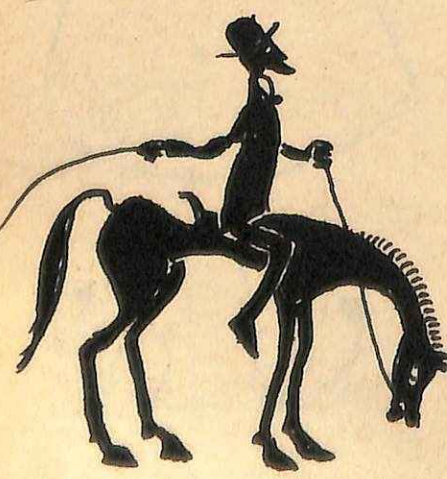

...Μπήκε γιὰ ὑπε-
ρέτρια, κ' ἔδγε...
κυρά!

...Μιὰ χαμηλολε-
πούσα, πὺ ὅλο
δὲν ἔφερε δέω ἀπ'
τὸ σπίτι της πὰ-
ρεξ τὴν ἐκαλησιά!
(Κλέφτηκε μ' ἑ-
νανε!)

τά... τακούνια!.. Σὰ νὰ μὴν ἤξεραμε
δὰ τὲς παμπές της στὴν Ἀθήνα, πὺ
μπήκε γιὰ ὑπερέτρια κ' ἔδγε κυρά
στοῦ πᾶ καὶ φῆ, καὶ τ'ν σπιτάσαν'
κιάλας!.. Πουλὺ δολιγγόρα ἔδγε κυ-

Μορφὲς ξεσηκωμένες ἀπὸ τὸν καραγκιόζη
κι' ὅμως τραγικὰ συννοφασμένες
μὲ τὴ μοῖρα τοῦ Δὸν Κιχώλν

Ἔτσι ἦρθε ὁ κύριος Κομμα-
τάρχης στὸ χωριὸ...

Υπάρχει κάτι στίς μορφὲς πούναί
ἀπ' τὸν Καραγκιόζη. Κ' ἀπάρχει σ'
ἄλλον τὸν κατὰ δάθος τραγικὸ ἰδανι-
σμό τους, κάτι ἀπ' τὸν Δὸν Κιχώλν!

Μὴ δὲν εἶναι ἄλλωστε τοῦτοις ὁ
Δὸν Κιχώλν;

Καὶ μὴ δὲν εἶναι αὐτὸς ὁ Ροσινάν-
τες του; Καὶ πὺ δὲν εἶναι μὲ τ' ὄ-
νομα ἀκριδῶς ὁ Δὸν Κιχώλν, παρὰ
μονάχα ὁ... κύριος Κομματάρχης, τί
δηλαδή; Ψέματα;.. Δὲν ἀθ' ἀνά-
τισε παρὰ ἀλ' ἡθεῖες μὲ-
νο, ὁ τρομερὸς πολλὰς φορὲς Στάμ.
Στάμ. Καὶ τὴν πὺ μεγάλη ἀπ' ὅλες
—νά:

Τίτλος: «Ἡ Μεγάλν Ἀλήθεια»!

Περιεχόμενο: Ἕνας... γάδαρος μὲ
χαρτοφιλάνιο!

Λεζάντα: «Τέτιοι κυβερνοῦν ἐ-
δῶ!».

Ὅχι, ἀν θέλετε τὸ ἀμφισβητεῖτε!..

(Ἡ ΜΕΓΑΛΗ ΑΛΗΘΕΙΑ)
—Τέτιοι κυβερνοῦν ἐδῶ!

ΜΠΡΟΣ ΣΤΑ ΜΑΤΙΑ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΡΓΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΕΤΑΙ ΕΠΙΣΗΜΑ ΠΟΣΟ ΕΥΚΟΛΑ ΓΙΝΕΤΑΙ ΜΙΑ ΑΡΙΣΤΟΤΕΧΝΙΚΗ «ΔΙΑΡΡΗΞΗ»

ΑΘΗΝΑ-Ι-ΚΑ

ΕΝΑ ΟΡΘΟΤΑΤΟ ΜΕΤΡΟ
ΣΕ ΚΑΚΗΝ ΕΦΑΡΜΟΓΗΝ

ΟΤΑΝ ΠΕΡΝΟΥΝ ΟΙ ΓΕΡΑΝΟΙ...

Πρέπει να τονισθεί εύθες εξ αρχής: Το μέτρον της απαγωγής των αυτοκινήτων που σταθμεύουν παρανόμως είναι απόλυτως ὀρθόν. Είναι και επιβεβλημένον ὅταν τὰ τροχοφόρα παρακαλώουν τὴν κυκλοφορίαν ἢ ἐνοχλοῦν οἰοδήποτε ἔννομον συμπεριφέρον ἄλλου. Ἐξ ἄλλου τὸ μέτρον τῆς απαγωγῆς ἐφαρμόζεται διεθνῶς, π.χ. εἰς Νέαν Ὑόρκην, Λονδίνον, Παρίσιους κλπ.

Πρέπει, ὅμως, ταυτοχρόνως νὰ τονισθῇ καὶ τὸ ἐξῆς: Ὁ «τρόπος» μὲ τὸν ὁποῖον τὸ ὀρθὸν αὐτὸ μέτρον ἐφαρμόζεται εἰς τὰς Ἀθήνας εἶναι ἀπολύτως ἀπαράδεκτος. Εἶναι ἀντισυνταγματικός, εἶναι παράνομος καὶ ἀντικοινωνικός. Ἡ συνέχισις τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ μέτρου—ὅπως αὐτὴ γίνεται σήμερα—ἡμπορεῖ νὰ παρασύρῃ ἰδίως τὴν νεότητα εἰς κολασίμους πράξεις.

(ΟΙ ΕΙΚΟΝΕΣ ἔχουν ἐπανελημμένα ἀσχοληθῇ μὲ τὸ κυκλοφορικὸ πρόβλημα. Μὲ ἰδιαίτερη μάλιστα συναίσθησιν εὐθύνης ἀπέναντι σ' ἕνα ζήτημα τόσο σοβαρὸ, ἀφοῦ ἀφορᾷ τὴ ζωὴ, τὴν ἀρτιμέλεια, ἀλλὰ καὶ τὴν ἄνεση καὶ τὴν ταχύτητα μετακινήσεως τῶν πολιτῶν μέσα στὴν πρωτεύουσα. Στὶς ἔρευνές τους οἱ ΕΙΚΟΝΕΣ ἀνεγνώρισαν πάντοτε τὶς φιλότιμες, συχνὰ ὑπεράνθρωπες, προσπάθειες πού καταβάλλουν οἱ ἀρμόδιοι—καὶ εἰδικὰ ἡ τροχαία—γὰρ τὴν ἀντιμετώπιση τοῦ βλοῦ πολυπλευροῦ θέματος. Δὲν κρύβεται, λοιπόν, διάθεσις μομφῆς ἐναντίον τῆς ὑπηρεσίας αὐτῆς μὲ τὴ σημερινὴ δημοσίευσίς τῆς ἐρεύνης τοῦ κ. Α. Γ. Κ ο ρ ο μ η λ ᾶ. Ἡ ἔρευνα—ἀρκετὰ σκαπτικὴ ἄλλωστε—καταδεικνύει ἕνα παράξενο, ἀλλ' ὅχι ἀσυνήθες σύγχρονον φαινόμενον: Τὸν ἐκφυλισμὸ ἐνδὸς ἀναγκαιοτάτου καὶ ὀρθοτάτου μέτρου σὲ παρανομία, ἀκριβῶς γιὰτὶ οἱ ἀρμόδιοι, πιεζόμενοι ἀπὸ τὸν ἐπείγοντα χαρακτῆρα τῆς ἐπιβολῆς του δὲν φρόντισαν νὰ τὸ τακτοποιήσουν ἀπὸ ὅλες τὶς πλευρές. Κι ὅμως αὐτὸ πρέπει νὰ γίνεται μὲ σχολαστικὴ εὐλάβεια, σ' ἕνα «Κράτος δικαίου»).

Εἶναι γνωστὸν ὅτι ὁ κύριος εἰσαγγελεὺς αὐτεπαγγέλτως ἐπεμβαίνει πότε διὰ ν' ἀπαγορεύσῃ τὴν προβολὴν μίας ταινίας ἢ διὰ ν' ἀπαλείψῃ ὠρισμένες σκηνές, ἄλλοτε διὰ νὰ ὑποδείξῃ ὅπως ἐνδύσῃ ὁ ζωγράφος-μακετίστας κοσμιώτερα τὶς πρὸ τῶν κινηματογράφων ὑπερμεγέθεις κυρίες τῶν διαφημίσεων ἢ διὰ νὰ ἐμποδίσῃ εἰς τὰ νυκτερινὰ κέντρα τὸ «στρίπ-τῆς» ἢ διὰ ν' ἀποσυρθεῖ ἀπὸ τὴν κυκλοφορίαν τὰ ἐκμαυλιστικά διὰ τὴν νεότητα ἐντυπα. Σ' αὐτὲς τῶν ἐνέργειες εὐρίσκει συνεπικούρους τὴν Ἐκκλησίαν, τὰ σωματοεῖα, τοὺς συλλόγους, ὅλη τέλος πάντων τὴν κοινονία τῶν ἠθικῶς σκεπτομένων ἀνθρώπων.

Πέραν ὅμως αὐτῶν, ὁ κύριος εἰσαγγελεὺς ἔχει εἰς τὴν διάθεσίν του καὶ μετὰ τῆς πολιτείας διὰ νὰ ἐπέμβῃ ὅπου, κατὰ τὴν κρίσιν του, νομίζει ὅτι κινδυνεύει ἡ νεότης εἴτε ἀπὸ κακὰ παραδείγματα, εἴτε ἀπὸ διδασκαλίαν εὐκόλων τρόπων ἀθεμίτων ἐνεργειῶν, εἴτε ἀπὸ συστήματα πού ὑπονομεύουν θεμελιώδεις κοινωνικὰς ἀρχές.

Ἀνεξαρτήτως λοιπὸν τοῦ νομίμου (τοῦ νομοτύπου δηλαδὴ) ἢ ὅχι ἀνοίγματος τῶν κλειδωμένων αυτοκινήτων πρὸ τῆς απαγωγῆς των καὶ τοῦ τί πιστεύουν, ὀρθῶς ἢ ἐσφαλμένως, οἱ πολῖται, ἰδοὺ ποῖαι περίπτου ἐπαραστάσεις ἐνδέχεται νὰ δημιουργηθῶνται εἰς τοὺς περαστικούς, οἱ ὁποῖοι συγκεντρώνονται, ἀδιαφόρος ἡλικίας, διὰ νὰ ἱσοῦν μιὰ ἀπαγωγή.

Ἐνας ἢ περισσότεροι ἀστυνομικοὶ διὰ λόγων προτρέπουσιν ἕνα ἰδιώτην νὰ ἐπιταχύνῃ τὴν διάρρηξιν τῆς πόρτας ἐνὸς κλειδωμένου αυτοκινήτου. Αὐτὸς ὁ «ἐνεργὼν» καὶ ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας προτρέπομενος πολίτης, μὲ ἕνα κατσαβίδι κοινὸ καὶ ἕνα ἐλαφρὸς κεκαμμένο χοντρὸ ἀτσάλουρμα ἢ (ἀναλόγως τοῦ αυτοκινήτου) μὲ δύο ἀντιθέτως λυγισμένα ἀτσάλουρματα, ἐπιτυγχάνει νὰ «παραβιάσῃ» τὸ κρουσάλλινον παράθυρο τοῦ αυτοκινήτου.

Τὰ «ἐργαλεῖα» εἶναι ἀπλοῦστατα, κατασκευάζονται εὐκολώτατα ἀπὸ ὁποιοδήποτε καὶ μὲ ὅκτω ἐν ὅλῳ κινήσεις, κατὰ ἕνα ὀρισμένον τρόπον, ἀνοίγεται τὸ παράθυρον.

Τότε δάζει κανεὶς ἐλευθερὰ τὸ χεῖρ του καὶ ἀφαιρεῖ τὶς ἐσωτερικὰς ἀσφάλειες τῶν θυρῶν τοῦ τροχοφόρου.

Δὲν εἶναι λοιπὸν τουλάχιστον ἄχθες ἐὲν χορδαῖς καὶ ὄργανοις, μεσοῦσης ἡμέρας, ἐν μέσῳ ἀγοραίου πληθους νὰ συμβαίνει καὶ τοῦτο τὸ καταπληκτικόν: Νὰ φθάσῃ δρομικῶς ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ αυτοκινήτου, νὰ ἐπιτίθεται κατὰ τοῦ «διαρρήκτου» ἢ νὰ ζητᾷ ἐπέμβασις τῆς ἀστυνομίας καὶ ἢ

ΜΕΤΑ ΤΗ ΔΙΑΡΡΗΞΗ, Η ΑΠΑΓΩΓΗ ΚΑΙ Η ΘΡΙΑΜΒΕΥΤΙΚΗ ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΔΙΑ ΤΗΣ ΡΩΜΑ-Ι-ΚΗΣ ΠΥΛΗΣ ΤΟΥ ΑΔΡΙΑΝΟΥ ΣΤΟ... ΙΔΙΩΤΙΚΟ «ΓΚΑΡΑΖ»

...ΓΙΝΟΝΤΑΙ ΕΠΙΣΗΜΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ
ΔΙΑΡΡΗΞΕΩΣ ΤΩΝ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ

ἀστυνομία ν' ἀποπέμψῃ μὲν τὸν ἰδιοκτήτην, νὰ προστατεύῃ δὲ τὸν «διαρρήκτη».

Πῶς ἄραγε εἶναι δυνατόν νὰ χαρακτηρισθῇ ἡ πράξις;
Τί ἐντυπώσεις ἀφήνει στὸν κόσμον πού βλέπει;
Τὰ παιδιά, οἱ νέοι, οἱ ἀκριτοὶ πῶς ἐρμηνεύουν αὐτοῦ τοῦ εἴδους τὶς ἐνέργειες;

Καιρὸς λοιπὸν εἶναι, ἀνεξάρτητα ἀπὸ κάθε νόμιμον δικαίωμα τῆς ἀστυνομίας ν' ἀπάγῃ ἔτσι τ' αὐτοκίνητα, νὰ ἀντιδράσῃ οἱ κοινωνικοὶ καὶ πνευματικοὶ ὀργανισμοί, ἂν ὅχι κατὰ τοῦ μέτρου, τουλάχιστον κατὰ τὸν τρόπον ἐφαρμογῆς του.

Ἀπαγωγή καὶ συνέχεια...

Ποὺ πρὶν ἀπὸ τὴν 2αν Δεκεμβρίου 1958 (ὁπότε ἐπίσημως ἤρχισε ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ μέτρου) ἡ ἀστυνομία διὰ «γερανῶν» ἐσθλῶς καὶ μετέφερε μακριὰ ἀπὸ τὸ κέντρον τῆς πόλεως τὰ κατὰ τὴν κρίσιν τῆς (καὶ τὰς σχετικὰς ἀστυνομικὰς διατάξεις) παρανόμως σταθμεύοντα αὐτοκίνητα.

Λίγο ἀργότερα, εἴτε διότι ἡ πρόσδεσις καὶ τὸ «σῆκωμα» ἀργοῦσε χρονικῶς, εἴτε διότι ὁ τρόπος αὐτὸς τῆς απαγωγῆς προκαλοῦσε φθορὰς στ' αὐτοκίνητα, ἡ ἀστυνομία ἀλλάξευε τακτικὴν. Μετεχειρίσθη «εἰδικούς», ἐν πολιτικῇ περιβολῇ, οἱ ὁποῖοι, σπανίως μὲν μὲ ἀντικλεῖδι, συνήθως δὲ μὲ «εἰδικὰ ἐργαλεῖα», παρεβιάζαν πότε τὶς πόρτες, πότε τὰ παράθυρα τοῦ αυτοκινήτου. Τότε—μετὰ δηλαδὴ τὴν πράξιν αὐτὴν πού ἐπεκράτησε νὰ ὀνομαζέται «διάρρηξις»—ἐντὸς τοῦ ξένου τροχοφόρου ἐγκαθίσταται ἕνας «πολίτης» (συνήθως ἐπιβαίνει καὶ ἀστυφύλας ὡς συνοδός), τὸ αὐτοκίνητον προσδένεται εἰς τὸν «γερανὸν» καὶ ρυμουλκεῖται ἕως κάποιον χώρον, ὅπου παραμένει.

Ὅταν ὁ ἰδιοκτήτης ζητήσῃ τὸ τροχοφόρον του ἐκεῖ ὅπου τὸ ἔφησε ὁ ἴδιος, φυσικὰ, δὲν τὸ ἀνευρίσκει καὶ ἐπειδὴ δὲν γνωρίζει ποῖος «διὰ ρῆξιν» τοῦ τὸ ἀφῆρεσε, μεταδίδει εἰς τὸ πλησιέστερον ἀστυνομικόν τιμῆμα διὰ νὰ καταγγεῖλῃ τὴν κλοπὴν.

Εἰς τὸ τιμῆμα, ἀφοῦ κατόπιν τηλεφωνήματος διεπιστώθῃ ὅτι ὁ ἀπαγωγὴς ἦτο ἡ ἀστυνομία καὶ ὅχι κλέπτης, ἐδελθὼν εἰς τὸν ἐνδιαφερόμενον ὅτι δὲν ἔχει κανένα «δικαίωμα» νὰ ὑποβάλῃ μήνυσιν καὶ ὅτι τὸ αὐτοκίνητό

του εὐρίσκεται εἰς «γκαράζ», πίσω ἀπὸ τὸ ἐργοστάσιον Φίξ τῆς Λεωφόρου Συγγρού, ὅπου τὸ μετέφερε ἡ τροχαία. Εἰς ἐπιμονὴν τοῦ ἐνδιαφερομένου, ὁ ἀστυφύλας τοῦ τμήματος τοῦ... ἐξωμολόγηται (ἀλλὰ καὶ τὸν συνεβούλευσε νὰ μὴ ἐνεργήσῃ ὅ,τι δῆποτε) ὅτι μόνον εἰς τὸν εἰσαγγελεὰ ἡμπορεῖ νὰ καταφύγῃ διότι... καὶ λοιπά.

Ὁ ἰδιοκτήτης μετέθεε μὲ ταῖς καὶ, ἀφοῦ ἔψαξε σὲ δύο δρόμους, τέλος, εἰς τὸν τρίτον (καὶ ὅχι πίσω ἀπὸ τοῦ Φίξ) ἀνέυρε τὸ «γκαράζ». Δὲν ἦτο δημόσιον, δημοτικὸν ἢ ἡμικρατικόν, ἀλλὰ ἰδιωτικόν, τῶν «Ἀδελφῶν Μαλεῦρη» (ὁδὸς Φωτομάρα 73), μέ... ἐμβλημα τὴν γνωστὴν χρωμολιθογραφίαν τῶν ἐδωδιωπολέμων, ὅπου εἰκονίζονται «ὁ πάλων τοῖς μετρητοῖς καὶ ὁ πάλων ἐπὶ πιστώσει»!

Εἰς τὸν χώρον ἐντὸς, ἐπὶ θύρας ἡ πέριξ, δὲν ὑπῆρχε οὔτε σκοπὸς, οὔτε ἄλλος ἀστυφύλας. Ἐξήτησε ἀπὸ ἕνα ἰδιώτη τοῦ «γραφείου» τὸ αὐτοκίνητό του καὶ ἔλαβε ἀπάντησιν ὅτι πρῶτα πρέπει ὁ ἐνδιαφερόμενος νὰ μεταβῇ εἰς τὴν ἐπὶ τῆς οδοῦ Σωκράτους (παρὰ τὴν πλατεῖαν Ὀμονοίας) Ὑποδιοίκησιν τῆς Τροχαίας, διὰ νὰ λάβῃ «σημειώμα», μετὰ δὲ νὰ ἐπαυέλῃ «μὲ τὰ χρήματα».

Εἰς τὴν τροχαίαν, ἀφοῦ προφορικὰ ἠρωτήθῃ ἐπὶ ὅλων τῶν... γενεαλογικῶν του λεπτομερειῶν (χωρὶς νὰ τοῦ ζητηθῇ κανὴν ἡ ἀστυνομικὴ ταυτότης), ἔλαβε τὴν «ἐντολὴν παραλαβῆς» καὶ ἐπληροφορήθῃ ὅτι πρέπει νὰ καταβάλῃ εἰς τὸ «γκαράζ» δραχμὰς ἑκατὸν δέκα (110), πέραν ἄλλων ἐνδεχομένων προστίμων διὰ τὰ ὁποῖα ἐν καιρῷ θὰ εἰσδοπιεῖτο ἀρμοδίως.

Ἐπανεκοίμῃ εἰς τὸ «γκαράζ» καὶ ἐκεῖ ἕνας ἰδιώτης, ἐκ νέου προφορικὰ, τοῦ ἐξήτησε ὅλα τὰ στοιχεῖα τῆς ταυτότητός του, ὅχι ὅμως καὶ αὐτὴν ταύτην τὴν ἐντυπὸν καὶ ἔγγραφον ταυτότητάς, ἐνῶ—εἰς θερμὴν παράκλησιν τοῦ ἐνδιαφερομένου αὐτοκινήτιστοῦ—ὁ πολίτης αὐτός, μᾶλλον ἀπρεπῶς, κατηγορηματικὰ ἠρνήθη νὰ δηλώσῃ τὰ στοιχεῖα τῆς ἰδικῆς του ταυτότητος.

Τὸ «γκαράζ» ἐξήτησε δραχμὰς δέκα (10) διὰ «φύλακτρα» καὶ ἔδωσε ἀπόδειξιν. Ὁ «γερανὸς» ἐξήτησε δραχμὰς ἑκατὸ (100) διὰ τὴν «μεταφορὰν» καὶ ἔδωσε ἀπόδειξιν. Τότε ὁ αὐτοκινήτιστὴς ἤκουσε: «Ὑπογράψτε πρῶτα στὸ διελθὶον παραλαβῆς καὶ μετὰ κατεβήτε στὸ ὑπόγειον νὰ πάρετε τὸ αμάξι σας».

Αὐτός, ἀντὶ νὰ ὑπογράψῃ, προχώρησε πρὸς τὰ ὑπόγεια ἐνδὸς ὑπὸ κατασκευὴν ἐντελὸς σκοτεινοῦ χώρου καὶ ἐκεῖ εἶδε ἀνοικτὰ καὶ ἀφροῦρτα

S.O.S. ΔΟΔΟΦΟΝΟΣ

ΜΕ ΤΟ ΖΩΝΤΑΝΟ ΎΦΟΣ ΤΟΥ ΚΑΙ ΥΠΟ ΜΟΡΦΗΝ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΥ Ο ΚΟΥΕΝΤΙΝ ΠΑΤΡΙΚ ΑΦΗΓΕΙΤΑΙ ΤΗΝ ΠΙΟ ΚΑΤΑΠΛΗΚΤΙΚΗ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΗ ΥΠΟΘΕΣΗ.

ΠΕΡΙΛΗΨΗ: Η δημοσιογράφος Μαίρη Λέβελιν, που κάνει ένα ταξίδι αναρώσεως με το ατμόπλοιο «Μοντέρνα» απ' τη Νέα Υόρκη στη Νότιο Αμερική, γράφει μέρα με την ημέρα τις εντυπώσεις της στον αραβωνιαστικό της Νταϊνβιν Ντόν-νέλλο, επίσης δημοσιογράφο. Κατά τη διάρκεια μιας παρτίδας μπριτζ, στην οποία κάποιος κύριος Ρόμπινσον παίζει έσφαλ-μέντα, ο πλούσιος επιχειρηματίας κ. Λάμπερτ δηλητηριάζει με το ποτό που του φέρνουν, κι' αργότερα η ανεψιά του Μπέτ-Ρόμπινσον. Η Μαίρη, ο περιποιητικός κ. Άδām Μπάρ κι' ο φροντιστής του πλοίου Τζέννινγκς προσπαθούν ν' ανακαλύψουν ό πατέρας του, ή Μπέττυ κ' ή συγγενής του κ. Κλάππ, και που έχει συμφέρον να φύγει απ' τη μέση ή μητριά του (και κληρονόμος του πατέρα του) κυρία Λάμπερτ, βρίσκεται μεταμφιεσμένος πάνω στο πλοίο. Ο Άγγλος ντετέκτιβ Ντάνιελς, που βρίσκεται στο πλοίο, προσπαθεί ν' διατιπώση ποιός επ' ιδάτης θα έκανε στο μπριτζ τὰ λάθη του Ρόμπινσον.

15

Ο Άδām μου έγραφε ένα χαμόγελο πατρικό, γεμάτο αυστηρότητα.

—Όχι, Μαίρη, είπε, είναι επικίνδυνο παι-χνίδι. Κι' αν κάποιος ανακάλυψη πάλι τόν Γούλκοτ, θα δοισκόσαστε μερδεμένη σε μία δυσάρεστη ύ-νιελς θα κανονίση να έιστε παρτεναίρ του Γούλκοτ σουθ'ήτε, λέγοντας πώς σ'ας έπιασε ένας φοβερός ρέση να τὰ κανονίση ώστε να πάρη ο Ντάνιελς τη θέση σας.

Ο φροντιστής του πλοίου συμφώνησε.

—Είναι αλήθεια πώς μ'ας λείπουν οι γυναίκες γι' αυτό το τουρνού, παρατήρησε, ανάθοντες την π'ατα του.

—Αλλά τότε, θα πρέπει ν' αποσυρθώ στην καμπίνα μου και δεν θα δώ απολύτως τίποτα, είπα λυπημένη. Πάντως είμαι έτοιμη να κάνω ό,τι θα θέλήσετε για να σ'ας βοηθήσω.

Η πρόταση του Μπάρ έγινε δεκτή απ' τόν Ντάνιελς μ' ένθουσιασμό. Στο άναμεταξύ, ο Ντάνιελς κ' εκείνος θα φρόντιζαν, ό Ντάνιελς περισσότερους ανθρώπους μπορούσαν, άντρες ή γυ-ναίκες, που θα ύπ'ήρχε πιθανότης να είναι ο Ρόμ-πινσον. Κι' απ' τη δική μου πλευρά, θα πήγαινα από συντροφιά σε συντροφιά, συμβουλευόντας δ-λους να λάβουν μέρος στο τουρνού. "Αν, λοιπόν, ο Ρόμπινσον είναι επιβάτης της πρώτης θέσεως, θα ύπάρχη μικρή πιθανότης να γλιστρήση απ' τὰ

δίχτυα μας...

Περιττό να σου πώ, Νταϊνβιν, πώς ή βραδυά μου βρέθηκε να είναι φοβερά πιασμένη. Δεν είχα λοιπόν ούτε ένα λεπτό καιρό για να παραλάβω την κ. Κλάππ και να την ψαρέψω για τόν Άλφρεντ Λάμπερτ. Και καθώς αύριο με περιμένει μία σκλη-ρή ημέρα, θα έκανα καλύτερα να σου πώ άμέσως καληνύχτα, αγάπη μου.

Στη γέφυρα

Σάββατο, 21 Νοεμβρίου. Μεσημέρι.

Μήκαμε τώρα πιά στην ισοπική ζώνη, Νταϊνβιν, δεν ύπάρχει καμιά αμφιβολία γι' αυτό. Τis τε-λευταίες ήμέρες έκανε ζέστη, αλλά σήμερα ή θερ-μοκρασία είναι πνιγηρή και πολύ λίγο κατάλληλη για να ύποφέρη κανείς όλες αυτές τις συγκινήσεις.

Άμέσως μετά το πρόγευμα σκεφτήκα πώς ή-ταν καιρός να κρατήσω την ύπόσχεσή μου, κι' ά-ποράσους να πάω να βρω την κ. Κλάππ. Έπειδή δεν την είδα στη γέφυρα, πήγα κατά τις δέκα στην καμπίνα που έχει μαζί με τη σύντροφό της. Καθώς άκουσα κάτι σαν «Εμπρός!», άνοιξα την πόρτα και μπήκα μέσα. Θα πρέπει να είχα κάνει λάθος, Νταϊνβιν, γιατί καμιά απ' τις δυό γυναι-κές δεν είχε, άσφαλώς, εκείνη τη στιγμή την προθήκη να με δ'ή, ούτε καί κανέναν άλλον έλ-λωσε.

Η κ. Κλάππ ήταν ξαπλωμένη στο κρεβάτι της, φορώντας μία μωβ όμματα και φανερά έξω φρε-νών. Η Δάφνη στεκόταν κοντά στο παραθυράκι κ' έβλαψε. Είπα πώς έβλαψε, αλλά στην πραγμα-τικότητα τὰ δυσχεραστημένα μουμυημένα που έ-

βγαζε θύμιζαν μάλλον κραυγές ώργισμένου έλέ-φαντα. Αυτό άσφαλώς είχα πάρει για προσκληση να μπώ μέσα στο δωμάτιο!..

Ήμουν έτοιμη να ζητήσω συγγνώμη και να φύγω γρήγορα, όταν κ. Κλάππ άνασηκώθηκε στο κρεβάτι της με μία θεατρική κίνηση και μου είπε με προστακτικό ύφος:

—Μείνετε, δεσποινίς Λέβελιν... Μείνετε εδώ και προσπαθήστε να λογικέυετε αυτή τη νέα! Έ-γώ παραιτούμαι! Η δεσποινίς Ντέμαρεστ μου άν-τήγγειλε πώς σκοπεύει να παντρευτή, και στο Τζώρτζτάουν μάλιστα!

Η Δάφνη έβγαλε ένα μαντήλι καταμουσκεμένο απ' τὰ δάκρυα.

—Μά αυτό είναι κάτι ευχάριστο, είπα άρεκάτ άδ'εία. Τποδέτω, δεν είναι έτσι; πώς θα πρό-κειται για τόν κ. Ντάνιελς! Σ'ας εύχομαι κάθε δυ-νατή ευτυχία, Δάφνη!

—Κάθε δυνατή ευτυχία, δεσποινίς Λέβελιν! Πώς μπορείτε να μιλάτε για ευτυχία, όταν μία έγ-γονή ενός κόμματος παντρεύεται έναν τιποτένιο Λον-δρέζο, του οποίου το άνάστημα είναι το μισό απ' το δικό της; Ο κ. Ντάνιελς δεν θέλησε καν να δ-μολογήση το επάγγελμά του, αν έχη κανένα!

—Μπορώ να σ'ας θεαλιώσω, κυρία Κλάππ, εί-πα, πνίγοντας την έπιθυμία μου να γελάσω. πώς έχει ένα πολύ έντιμο επάγγελμα. Ίσως μάλισ-τα πό έντιμο απ' το δικό μου...

—Δεν θέλω να μάθω ούτε τί κάνει, ούτε ποιός είναι, είπε περήφανα ή Δάφνη. Τόν αγαπώ κι' αυ-τό είναι όλο!

Και βγήκε απ' το δωμάτιο, χτυπώντας πίσω

της την πόρτα. Δεν θα μπορούσε να π'η κανείς πώς ή κ. Κλάππ είχε το μονοπώλιο του θυμού!

Όταν εκείνη έφυγε, ή κ. Κλάππ μου είπε πο-λύ εύγενικά να καθήσω για να φλυαρήσωμε λιγά-κι. Φυσικά, μιλήσαμε για την Δάφνη μερικά λε-πτά. Η κ. Κλάππ έκανε πώς είχε άδ'ίκο να ρίχνε-ται έτσι σε μία τόσο άνάξια λόγου τύχη και πώς κατά τη γνώμη της άξίζε έναν πολύ π'ό ενδια-φέροντα και πολύ π'ό ταιριαστό άντρα.

Έπειτα, φρόντισα μ' επιδεξιότητα να κατευ-θύνω τη συζήτηση στους άντρες γενικά κ' ιδιαι-τερα στους ήλιοκαμένους νεαρούς, που ή κ. Κλάππ έκτιμα άρεκάτ. Η κ. Κλάππ είχε ξαναβρή την κα-λή της διάθεση. Ξαφνικά, έαριξα έναν πόντο:

—Τ'άρεχει ένας άνθρωπος σ' αυτό το πλοίο, κυρία Κλάππ, που μου θυμίζει έντελώς τόν άνε-ψιό σας Άλφρεντ Λάμπερτ. Τόν συνάντησα, δεν είναι πολλός καιρός, πρόσθεσα με το π'ό φυσικό ύ-φος. Κι' άναρωτιώμουν μήπως κατά τύχην...

—Ο Άλφρεντ σ' αυτό το πλοίο;

Είχε γίνει κατάχλωμη.

—Είναι έντελώς άδύνατον! Είναι στην Άργεν-τινή. Άλλά πώς είναι δυνατόν να τόν γνώρίζετε;

—Έδωσα μία άόριστη απάντηση. Άλλά τὰ μά-τια της κ. Κλάππ με κοίταζαν τώρα μ' έναν τρό-πο τόσο έρευνητικό, ώστε ήμουν σίγουρη πώς εί-χε μαντέψει το μικρό μου στρατήγημα. Προσπα-θούσε να διατηρήση το ύφος της φυσικό.

—Σχετικά με τόν Άλφρεντ, έξακολούθησε, μου θυμίσαστε πώς θάπρεπε να πάω να δώ την κ. Λάμπερτ. Έχομε κάποια συγγένεια μαζί. Είναι μη-τρ'α του Άλφρεντ, παρ' όλο που εκείνος δεν θέ-λει να το παραδεχτή, κ' εγώ είμαι θεία του. Δεν πήγα ακόμη να την συλλυπηθώ. Η αλήθεια είναι πώς ξέρει πολύ καλά ότι θεωρώ την έξαφάνιση του γερο-Λάμπερτ σαν καλό ξεφόρτωμα... Και δεν άξίζε ο κόπος να με πάρη τώρα για ύποκρίτρια αυτή ή θλιβερή και δυστυχισμένη γυναίκα.

—Γιατί την ονομάζετε θλιβερή γυναίκα; Μοϋ άρέσει πολύ τώρα.

—Ω, το ξέρω πώς είναι πολύ γοητευτική, ά-γαπητή μου, αλλά είναι ή πιο κακή ήθοπος που γνωρίζω! Κι' ο γερο-ήλιθιος σύζυγός της τις έ-δινε πάντα τούς πρώτους ρόλους στα θεάματά του! Ήταν πραγματικό σκάνδαλο... Δεν έχει σημασία αυτό τώρα, άλλωστε. Θα πρέπει να πάω να την δώ. Άλλά, π'όσο μου, τί έγινε ο ώραιός νέος που ή-ταν γραμματέας του συζύγου της; Αυτός που έ-μοιαζε με τόν Φαμόν Νοβάρο... Ναι, θα πάω σί-γουρα να την δώ.

—Θά ήταν πολύ εύγενικό από μέρους σας, της είπα. Κ' έσείς θα κατορθώνετε, άσφαλώς, ν' ά-νυνώσετε το ήθος του φτωχού κ. Έρνος. Ο θά-νατος της Μπέττυ τόν έχει άναστατώσει. Από τότε, μία μονάχα φορά τόν είδα να δείχνη κάποιο ενδιαφέρον για τη ζωή. Ήταν ή βραδυά της πα-ραστάσεώς σας. Έχει μεγάλο θανμασμό για σ'ας, για το ταλέντο σας...

—Ναι, ναι, είναι καλή ιδέα, είπε ή κ. Κλάππ με άνευροπόλο ύφος. Πρέπει να πάω να δώ την κ. Λάμπερτ. Και θα ντυθώ οτ'ε μ'αύρα. Έχετε δ'ι αυτό το μοντελάκι του Δελόνγκ που έχω; Είναι, τρέλλα!

Έξακολούθησα να συζητούμε μερικά λεπτά. Άλλά εκείνη άλλαζε θέμα σε κάθε άπόπειρα που έκανα για να ξαναφέρω τη συζήτηση γύρω απ' το νεαρό Λάμπερτ.

Έφυγα χωρίς ναχώ μάθει σπουδαία πράγμα-τα, αλλά είχα τουλάχιστον δώσει σ'ήν κ. Λάμπερτ και σ'όν Έρνος την εύκαιρία να έξακολουθήσουν μόνοι τους την έρευνά τους για τόν μυστηριώδη Άλφρεντ.

Αλήθεια, έσχισα να σου πώ την μεγάλη έλ-δοση: Η κ. Κλάππ μου πρόσφερε να πάρω τη θέ-ση της Δάφνης, αν ο γάμος γινόταν πραγματικά στο Τζώρτζτάουν. Αναγκάστηκα να την πληροφο-ρήσω για τὰ σχέδιά μας, Νταϊνβιν. Καταλήξαμε, λοιπόν, στην άπόφαση να γράψω τη βιογραφία της την προσεχή φορά που άάρθω στη Ν. Τόρη. Και θα είναι άσφαλώς ενδιαφέρουσα ή βιογρα-φία μιας γυναίκας που είχε τόσο άνώμαλη ζωή και που είναι συγχρόνως τόσο αισθηματική και τόσο έξυπνη... Μπορείς να με πιστέψης γι' αυτό!

Στην καμπίνα μου.

Σάββατο, 21 Νοεμβρίου, 6.30' το βράδυ.

Σκέπτομαι, Νταϊνβιν, πώς θ' αρχίξης και σ' να κουράζεσαι σαν κι' μένα, κ' όλες αυτές τις ύπο-

θέσεις. Ο καθένας έχει τη δ'κή του κ' όλες εί-ναι διαφορετικές άναμεταξύ τους. Είμαι ή μόνη που δεν έχω προτείνει καμμία. Είμαι άλλωστε τό-σο χαμένη άνάμεσα σ' όλες αυτές τις είκασίες, ώστε δεν θα μπορούσα να σκεφτώ τίποτα ή ίδια. Μ'ε λίγα λόγια, ο καθένας διαπιστεί γ'α τόν δ-πλανό του, και κανείς, κατά τη γνώμη μου, δεν είναι έντελώς ύπεράνω κάθε ύποψίας! Δυστυχώς, ύπάρχουν λιγώτερες άποδείξεις παρά ύποπτοι...

—Και τώρα, με κίνδυνο να σε πλήξω πάλι, πρέ-πει να σε πληροφορήσω για την θεωρία του Ά-δάμ, γιατί φαίνεται πολύ έξυπνη κι' αυ' ή έπίσης... Σήμερα το άπόγευμα, στη γέφυρα, είπαμε όλα όσα ξέραμε. Ήταν τέτια ή ζέστη, ώστε ή συζήτηση ήταν ή μόνη δυνατή διασκέδαση.

Του διηγήθηκα, λοιπόν, λεπτομερώς την έπί-σχεψή μου στην κ. Λάμπερτ. Του παράστησα έ-πίσης, με λιγάκι έμφαντικό και χιουμοριστικό τρό-πο, την προινή μου συνομιλία με την κ. Κλάππ και τη Δάφνη. Μ'έ άκουσε πολύ προσεχτικά, σ'α να παρέβαλλε τα λόγια μου με τις ίδιες του τις σκέψεις.

Όταν τέλειωσα, έμεινε σιωπηλός για λίγα λε-πτά, κ' έπειτα είπε:

—Βλέπετε, Μαίρη, εδώ και λίγες μέρες μου ήρθε μία ιδέα έντελώς άπίθανη, που δεν τόλμησα

να την έμπιστευθώ σε κανέναν, ούτε καν σε σ'ας, γ'ατί γίνεστε πραγματική τίγρις όταν πρόκειται να ύπερασπίσετε το φύλο σας.

—Τί δουλειά έχει το φύλο μου σ' αυτή την ιστορία;

—Δεν έχετε προσέξει τίποτα παράξενο σχετι-κά με δυό κ'ρόσωπα που δοίκοονται σ'ό πλοίο μας; Όχι; Αφήστε με να σ'ας τ'ό π'ό μυστικά μέσα στ' άθ'ωο σας αυ'ί. Τ'πήρξατε ήδη έρωτευμένη, ύπο-θέτω;

—Η ύπόνοιά σας είναι έντελώς δικαιολογημέ-νη, άποκρίθηκα, αλλά δεν βρισκόμαστε εδώ γ'α να μιλήσωμε για τόν έρωτα!

Ο Άδάμ άναστένανε με ρομαντικό ύφος:

—Άλλ'όμοιο, όχι! Άλλά πρέπει να σ'ας διηγη-θώ πώς δυό άπ' τούς συντρόφους μας πρόκειται να κάνουν μία μεγάλη βλακεία... θέλω να πώ, να παντρευτούν! Άκούστε με καλά...

Έπειτα από μία σύντομη άνάπαυση, έξακο-λούθησε:

—Ο Ντάνιελς, το ξέρουμε, είναι ένας ντετέ-κτιβ. Επιδίδάσεται σε τούτο το πλοίο και τὰ φαι-νόμενα δείχνουν πώς πέφτε τρελλά έρωτευμένος μ' αυτή τη δυσανάλογη Άγγλίδα... Όμως, εκεί-νη είναι άπένταρη και θα μου επιτρέψετε, ύποθέ-τω...

ΕΥΡΩΠΗΝ-ΑΦΡΙΚΗΝ-ΑΜΕΡΙΚΗΝ

τω, να δω άμφισβητήσιμο το είδος της όμορφης της! Με ποιο τρόπο ο Ντάνιελς την φλερτάρει; Με ραβασάκια, που εκείνη τα δείχνει σ' όλο τον κόσμο, με κουτιά σοκολατάκια, που είναι τόσο μεγάλα ώστε να μη μπορούν να διαφύγουν απ' την προσοχή κανενός, με κομπλιμέντα τόσο εμπιστευτικά ώστε τ' ακούει όλος ο κόσμος... 'Αλλά ποιος από μās τους έπιασε ποτέ ν' αναστενάζουν τρυφερά στο σεληνόφως; Ποιος τους είδε να εξαφανίζονται διακριτικά μαζί; Κανείς!

Διαμαρτυρήθηκα:

—Δεν είναι αυτός ίσα-ίσα ένας λόγος γ' α' να είναι αυτό κάτι σοβαρότερο από ένα απλό φλέρτ; Κ' έπειτα ο δυστυχισμένος ο Ντάνιελς έχει πάρα πολλά πράγματα να κάνει, μ' όλα αυτά τα μυστήρια που συμβαίνουν στο πλοίο, ώστε να δρίσκει τον καιρό να πηγαίνει ν' αναστενάζει στο σεληνόφως! —Και υπάρχει επίσης κ' η κ. Κλάττι, εξακολουθούσε ο 'Αδάμ, χωρίς να λάβει υπ' όψη την διακοπή μου. Γιατί κάνει τόση φασαρία για τόν έρα-

στή της Δάφνης, σαν να είχε προσπαθήσει ο Ντάνιελς να της κλέψει κανένα πολύτιμο κόσμημα; Γιατί επιμένει τόσο για τους άλλους μνηστήρες που θα μπορούσε να βρή η Δάφνη; 'Ε, λοιπόν, εγώ δεν είμαι πεπεισμένος δι' η Δάφνη είναι πραγματικά γυναίκα! Και κλίνω να πιστεύω πως το ίδιο υποπτεύεται κι' ο Ντάνιελς...

Σηκώθηκε κι' άρχισε να δηματιάζει πάνω-κάτω στη γέφυρα, με κάποια νευρικήτητα.

—Και τώρα, εξακολούθησε, άς ξαναγυρίσωμε πάλι στο ζήτημα του 'Ερως, που ταιριάζει θανάσιμα με τις υποψίες μου. Υποπτεύεται πως ο νεαρός Λάμπερτ είναι στο πλοίο. 'Ισχυρίζεται πως αυτός βρίσκεται σε καλές σχέσεις με την κ. Κλάττι. Κ' εκείνη είναι θεία του. Καταλαβαίνετε τώρα που θέλω να καταλήξω; Καταλαβαίνετε γιατί ο Ντάνιελς προσποιείται, παρά το άπλοιο του πράγματος, πως ενδιαφέρεται για μία γυναίκα που είναι δυο φορές ψηλότερή του;

—Ναι, ναι, καταλαβαίνω τί θέλετε να πείτε, άναφώνησα. 'Αλλά ένα πολύ σημαντικό σημείο της γυναικείας ψυχολογίας εξακολουθεί να σάς διαφεύγει, 'Αδάμ Μπάρ. Είστε...

Στην καμπίνα μου, αργότερα.

Η φράση μου διακόπηκε από ένα πράγμα φοβερό, Νταίηβι, — ένα πράγμα που άφαιρεί κάθε ενδιαφέρον απ' τις άφηρημένες θεωρίες μου για την γυναικεία ψυχολογία.

Το χέρι μου εξακολουθούσε να τρέμει τόσο πολύ, ώστε το γράμμα μου, καθώς βλέπετε, είναι σχεδόν δυσανάγνωστο. 'Αλλά ήσυχασε, αγάπη μου! Τώρα είμαι καλά άχωρωμένη μέσα στην καμπίνα μου. 'Ενας άνθρωπος με συνθεωτώ πρόσωπο άγρον-πνά έξω απ' την πόρτα μου, στο διάδρομο. Κ' είμαι ακόμα ζωντανή, σώα και υγιής. Αυτό που πέ-ρασα ήταν ήδη πολύ.

Κόντευα να τελειώσω το γράμμα μου. 'Ηταν περσίον έφτά η ώρα το βράδυ. Βιαζόμουν πολύ, γιατί ήταν η ώρα που έπρεπε να ντυθώ για το δείπνο. Κι' όπως συνηθώς, καθόμουν στα πόδια της κουκέτας μου, με το σημειωματάριό μου στα γόνατα, με την πλάτη γυρισμένη προς την πόρτα. Τό πλοίο ήταν σχεδόν άκίνητο. Ξαφνικά, άκουσα έναν έλαφρό θόρυβο πίσω απ' το κεφάλι μου. Την ίδια στιγμή θυμήθηκα, με κρύο ιδρώτα, πως είχα ξεχάσει να μανταλώσω την πόρτα! Χωρίς να το λμώ να κουνήσω, σήκωσα τα μάτια μου προς τον καθρέφτη που είναι πάνω απ' την τουαλέττα μου. Και παρά τον κακό φωτισμό της καμπίνας μου, είδα πως η πόρτα άνοιγε σιγά-σιγά!

Τό λεπτό που άκολούθησε ήταν τόσο γεμάτο για μένα από αισθήσεις που διαδέχονταν ή μία την άλλη με γρήγορο ρυθμό, ώστε θα μού χρειαζόνταν ολόκληρες σελίδες για να σου τα πω όλα. Είχα τό συναίσθημα πως διπλώνουν στον έαυτό μου. Πίσω μου, ή πόρτα εξακολουθούσε ν' άνοιξη σιωπηλά, κανονικά... 'Ο θόρυβος των μηχανών κι' ο παφλασμός ακόμα των κυμάτων πάνω στο παραθυράκι φαινόταν σαν να έχουν σταματήσει, σά να είχαν άκινήσει κι' αυτά επίσης, μέσα στην άναμονή ενός φοβερού γεγονότος...

'Ενα κομμάτι δρισκόταν στο άπάνω μέρος του κρεβατιού μου: Δεν μπορούσα να τό φτάσω. Δεν θα το λμύσα να κουνήσω τό δαχτυλάκι μου δεν γεννιόταν, λοιπόν, ζήτημα ν' άπλώσω τό μπράτσο μου για να τό φτάσω. Κ' έπειτα, μία μυστηριώδης δύναμη, μία ένστικτώδης περιέργεια, πιδ δυ-νατή κι' απ' τόν φόβο, με συμβούλεψε να μείνω έντελώς άκίνητη. 'Αθελά μου, συγκεχυμένα, προ-αισθανόμουν όλο τό ενδιαφέρον που θα είχε να μάθω ποιος μπορούσε να μπη στην καμπίνα μου.

Κράτησα τα μάτια μου καρφωμένα στον καθρέφτη, μαγεμένη σαν ένας κορυβαλλός μπροστά σέ μία έχιδνα. 'Απ' τό άνοιγμα της πόρτας, που με-γάλωνε σιγά-σιγά, δεν έβλεπα ακόμα παρά τό σκοτεινό περίγραμμα της άπέναντι καμπίνας. Κ' έπειτα, ξαφνικά, κρυφοκοιτάζοντας, είδα τό σχή-μα ενός προσώπου στον καθρέφτη: 'Ενός προσώ-που που ήταν κολλημένο στην πόρτα και φαινόταν ν' άκούη. Γινόταν όλο και πιο καθαρό, όσπου...

Νταίηβι, σ' αυτή την άνάμνηση τό κεφάλι μου γυρίζει κ' ή καρδιά μου χτυπά τόσο δυνατά, ώστε νομίζω πως τραντάζει την κουκέτα μου.

Στόν καθρέφτη, καθαρά, άναγνώρισα τόν... Ρ ό μ π ι ν σ ο ν !

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΕΛ. 58

Ο ΣΥΝΘΕΤΗΣ ΧΑΤΖΙΔΑΚΙΣ

Ο ΜΑΝΟΣ ΧΑΤΖΙΔΑΚΙΣ ΠΑΙΖΕΙ ΣΥΝΘΕΣΕΙΣ ΤΟΥ ΓΙΑ ΠΙΑΝΟ ΣΤΗΝ ΠΡΩΤΗ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΤΗΣ «ΕΛΛΗΝΟΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ»

ΜΙΑ ΠΟΛΙΤΙΜΗ ΣΥΜΒΟΛΗ ΣΤΗ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΜΟΥΣΙΚΗ

Σ τις κούντες του θεάτρου «Φωτο-πούλου», όπου δόθηκε πριν από λί-γο καιρό ή πρώτη μιάς σειράς καλ-λιτεχνικών εκδηλώσεων της 'Ελλη-νοαμερικανικής 'Ενώσεως, ζήτησα ά-πό τόν Μάνο Χατζιδάκι, που με ένα πρόγραμμα από έργα του για πιά-να και τραγούδι έγκαίωιάστηκε ή σειρά αυτή των εκδηλώσεων, τη γνώ-μη του για τό ελληνικό κοινό.

—Τό ελληνικό κοινό —λέει ο Χα-τζιδάκις— έχει όλα τά λίγα καλά και τά πολλά κακά στοιχεία κάθε κοινού. 'Ελληνικό κοινό, πιδ πολύ άπ' όλα, χαϊδολογείται από τά προ-

γράμματα χωρίς γραμμή, που τό δίνουν οι διευθύνοντες για να έξα-σφαλίσουν τά χειροκροτήματά του.

—'Αλλά άπόψε—τόν διακόπτω— έδωσαν στο ελληνικό κοινό μουσική Χατζιδάκι. 'Η αίθουσα γέμισε, τό κοινό χειροκρότησε, πολλοί δεν βρή-καν θέση και τό κοντσέρτο θα ξανα-γίνη...

—Δεν φταίω εγώ, άπολογείται ο Χατζιδάκις.

Όταν, τόν χειμώνα του 1946, ο Μάνος Χατζιδάκις παρουσίασε για πρώτη φορά μουσική του στο έλλη-νικό κοινό, γράφοντας τη σκηνηκή μουσική για τό «Πένθος ταιριάζει

στην 'Ηλέκτρα», του Ο' Νήλ, ήταν μόλις 21 χρονών. Οί μουσικές σπου-δες που ως τότε είχε κάνει ήταν άο-ριστες. Με τό «άόριστος» δεν θέλω να πω ούτε άτελείς, ούτε επιπό-λαιες. Τό ταλέντο του Χατζιδάκι ά-ρίμασε από μία σωστή καλλιέργεια άνοιχτή σέ κάθε καινούργιο δίδα-γμα, σέ κάθε καινούργια επίδραση, αλλά δεν έτυχε να άριμάσει κάτω ά-πό τη στέγη κανενός άδείου. 'Ο Χα-τζιδάκις δεν έτυχε να είναι ποτέ μα-θητής σέ καμμία σχολή άδείου, σέ καμμία τάξη δασκάλου. Πιδ πολύ δάσκαλός του υπήρξε ο Παλλάντιος. Τό ότι δεν έτυχε να είναι ποτέ μα-

Χαρούμενη
άδουρνά μέ
ούϊσιν Λιωτίας

**JOHNNIE
WALKER**

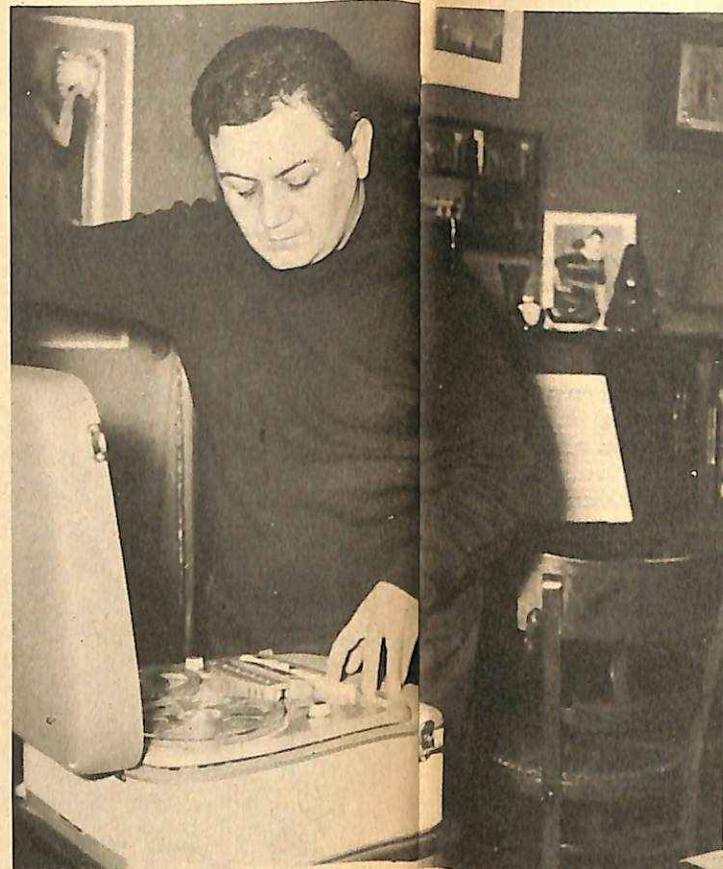
ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟΣ ΕΙΣΑΓΩΓΕΥΣ: Α. Π. ΚΑΠΡΑΛΟΣ - ΠΑΤΗΣΙΩΝ 21 - ΑΘΗΝΑΙ - ΤΗΛ. 524.210

Ο ΜΑΝΟΣ ΓΡΑΦΕΙ —ΣΤΙΧΟΥΣ, ΘΕΜΑΤΑ ΜΠΑΛΛΕΤΟΥ
(Φωτ. Β. Καραμανώλη — ΕΛΚΗΝ)

ΣΥΝΘΕΤΕΙ. ΑΧΩΡΙΣΤΟΣ ΣΥΝΤΡΟΦΟΣ ΤΟ ΤΣΙΓΑΡΟ

ΑΚΟΥΕΙ ΣΤΟ ΜΑΓΝΗΤΟΦΩΝΟ ΚΑΙ ΔΙΡΘΩΝΕΙ ΤΗ ΜΟΥΣΙΚΗ ΤΟΥ

Τύχη μαζί και άτυχία: 'Η μουσική του ἄρεσε στο λεγόμενο «μεγάλο» κοινό...

θητής ὡδείου, ὁ Χατζιδάκης εἶναι πολὺ σεμνὸς καὶ πολὺ σοβαρὸς γιὰ νὰ τὸ λήῃ χωρὶς κανέναν κομπασμὸ.

«Ἄν ἡ κριτικὴ ὑπῆρξε ἐνθουσιαστικὴ γιὰ τὰ πρῶτα τοῦ δῆματα, ὁ Χατζιδάκης δὲν κατὰφερε νὰ μὴν ξεσηκώσῃ ἐναντίον του μιά μερίδα ἀνθρώπων μὲ τὴ διάλεξη ποὺ ἔδωσε τὸ 1948 γιὰ τὸ λαϊκὸ τραγούδι καὶ τὴν ἐπιρροή ποὺ εἶχαν σ' αὐτὸ ἡ δημοτικὴ παράδοση καὶ ἡ θυζωντικὴ μουσικὴ. Τὸ λαϊκὸ τραγούδι ὁ Χατζιδάκης τὸ δέχεται σὰν μουσικὴ σπουδὴ πρὸ πολὺ, παρὰ σὰν μουσικὴ ἀξία. Τὸ ἀγαπάει πρὸ πολὺ, παρὰ τὸ ἐκτιμᾷ. Πρὶν ἀπὸ τὴ γοητεία του βλέπει σ' αὐτὸ τὴν ἀρχὴν τοῦ τῆς γνήσιας ἐλληνικῆς καὶ τῆς ἀναλλοιώτης αὐτοῦ χρόνου. Μὲ δὲσα εἶπε ὁ Χατζιδάκης τὸ 1948 γιὰ τὸ λαϊκὸ τραγούδι δὲν ἔπεισε ἢ ἔπεισε πολὺ λίγους. Περισσότερο πειστικὴ ἀπὸ τὸ λόγο στάθηκε ἡ μουσικὴ του. Μὲ τὸ χορόδραμά του «Ἐξ ἑλαϊκὴς ζωγραφίς», ποὺ ἀνέβασε τὸ 1950 τὸ μπαλέτο τῆς Ραλλοῦς Μάνου, μπόρεσε νὰ ἐκφράσῃ εὐλόγητα τὴν πίστη του στὴν εὐγένεια καὶ στὴν ἐλληνικότητα τοῦ

λαϊκοῦ τραγουδιοῦ. «Ἐγὶνε πρὶο πιστευτὸς, ἀπόλυτα πιστευτὸς σὲ πολλοὺς.

Ἡ μουσικὴ προσφορά τοῦ Χατζιδάκη, στὰ δώδεκα χρόνια ποὺ γράφει μουσικὴ, εἶναι ἐντυπωσιακὰ ποσοτικὴ καὶ ἀκόμη ἐντυπωσιωκώτερα ἀνίστα μοιρασμένη. Ἔχει γράψῃ ὡς τώρα μουσικὴ γιὰ 40 ταινίες, 30 θεατρικὰ ἔργα, ἄρκετὰ τραγούδια, λίγη μουσικὴ γιὰ πιάνο καὶ τίποτε γιὰ συμφωνικὴ ὀρχήστρα, δηλαδὴ σχεδὸν τίποτε ἀφοῦ ὅ,τι ἔχει γράψῃ γιὰ ὀρχήστρα ἐξυπηρετεῖ ἀμέσως κατὰ συγκεκριμένο, ὅπως ὁ κινηματογράφος, τὸ θέατρο ἢ τὸ μπαλέτο.

Ἀξιολόγηση τῶν ἔργων του

Ὁ ἴδιος, ἀπὸ ὅλη τὴν παραγωγὴν του, δέχεται πὼς ἓνα μόνον μέρος τῆς ἐκφράζει μὲ συνέπεια τὴ μουσικὴν γραμμὴν. Ἀναφέρει, μὲ τὴ σειρά ποὺ γράφτηκαν, τὴ «Μουσικὴ γιὰ μιά λευκὴ ἀχιβάδα» γιὰ πιάνο, τὴ σκηνικὴ μουσικὴ γιὰ τὸν «Ματωμένο γάμο», τὰ «Δυὸ θαλασσινὰ τραγούδια» σὲ στίχους τοῦ Μίλτου Σαχτούρη,

τὰ μπαλέτα τοῦ «Μαρσίας», «Ἐξ ἑλαϊκὴς ζωγραφίς» καὶ «Καταραμένο φίδι», τὸν «Κύκλο τραγουδιῶν τοῦ C.N.S.» σὲ στίχους δικούς του, τὴν «Ἰωνικὴ σουίτα» τοῦ γιὰ πιάνο, τὴ σκηνικὴ μουσικὴ γιὰ τὴν «Μήδεια», τὴν «Ἐκκλησιαζομένη», τὸν «Κύκλο μὲ τὴν κινωλίσ» καὶ τὴ «Λυσιστράτη», τὸ μπαλέτο «Ἐρμιόνη», τὴν σκηνικὴ μουσικὴ γιὰ τὴν «Θεομοφορίαζομένη» καὶ τὸ τελευταῖο μπαλέτο τοῦ «Ἥλιος ὁ πρῶτος», ἐμπνευσμένο ἀπὸ τὸ ποίημα τοῦ Ἑλύτη, ποὺ θὰ ἀνεβασθῇ ἑφῆτος ἀπὸ τὴν Ραλλοῦ Μάνου. Ἀπὸ τὴν μουσικὴν του γιὰ τὸν κινηματογράφον δὲν θὰ ἤθελε νὰ διαλέξῃ τίποτε, ἀλλ' ἂν θὰ ἔπρεπε νὰ διαλέξῃ, νομίζει πρὸ πολὺ δική του τὴ μουσικὴ ποὺ ἔγραψε γιὰ τὴ «Μαγικὴ πόλη», τὴ «Στέλλο», τὸν «Δράκο» καὶ τοὺς «Παράνομους». Τὶς λατέρνας του; Τὶς ἀγαπάει πολὺ.

Ὁ Χατζιδάκης εἶχε μιά τύχη, ποὺ στάθηκε μαζί μιά ἀτυχία: Ἡ μουσικὴ του ἄρεσε σὸ μικρὸ καὶ σὸ μεγάλο κοινὸ, τὸ ὄνομά του ἀπέκτησε σύντομα βενετικὴ ὑπόσταση καὶ ἔλξη. Ἡ ζήτηση, ὅπως ἦταν φυσικὸ, δημιούργησε τὴν ἐπαγγελματικὴ του

ὑπερπροσφορά, ποὺ τοῦ πήρε τὶς πρὶο πολλὰς ὥρες, ἀφήνοντάς του πολὺ λίγες γιὰ νὰ δουλέψῃ ὅ,τι δὲν εἶχε σχέση μὲ τὸν ἐπαγγελματικὸ τομέα τῆς δουλειᾶς του.

Μουσικὴ γιὰ μπαλέτο

Ἀπὸ τὴν ἐξωεπαγγελματικὴν δουλειά, πρὸ πολὺ ἐνδιαφέρει τὸν Χατζιδάκη τὸ μπαλέτο, ποὺ τὸ βλέπει σὰν κάτι διαφορετικὸ ἀπ' αὐτὸ ποὺ λέμε χορὸ. Πιστεύει πὼς τὸ φτιάξιμο ἐνὸς μπαλέτου προϋποθέτει ὠρισμένη προέκταση, ποὺ αὐτὴ εἶναι ἐντελὴς ἀντίθετη μὲ τὸ χορὸ. Γιὰ τὸ τελευταῖο μπαλέτο του, τὴν «Ἐρμιόνη», ποὺ ἔδωσε πέρυσι ἡ Ραλλοῦ Μάνου, ἡ κριτικὴ εἶχε ἀντιρρήσεις, βόηκε τὴ μουσικὴ του κοινῇ.

—Νομίζω πὼς ἔγινε —λέει ὁ Χατζιδάκης— τὸ ἀπὸ πρῶτῃ ἀποψη ἀπλοϊκὸ ὕψος τῆς μουσικῆς μου. Πρὸς τὸ παρὸν δὲν συμφώνησα μὲ τὴν κριτικὴν, ἀλλὰ μὲ ἔκανε νὰ σκεφθῶ καὶ ἴσως συμφωνήσω.

Θυμίζω στὸν Χατζιδάκη τὸ πρῶτο μουσικὸ του «πιστεύω», τὸν Μπάχ.

—Τὸν Μπάχ δὲν τὸν ἀπαρνήθηκα —ἐξηγεῖ— ἀλλὰ τώρα μὲ ἀπασχολεῖ πρὸ πολὺ ἡ μουσικὴ τῆς ἐποχῆς μου. Ἐκτὸς ἀπὸ τοὺς πρὶο παλιούς, σὰν τὸν Στραβίνσκυ, τὸν Μπάρτοκ, θὰ ἤθελα ν' ἀναφέρω ἀπὸ τοὺς σύγχρονους μου τὸν Βαρέζε, τὸν Μπουλέ, τὸν Νταλαπικόλα, τὸν Ξενάκη. Ἰδιαιτέρως γιὰ τὸν Ξενάκη πιστεύω πὼς ἡ προσφορά του ἔχει μεγάλη σημασία γιὰ τὴν σύγχρονη μουσικὴ. Σὲ λίγα χρόνια ὁ Ξενάκης θὰ εἶναι μιά φυσιογνωμία μὲ διεθνή ἐπιβολή.

—Καὶ γιὰ τὴ μουσικὴ τοῦ Χατζιδάκη; —Ὁ ἴδιος πιστεύει πὼς τώρα εἶναι πρὶο ὥριμος νὰ γράψῃ μουσικὴ. «Ἐμεῖς πιστεύουμε πὼς ἡ συμβολὴν τοῦ στάθηκε κίβλας πολὺτιμη σὰν ἡ νικητὴ προσφορά τῆς νέας γενιάς. Ἑλληνικὴ γιὰ ὅ,τι πρὸ πολὺ χαρακτηρίζει τὴ μουσικὴν τοῦ Χατζιδάκη εἶναι ἡ ἐλληνικότητά της. Ὁ Χατζιδάκης γνώρισε, μελέτησε τὸν τόπον, τὶς ἀξίες του καὶ μπόρεσε νὰ ἐκφράσῃ μὲ συνέπεια τὴν ἐλληνικὴν ἰδιοσυγκρασία του.

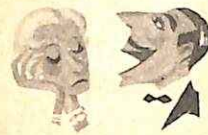
ΣΥΛΛΑΣ ΚΟΛΛΑΤΟΣ

Ὁ Χατζιδάκης θῆκε στὸν Γιώργο Μούσιο ἓνα ἰδανικὸ ἐκτελεστὴ τῶν τραγουδιῶν του. Ἐνὰ ἀπὸ τὰ τελευταῖα ἔργα τοῦ συνθέτη, ὁ κύκλος τῶν τραγουδιῶν CNS, εἶναι, μὲ τὶς τόσες χρωματικὲς δυσκολίες, ἓνας ἀθλὸς γιὰ τὸν τραγουδιστὴν.

'Εδω κι' 'Εκεί

ΦΛΥΑΡΙΕΣ

γ Χοροί... χοροί... χοοοί... 'Η ΧΕΝ πέρασε με μεγάλη επιτυχία και τώρα έχουμε το «Μπάλ ντέ τέτ» και τον χορό της «Μερίμης». 'Η ατμόσφαιρα αρχίζει να ζεσταίνεται και άργακίνητο το κέφι ξυπνά στα αθηναϊκά σαλόνια και στις μεγάλες αίθουσες των ξενοδοχείων (άληθεια, δυο καλά λόγια για το «Κίνγκ Τζώρτζ», του οποίου η άνακαινιστική είναι σφραγισμένη με εξαιρετικό γούστο). 'Ιδιωτικά γλέντια όμως ακόμη δεν ακούγονται και, ακολουθώντας το σύνθημα της μη επιδείξεως, κανείς δεν αποφασίζει να σπάσει τον πάγο. Εύτυχως που υπάρχει η δικαιολογία της φιλανθρωπίας...

γ Εύθυμος... πόλεμος... ετοιμάζεται, όπως κάθε χρόνο, στην Πάτρα, όπου ο παρξένος δομφορδισμός με σοκαλάτες, χρήσιμος για τους παραγωγούς και για τα μικρά αλητάκια που τις μαεύουν από κάτω και τις τρώνε με απόλαυση, θα συγκεντρώσει πάλι το συνθησισμένο πλήθος...

γ 'Από την Μύκονο... επίσης έφετος γίνεται προσπάθεια κοσμικής κινήσεως, με χορό αποκριάτικο στο ξενοδοχείο «Δήλος», του οποίου οι εισπράξεις θα διατεθούν «Υπέρ της αναστηλώσεως των ανεμομυλών». 'Ο χορός έχει ενόχτους παρελθόν, αλλά ήταν τόσο η επιτυχία του η περυσινή, ώστε του εδμηιούργησε μέλλον...

γ Φρικτές λεπτομέρειες... 'Ενα μεγάλο κατάστημα ανδρικών ειδών, αμερικανικό φυσικά, παρουσίασε την περασμένη εβδομάδα ένα φράκο, του οποίου οι ούρες αποσπώνται με «ζίπερ», ώστε το ίδιο ένδυμα να χρησιμεύει και σαν απλό κοντό, πάντως, μαύρο σακκάκι. Κανείς δεν τολμά να φαντασθεί πως θα είναι αυτό το δημιούργημα, είτε με ούρες, είτε χωρίς...

γ Διαφήμιση... που ήδη αποτελεί στόχο των συλλεκτών. Φαίνεται ότι ο Πικασσό υποσχέθηκε εις τόν «τορεαντόρ» Ντομίνγκο Γκονζάλες να του ζωγραφίσει το διαφημιστικό πανώ για τις ανοιξιάτικες

«κορίντας». Για πρώτη φορά ο κόσμος περιμένει να δει μια διαφήμιση με περισσότερο ενδιαφέρον απ' ό,τι περιμένει να δει το θέαμα που θα διαφημίσει... γ 'Ασήμερες είδησεις... 'Ο κόμης Βαρλεμάν, ιδιοκτήτης ενός μικρού νησιού ονόματι Καβάλιο, έβλεπε από την Κορσική, έζητησε από το δικαστήριο της Χάγης να αναγνωρισθεί το νησί σαν ανεξάρτητο κράτος. Σκοπός του να δημιουργήσει το πρώτο κράτος γυμνιστών στην Ευρώπη... 'Ο Μπόρις Παστερνάκ έχει έναν αδελφό Γκερεγκόρ, που έχει μεταναστεύσει από δεκαετίας στο Σάο Πάολο της Βραζιλίας. 'Ιδιοκτήτης ενός καφενείου, που έλλαξε πρό όλγων μηνών όνομα και έγινε «Καφενείον Νόμπελ»...

γ Κομψή 'Αθηναία... Μεταξύ των «Δέκα Κομφοτέρων» είναι αναμφισβήτητο και η κ. Ντιν-τη Σερπιέρη, της οποίας δημοσιεύουμε σήμερα δυο φωτογραφίες. Ταξιδεύει συχνότατα στο εξωτερικό και η δική της παρουσία ασφαλώς συμβάλλει εις την εντύπωση ότι η 'Αθηναία είναι από τις πλέον έλκυστικές γυναίκες του κόσμου. Πολύ νέα, η Ντιν-τη Βλαστού, έγινε διεθνώς γνωστή, κερδίζοντας το παγκόσμιο πρωτάθλημα του τένις διπλών κυριών με την Σουζάν Λεγκλέν. 'Υπήρξε επίσης εξαιρετική κλασική χορεύτρια και γενικά διέπρεψε σ' όλα τα σπόρ. Παντρεύτηκε τον 'Ιωάννη Σερπιέρη, απέκτησε τρία παιδιά, έδειξε πάντοτε ζωντανό και πολύπλευρο ενδιαφέρον για κάθε εκδήλωση κοινωνική, καλλιτεχνική, αθλητική. Πρόσχαρη, γελαστή, άκοούραστη, η κ. Σερπιέρη, ντύνεται με πολλή πρωτοτυπία, φορεί θαυμάσια κοσμήματα και ξεχωρίζει σε κάθε συγκέντρωση, στην οποία θα παρασθθ. 'Εχει και την χαρά να είναι συγχρόνως κόρη, μαμά και γιαγιά. Κόρη της κ. Ρεγγίνας Βλαστού, της τόσο αγαπητής και εύφυστατης 'Αθηναίας, και μητέρα της Πατρίτσιας Παπαδημητρίου και της Σαββίνας Λυκαρδοπούλου, που νεώτατες έχουν γίνει και οι δυο μαμάδες πρό όλίγου.

γγγ

■ ■ ■ ΠΩΛΗΤΡΙΑ το επάγγελμα, η φράου Στεφανία Τούρζα, κάτοικος Βιέννης, γνώρισε σ' ένα εμπορικό ταξίδι της την φρούλαϊν Κατρίν Φούκς, η οποία της εκμυστηρεύθηκε ότι ήθελε να παντρευτεί και ότι ήταν πρόθυμη να υποστή μια χρηματική θυσία για να πραγματοποιήσει τ' όνειρό της. 'Η φράου Στεφανία είχε ακριβώς αυτό το εμπόρευμα προς διάθεση εις το πρόσωπο του συζύγου της. Τον σύστησε στη νεαρή χωριάτισσα και κατόρθωσε να της τον πουλήσει για το αξιοσέβαστο ποσόν των 12.000 σελινιών!... Συνέχεια: 'Ο βολικός σύζυγος έγινε άφαντος αφού κυριεύσε εξ έφθου την καρδιά και τις οικονομίες της φρούλαϊν Κατρίν. 'Η άστυνομία τόν ανέκάλυψε και το δικαστήριο τόν έστειλε για ένα χρόνο στη φυλακή, μαζί με την πωλήτριά του.

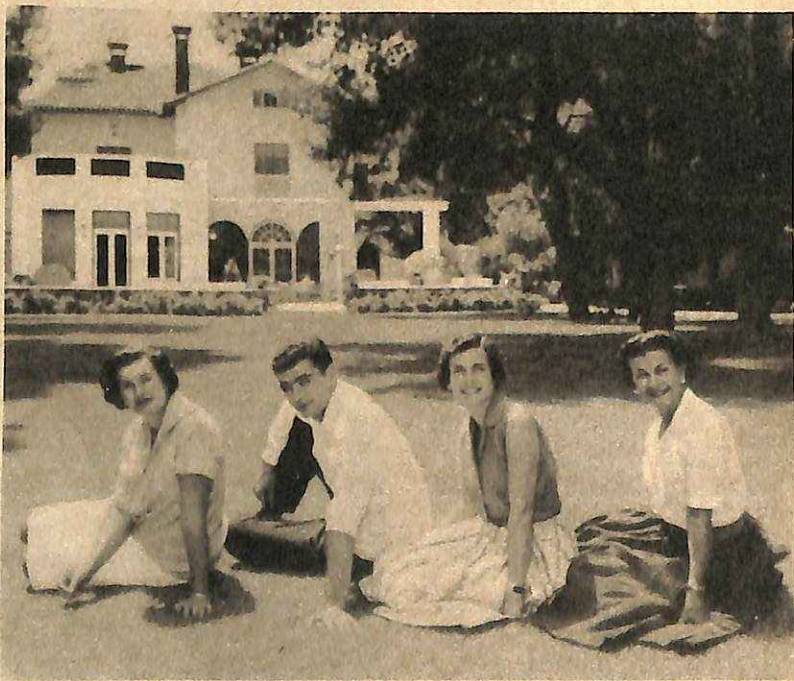
■ ■ ■ ΟΙ ΔΑΣΚΑΛΟΙ του Μπραϊτον ('Αγγλία), τα τελευταία 53 χρόνια δεν είχαν το δικαίωμα να δένουν τους άτακτους μαθητές. Τώρα, ύστερ' από σκληρή μάχη, απέκτησαν ξανά αυτό το δικαίωμα. 'Ο αριθμός πάντως των ραβδισμών καθορίσθηκε αυστηρότατα από τις εκπαιδευτικές αρχές, ανάλογα με το βαθμό Ιεραρχίας. Στόν διειδυτή επιτρέπονται τρεις ραβδισμοί και στους άπλους δασκάλους μόνον ένας.

■ ■ ■ ΣΤΟ Λάνκασαϊρ ένα παιδί 10 χρονών παρουσιάστηκε στα γραφεία της τοπικής έφημερίδας και παρακάλεσε να του δημοσιεύσουν την ακόλουθη άγγελία: 'Επιθυμώ να γνωρίσω τους κυρίους που ήταν συμπαθητικοί μου το 1923. Θέλω να μάθω αν ήταν πραγματικά τόσο καλός μαθητής όπως μου λένε όλοι στο σπίτι κάθε μέρα».

■ ■ ■ ΣΤΟ Τέξας η κ. 'Αλις Μπέρμπεττ εορτήριζε άγαγνή διαζυγίου έναντιόν του συζύγου της πάνω σε λόγους πρωτοφανείς. 'Ο κ. Μπέρμπεττ επιβάλλει στη γυναίκα του πέντε δολάρια πρόστιμο όταν τον ξυπνά πολύ άργά, δυο δολάρια πρόστιμο όταν ο καφές δεν είναι αρκετά ζεστός, άλλο πρόστιμο τριών δολλαρίων όταν τα παιδιά δεν είναι στο κρεβάτι τους στις έννιά το βράδυ.

■ ■ ■ ΝΕΑ γυναικεία μόδα στην 'Αμερική: ζαρτιέρες γαρυρισμένες με διαμάντια και γοβάκια με φατεινά τακούνια. Στη Γερμανία προτιμούνται να καπέλλα που είναι έφωδιασμένα με μία ηλεκτρική λάμπα.

■ ■ ■ ΣΤΟ Βανκούβερ, ο Χέρμπερτ Τζόαν ανακρινόμενος για τη διάρρηξη του διαμερίσματος κάποιου Ρόμπερτ Κάρλ προσέπαθε ν' αποδείξει την αθωότητά του με το έξης επιχειρήματα: «'Εγώ μπορώ να έιστε βέβαιοι ότι ήμουν εγώ! Τό σκοτάδι ήταν τόσο πυκνό, πού κ' εγώ ο ίδιος δε θα μπορούσα ν' αναγνωρίσω αυτόν που με κατηγορεί!...».

Η κ. ΝΤΙΝΤΗ Σερπιέρη με φορέμα βραδινό από σατέν, του Κρ. Ντιόρ.

↑ ΜΙΑ ΩΡΑΙΑ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ. Στο περιβέλι που απλώνεται μπρος από την έσοχική κατοικία της οικογενείας Σερπιέρη, στον Πύργο της Βασιλίσσης, κάθονται η μικρότερη κόρη Σαββίνα, ο γιός Φρέν-του και η μεγαλύτερη κόρη Πατρίτσια με την μητέρα τους, την κυρία Ντιντή 'Ιωάννη Σερπιέρη.

Ζώ
νη
ας
ρα
λεί
ας

Εως συμβουλεύει
ο Άνδρ' Μορονά

'Αποκλειστικότης ΕΙΚΟΝΩΝ και OPERA MUNDI

Γνώρισα κάποτε έναν πολιτικό, πολύ διάσημο τότε, μα που έχει σήμερα κάπως λησμονηθή: Τόν 'Αριστέδη Μπριάν. Είχε περάσει μια δύσκολη πολιτική ζωή, είχε πολλούς έχθρους κι όμως κατώρθωνε να είναι πάντα γαλήνιος. Μια μέρα, τον ρώτησα ποιο ήταν το μυστικό της καλής του διαθέσεως κ' εκείνος μου άπάντησε:

—Τό μυστικό μου είναι απλό: "Εμεινα γεροποπαλλήκαρο! Οί αντίπαλοί μου είναι παντρεμένοι. 'Εχουν γυναίκες νευρικές κ' ευερέθιστες, που κάθε βράδυ τούς λένε: «Δεν φαντάζεσαι τι άσχημα που μιλούν για σένα στα σαλόνια!... Είδες αυτό το ιερομό άθρο εναντίον σου στην «Πρωίαν»;». Τά λόγια αυτά τούς κάνουν κ' εκείνους ανήσυχους κ' ευπαθείς... 'Ενώ εγώ ζω μοναχός μου. Άγνωσ τις μηχανορραφίες και τις ύβρεις. Κανένας γύρω μου δεν τολμάει να μου αναφέρει τα λόγια των έχθρων μου... Αυτή είναι η εξέγηση του μυστηρίου!

'Ο Μπριάν δεν ήταν πολύ δίκαιος εκείνη την ημέρα: Πρέπει ν' αναγνωρισθ πως υπάρχουν γυναίκες που ξέρουν να διατηρούν γύρω απ' τον άντρα τους μια «ζώνη ασφαλείας». Άσφαύ-γουν να του επαναλάβουν εκείνα που θα τον πείραζαν χωρίς λόγο. Άκούει σιωπηλά όσα λένε οι άλλοι, παραμερίζουν τούς ψευτικούς φίλους, αλλά ενεργούν χωρίς να ένοχλουν εκείνον που, για να δράση, έχει ανάγκη ψυχικής ήρεμίας.

Αυστυχώς, ο άλλος τύπος της συζύγου, εκείνος που περιέγραφε ο Μπριάν, υπάρχει επίσης. Αδιού τού είδους οι γυναίκες ξέρουν τόσο λίγο να κυριαρχούν τα αισθήματά τους, όποτε περνούν ένα μεγάλο μέρος του καιρού τους υποκινώντας τον άντρα τους εναντίον του σύμπαντος: «Σε άδικούν... 'Εσένα έπρεπε να καλέσουν για πρωθυπουργό!... 'Εσθ έπρεπε να παρασημοφορηθής!... 'Ο Α., που τον νόμιζες φίλο σου, έχει γράψει ένα μοχθηρό άρθρο για το βιβλίο σου! Δέν πρέπει να τον ξαναχαιρεί-σης!»

'Αποτέλεσμα: Τό αντίρρονο ισακώνεται μ' όλο τον κόσμο... Κανένας δεν είναι τέλειος και δεν λείπουν ποτέ οι άφορηές να παραπονινοούμε για κάποιον. Άν άρπάζεται κανείς από κάθε λόγο δυσανεσκείας, δεν θα τού μείνη κανένας φίλος!

Δέν θα τού μείνη όμως κ' η αυτοπεποίθησή του... 'Η μεμψιμοιρη γυναίκα καταγράφει άμείλικτα όλες τις άποτυχίες: «Είδες πως μάς κοιτούσε άπόψε ο προϊστάμενός σου; Είσα υπό δυσμένειαν! 'Ο Μαριέν, ο συνάδελφός σου, θα γίνει ασφαλώς διευθυντής του γραφείου σου!» 'Τοιος ο σύζυγος, σιδ βάθος της καρδιάς του, να ξέρη την άποτυχία του. Μα αν κανείς δεν τού ξβυ-νε την πληγή, ο πόνος θάταν πιο υποφερτός...

'Ο ρόλος της γυναίκας δεν είναι να ερεθίζει τις πληγές, μα να τις απαλύνει!

Άνδρ' Μορονά

Τι κρίμα να βλέπη κανείς τόσες νέες κοπέλλες με μπιμπικία, με μαύρα στίγματα με άνοιχτούς πόρους! Θά ήταν τόσο πιο δροσερές, τόσο πιο ώριμες χωρίς αυτά τα μικρά έλαττώματα.

Για μια νέα κοπέλλα ένα άρωμα δέρμα είναι η μεγαλύτερη της επιτυχία. Άλλά σήμερα είναι πολύ εύκολο νάχη κανείς δέρμα άπαλο, καθαρό, βελούδινο εάν μεταχειρίζεται την κρέμα ημέρας ΤΟΚΑΛΟΝ, που κάνει πραγματικά θαύματα. Άμέσως οι κοκκινίλες, τα μαύρα στίγματα, οι άνοιχτοί πόροι, τα μπιμπικία εξαφανίζονται και αφήνουν να φαίνεται ένα νέο θαυμάσιο δέρμα που λάμπει από νειάτα και φρεσκάδα.

Δοκιμάστε από σήμερα την Κρέμα ημέρας ΤΟΚΑΛΟΝ

Tokalon

Κνορν στην κουζίνα ...χαρά στο τραπέζι

Θι πιά νερόβραστα...

...Ένας κύβος Κνόρν κάνει κάθε φαγητό χίλιες φορές νοστιμότερο

Κνορν — 'ΕΛΒΕΤΙΑΣ

Έδω
κι'
Έκει

ΓΙΑ τὸ πρῶτ, ὁ Ζάν Ντεσσέ συνιστᾷ αὐτὸ τὸ τόσο χαριτωμένο ταγιέρ, σὲ ἴσια γραμμή. Τὸ ἀνσάμπλ συμπληρώνεται ἀπὸ μπλούζα καὶ καπέλλο στὶς ἴδιες ἀποχρώσεις. Τὰ χρώματα, πού θὰ προτιμηθοῦν γιὰ τὴν ἀνοιξη, εἶναι γενικῶς τὰ σκούρα καὶ ἰδίως τὸ μῶβ καὶ τὸ πράσινο ὀλίγ.

ΝΕΕΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΕΣ ΤΟΥ ΖΑΝ ΝΤΕΣΣΕ

ΩΡΑΙΟΤΑΤΗ δραδινὴ τουαλέττα, ἀπὸ διάφανη μουσελίνα, σὲ σωμὸν χρώμα, δημιουργία τοῦ Ζάν Ντεσσέ. Οἱ πτυχεῖς, σὲ ἀρχαϊκὸν στῶλ, τονίζουν ἰδιαίτερα τὴν ἁρμονία τοῦ γυναικείου σώματος. Μιά ἀσορτί ἐσάρπα ἀπὸ ταφτᾶ, κεντημένη με ρουμπίνια, σκεπάζει με χάρι τοὺς ὤμους.

C.W

Δὲν ζητᾶτε δοσθᾶ
ἀπ'τὴ νοικοκυρά;

Δὲν σκέπτεσθε πόση εὐγνωμοσύνη δά ἔχη ἡ νοικοκυρά στὶς κρίσιμες ἡμέρες ἀν βοηθῇ ἀπὸ κάτι πού δά τὴν ἀνακουφίσῃ καὶ δά τὴν κἀνὴ νά μὴ αἰσθάνεται διαφορά στὴν ὅλη τῆς κατάστασι. Μία ἀποτελεσματικὴ βοήθεια, μία γέφυρα ἀπὸ τὴν ἀνώμαλη κατάσταση στὴν ὁμαλή, δίδει ἡ CAMELIA.

Ἡ ἀπὸ δεκάδων ἐτῶν κυκλοφοροῦσα πολὺτιμος CAMELIA με κανένα τρόπο δὲν ἐνοχλεῖ. Ἀπεναντίας σημαίνει γιὰ ἑκατομμύρια γυναικῶν, ἀσφάλεια καὶ υγεία.

ΜΕ ΤΙΣ ΣΕΡΒΙΕΤ ΥΓΕΙΑΣ

ἀσφάλεια - καθαριότης
ἀνεση - αὐτοπεποίθησι

Γιὰ ταξείδια - ἐκδρομὲς εἰδικὴ συσκευασία τσάντας.

CETE BE

Μάλλινα εἶδη, Πιλήματα
ἀπλὰ καὶ μάλλινα σὰς προμηθεύει

ἡ **CETE BE**
Ἐργοστάσιον Εἰσαγωγῆς καὶ Ἐξαγωγῆς εἰδῶν Ἐριουργίας
Lodz, Narutowicza 13, Πολωνία

Ἄν σὰς ἐνδιέφερον ἄλλα εἶδη, ἡ **CETE BE** σὰς συνιστᾷ ἐπίσης: Βαμβάκερα καὶ φινιράν, ὑφάσματα ἀπὸ ραιγιόν, ὑφάσματα λινά, ὑφάσματα καὶ σάκκοι κανάβεως, ὑποκάμισα, πιτζάμες, παντελόνια. Λευκὰ εἶδη κρεββατιῶν καὶ οικιακῆς χρήσεως. Πετσέτες, κουβέρτες, μαντήλια, μπλουζὲς καὶ φορέματα, εἶδη σειρητοποῖας, τσάντες, βαμβάκερὲς κλωστές, λινὲς κλωστές, μουσαμάδες, Κουρτίνες.

Διὰ πᾶσαν πληροφορίαν παρακαλεῖσθε νὰ ἀπευθυνθῆτε εἰς τὴν ΠΡΕΣΒΕΙΑΝ ΤΗΣ ΛΑΪΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΤΗΣ ΠΟΛΩΝΙΑΣ
Ἐμπορικὸν Ἀκόλουθον
ΑΘΗΝΑΙ, ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΙΩΑΚΕΙΜ 51

ΚΟΣΜΟΣ

Σταυρόλεξο

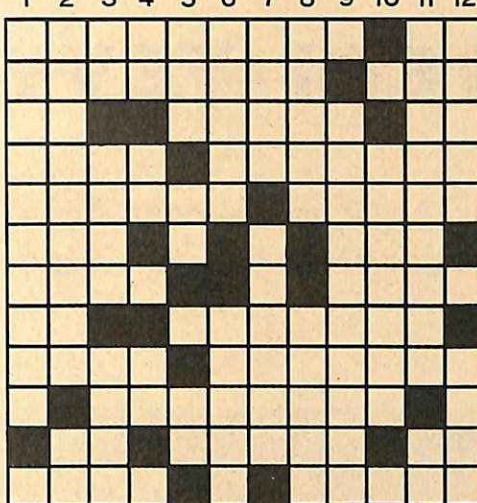
ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ:

1. Κάλπος τοῦ Αἰγαίου — Μουσικὸς φθόγγος.
2. Τὶς φοροῦν κυρίως οἱ ἀξιωματικοί — Παραπόταμος τοῦ Ροδανοῦ.
3. Νότα — Αὐτῆς ἐφάρειεν ὁ Ζεὺς — Κι-νετικὸν νόημα.
4. Μετὰ τὴν σημερινὴν σύμβολον τοῦ στρατοῦ μας ἀποτελεῖται ἀπὸ ἄρματα μάχης (γεν.) — Στρατηγὸς τῶν Καρχηδονίων, εἰς τὸν κατὰ τοῦ Ἀγαθοκλέους, τυράννου τῶν Συρακουσῶν, πόλεμον.
5. Ἐνα μεταλλὸν ἀκτινε-νεργόν — Μᾶς φέρεται εἰς ὑψηλότερα ἐπίπεδα...
6. Ἐπαναλαμβάνει πιστὰ τὰ ὅσα λέμε — Πληγὴ τοῦ κάμπου.
7. Ἡ δοτικὴ ὄργανον αἰσθήσεως — Ἀθηναϊκὴ συνοικία.
8. Μαθηματικῶς, ἡ τετραγωνικὴ ρίζα τοῦ 121! — Ἐπαίχθηκε τὸ 1950 με ἐπιτυχία στὸ Βασιλικὸ Θέατρο.
9. Διεθνoῦς φήμης γαλλικὸς ἐκδοτικὸς οἶκος — Μία μεγάλη φυλὴ στὴ δοτικῇ.
10. Ἀναφλεκτήρ τῶν μηχανῶν, ἐν-άρθρων (δημ. ξεν.).
11. Ἑλληνικὴ νῆσος (γεν.) — Ἀρ-ρώστου... καὶ νησιτικὸν μαγούλι, λέγει μίαν παροιμία μας — Μέγας συγγραφεὺς
12. Τὸ μικρὸ ὄνομα μίας γνωστῆς ὑψιφανοῦ — Πόλις τῆς Ρηνανίας.

ΚΑΘΕΤΩΣ:

1. Ἐνα κυνήγι πού ἔχει γιὰ ὄπλο... τὰ πολιτικὰ μέσα (αἰτ.).
2. Στρατιωτικὸς βαθμὸς — Τὰ σύμ-φωνα τῆς... συμφωνίας.
3. Γράμμα τοῦ ἀλφάβητου μας — Διάσημος μαθηματικὸς τῆς ἐλ-ληνικῆς ἀρχαιότητος — Στενο-

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12

- χωρεῖ ἐνίοτε... ὠρισμένους μάρ-τυρας.
4. Συμβολικὴ παράστασις τοῦ χι-λιοστομέτρου — Νότα — Μου-σικὸς φθόγγος — Ἀρθρον.
5. Μᾶς δίδει μίαν χρησίμην τρο-φήν — Ἀρθρον — Δύο σύμφω-να τῆς ἀνδρικῆς ἀπιστίας (προ-φερόμενα μαζί).
6. Συλλαμβάνεται μόνον διανοητι-κῶς (αἰτ.) — Ἀντανουμία ἀνα-φορικῇ.
7. Ἀγγλικὴ κοιμητεία — Εἶναι συν-ῆθος οἱ νεκροὶ τῶν πολέμων.
8. ἔχει πολλοὺς ἡ ἐκκλησία μας (αἰτ.) — Σημεῖον στίξεως.
9. Μεσαιωνικὰ ὄπλα ἀντίστοιχα πρὸς τὸ τόξον.
10. Οἱ καρποὶ ἐνὸς δένδρου.
11. Ἀπεχθάνεται τὰ ψέματα (δοτ.) — Λίτις τῆς ἀντανουμίας.
12. Τέτιον εἶδους μέτρα προκαλοῦν ἀντίδρασιν τῶν ἀδικουμένων — Ἐνας λόφος πού ἔδωσε τὸ ὄνο-μά του σὲ μίαν φυλετικὴν κίνη-σιν.

ΖΙΓΚ ΖΑΓΚ

Ὁ σκοπὸς τοῦ ἐνδιέφεροντος καὶ διασκεδαστικοῦ αὐτοῦ ἀτομικοῦ, ἀλλὰ καὶ ὁμαδικοῦ παιχνιδιοῦ, εἶναι νὰ ἐπιτύχῃ κανεὶς ὅσο τὸ δυνατόν μεγαλύ-τερη βαθμολογία στὸ σχηματισμὸ λέ-ξεων.

Ἀρχίσετε λοιπὸν ἀπὸ ὁποιαδήπο-τε γραμμὴ θέλετε καὶ προχωρεῖτε ἀ-πὸ τὸ τετράγωνον αὐτὸ σὲ ὁποιοδήποτε γειτονικὸ πάντοτε, τετράγωνον ὁριζον-τίως, καθέτως ἢ διαγωνίως, προσπα-θώντας νὰ διαβάσετε τὴν μεγαλύτερη λέξι πού μπορεῖτε νὰ βρῆτε. Σημειώσετε τὰ λέξι, πού βρῆκατε καὶ σῆξτε τὰ τετράγωνα τὰ γράμματα πού μεταχειρισθήκατε. Ψάξτε τώρα γιὰ μίαν ἄλλη λέξι καὶ συνεχίστε ὥς ὅτου δὲν μπορεῖται νὰ βρῆτε ἄλλες.

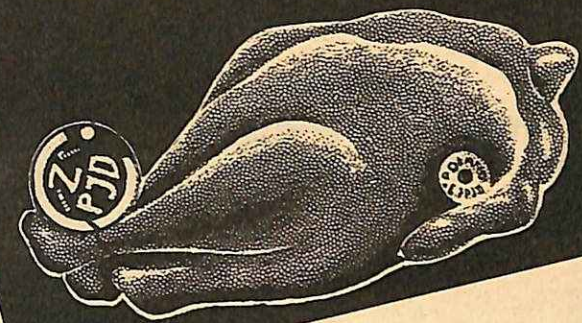
ΠΩΣ ΓΙΝΕΤΑΙ Ἡ ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑ

Γιὰ καθὲ λέξι τῶν δύο γραμμάτων μετρήσετε 1 βαθμὸ.
Γιὰ καθὲ λέξι τῶν 3 γραμμάτων μετρήσετε 3 βαθμούς.
Γιὰ καθὲ λέξι τῶν 4 γραμμάτων μετρήσετε 5 βαθμούς.
Γιὰ καθὲ λέξι τῶν 5 γραμμάτων μετρήσετε 7 βαθμούς.
Γιὰ καθὲ λέξι τῶν 6 γραμμάτων μετρήσετε 9 βαθμούς.
Γιὰ καθὲ λέξι τῶν 7 γραμμάτων μετρήσετε 11 βαθμούς.
Γιὰ καθὲ λέξι τῶν 8 γραμμάτων μετρήσετε 13 βαθμούς.
Γιὰ καθὲ λέξι τῶν 9 γραμμάτων μετρήσετε 15 βαθμούς.

Γιὰ καθὲ λέξι τῶν 10 γραμμάτων μετρήσετε 17 βαθμούς.
Καὶ οὕτω καθ' ἐξῆς, προσθέτον-τας δύο πάντοτε βαθμούς γιὰ καθὲ πρόσθετο γράμμα.
Προσθέστε τώρα τὸ σύνολο τῶν βαθμῶν πού μπορέσατε νὰ πετύχετε. Βαθμοὶ ἀπὸ 1-29 βαθμολογοῦν-ται με «ΜΕΤΡΙΑ», βαθμοὶ ἀπὸ 30-35 βαθμολογοῦν-ται με «ΑΡΚΕΤΑ ΚΑΛΑ», βαθμοὶ ἀπὸ 36-40 βαθμολογοῦν-ται με «ΚΑΛΑ», βαθμοὶ ἀπὸ 41-45 βαθμολογοῦν-ται με «ΠΟΛΥ ΚΑΛΑ», βαθμοὶ ἀπὸ 46 καὶ ἄνω βαθμολο-γοῦνται με «ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΑ».

ΚΟΤΕΣ
ΚΟΤΟΠΟΥΛΑ
Τορνιάς

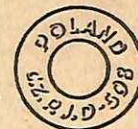

μοσχαναδρεμένα με ὅλους τοὺς κα-
νόνες τῆς ὑγιεινῆς γιὰ ὅλους τοὺς
τρόπους τῆς μαγειρικῆς.

Φαγητὸ πλούσιο: ἔχουν πολὺ κρέας, λευκὸ, νόστιμο
τριφερό.

Φαγητὸ οικονομικὸ: Δὲν ἔχουν πόδια, κεφάλι καὶ πε-
ριττὰ ἐντόσδια.

Τὰ γνήσια πάντοτε
με τὴν μολυβένια σφραγίδα.

Εἰσαγωγεὺς: ΧΑΡ. ΒΛΑΧΟΥΤΣΙΚΟΣ ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ ΤΗΛ. 43871

Εἰς τὴν
ἐνδηρεβίαν μας

Στὴν καρδιά τῆς Ἀθῆνας
τὸ τελειότερο Γκαράζ.
Πλήρη μηχανικὰ μέσα.
• Προδурία
• Εἰλικρίνεια
• Ἐξυπηρέτησις.

ΘΑΛΥΜΠΙΑ Α/Ε
ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ 110 - ΙΣΑΥΡΩΝ - ΑΣΚΛΗΠΙΟΥ ΤΗΛ. 613678
ΔΙΕΥΘΥΝΩΝ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ: Β. Κ. ΚΑΡΑΠΟΣΤΟΛΑΚΗΣ

Κ Α Σ Μ Η Ρ Ι Α

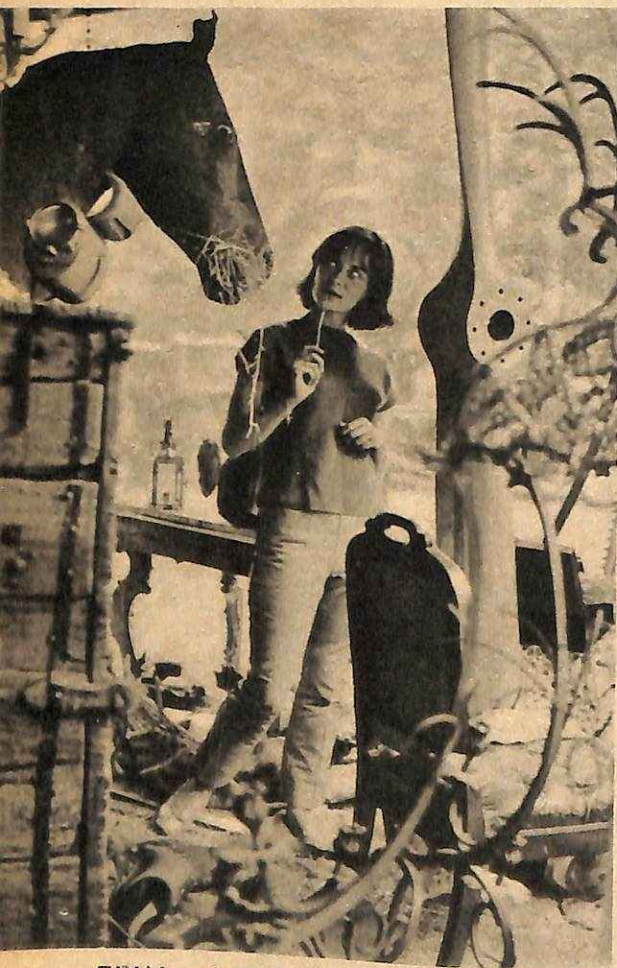
NEOTEX

Ο Λ Ο Μ Α Λ Λ Α

“Ένα ακόμη άστέρι γεννήθηκε

ΖΥΛΙΕΤ ΜΑΪΝΙΕΛ: Δίχως ψευδώνυμο, δίχως κτυπητή όμορφιά, μιὰ αντίδραση στις «βόμβες» που κούρασαν πιά τὸ κοινό

(Φωτ. Len Sirman)

ΕΙΝΑΙ σπάνιο χάρισμα νὰ διαθέτῃ μιὰ νέα ἡθοποιός, ἀπὸ τὰ πρῶτα τῆς κιάλας δῆματα, ἰδιαιτέρη προσωπικότητα. Τὸ μυστικὸ τῆς Ζυλιέτ Μαϊνιέλ εἶναι ὅτι ἀποφεύγει προμελετημένα κάθε ἐπιτήδευση. Τὸ ἀρμονικὸ καὶ ἐκφραστικὸ πρόσωπό τῆς, μὲ τὰ ὑπέροχα μάτια, εἶναι ἀρκετὸ γιὰ νὰ τὴν ἐπιβάλλῃ γρήγορα.

ΟΤΑΝ δὲν ἐργάζεται —καὶ ἐργάζεται σκληρά— ἡ Ζυλιέτ ὀνειροπλεῖ. Τὶς περισσότερες ἐλεύθερες ὥρες τῆς τὶς περνᾷ στὸ μικρὸ διαμέρισμά τῆς στὸ Παρίσι, ἀνόμεσα στὴν πλούσια βιβλιοθήκη τῆς —ἀγαπημένοι τῆς συγγραφεῖς ὁ Μπαλζάκ καὶ ὁ Καμύ— καὶ στοὺς δίσκους τῆς, ὅπου καὶ κυριαρχεῖ ὁ Μότσαρτ.

ΦΥΣΗ νεορομαντική, μοντέρνα, ἀλλὰ καὶ μονήρης, προτιμᾷ ἀπὸ τὴν τύρβη τῶν συναναστροφῶν ἓνα ἥσυχο περίπατο στὶς ὁδοὺς τοῦ Σηκουάνα.

ΕΝΑ ΑΚΟΜΗ ΑΣΤΕΡΙ ΓΕΝΝΗΘΗΚΕ

Οταν ὁ Κλώντ Σαμπρόλ ἀπεφάσισε νὰ γυρίσῃ τὰ «Ξαδέλφια», εἶχε βρῇ μόνο τοὺς δύο πρωταγωνιστὰς τῶν ἀνδρικών ρόλων, τὸν Ζάν Κλώντ Μπριαλύ καὶ τὸν Ζεράρ Μπλαίν, καὶ ἀναζητοῦσε τὴν πρωταγωνίστρια. Ἦξερε ἀκριβῶς τί ζητοῦσε, ἀλλὰ ἡ δυσκολία ἦταν ὅτι δὲν εὑρίσκε τὴν κατάλληλη γιὰ τὸ ρόλο αὐτό. Τὸ «ιδανικόν» του ἔπρεπε νὰ ἔχῃ ὑπέροχα μάτια, κανονικὰ χαρακτηριστικά, χυτὰ μαλλιά, νὰ εἶναι θελκτικὴ καὶ φίνα, ἀλλὰ γεροδεμένη, λίγο αἰθέρια, ἀλλὰ ἐξυπνὴ καὶ μορφωμένη, νὰ ἔχῃ πείρα τοῦ θεάτρου καὶ τῆς τηλεόρασης, ἀλλὰ νὰ μὴν ἔχῃ διαφθορὰ ἀπὸ τὸ «μετιέ» καὶ τὰ ἑκατομύρια τοῦ κινηματογράφου.

Τὸ ὄνομά τῆς (ἀληθινὸ ὅπως καὶ ὅλα τὰ ἄλλα) εἶναι Ζυλιέτ Μαϊνιέλ. Γεννήθηκε στὴ Ρουεζ καὶ μεγάλωσε στὸ Μπριγνῶ. Ἔχει τὰ σχετικὰ πτυχία μιᾶς ἀστικής παιδείας καὶ ἔλαβε μέρος σὲ πολλὰς ἐρασιτεχνικὲς παραστάσεις.

Ὅταν πέθανε ὁ πατέρας τῆς, ἡ Ζυλιέτ ἐγκατεστάθη μὲ τὴν μητέρα τῆς στὸ Παρίσι γιὰ νὰ ἐργασθῇ. Ἐγινε σχεδιάστρια ὑφασμάτων ἐπίπλων μέχρι τὴν ἡμέρα ποὺ ὑπέπεσε στὴν ἀντίληψη τῶν φωτογράφων ποὺ τὴν μετέβαλαν σὲ «κόδερ γκέρλ». Τὸ νέο ἐπάγγελμά τῆς τὴν ἔφερε στὴν Ἀμερική —στὴ Βόρειο καὶ στὴ Λατινική— ὅπου ἐκτὸς ἀπὸ τὶς διαφημίσεις προϊόντων παρουσιάστηκε καὶ στὴν τηλεόραση. Τὰ τέλεια ἀγγλικά

καὶ ἰσπανικά ποὺ μιλάει τὴν βοήθησαν σ' αὐτὴ τὴν περίσταση.

Ἡ ἐπιτυχία τῆς στὸ ἐξωτερικὸ τῆς ἀνοίξε τὸ δρόμο στὴ γαλλικὴ τηλεόραση, ὅπου ἔπαιξε μερικοὺς ἐνδιαφέροντες ρόλους. Ἐπειτα ἦλθε ὁ κινηματογράφος, ὅπου πρωτοπαρουσιάστηκε στὴν ταινία «Ἡ σιωπὴ τοῦ νεκροῦ». Καὶ τέλος ὁ Κλώντ Σαμπρόλ συνάντησε τὸ ἰδανικόν του. Τὴν πρωταγωνίστριά του μάταια ἀναζητοῦσε τόσον καιρό.

Τὰ συμβόλαια ὑπεγράφησαν ἀμέσως καὶ ἀρχισε γρήγορα τὸ γύρισμα. Τὰ «Ξαδέλφια» γυρίζονται τῶρα σ' ἓνα ἐγκαταλειμμένο χωριὸ τοῦ Ντρώμ. Φυσικὰ δὲ ἀκολουθήσουν καὶ ἄλλες ταινίες καὶ ἄλλοι ρόλοι στὴν τηλεόραση. Ἐνα νέο ἀστέρι, μὲ τὶς καλύτερες προοπτικές, γεννήθηκε.

Τώρα τὶς Ἀπόκριες...

Ἡ οἰκοδέσποινα ποὺ ξέρει προσφέρει μόνο τὸ ἀνώτερο...
ΣΚΩΤΣΕΖΙΚΟ ΟΥΪΣΚΥ
DEWAR'S
"White Label"

-it never varies

“Ολυμπία”

ΚΑΝΑΔΑ - ΑΜΕΡΙΚΗΝ

Τὸ μεγαλύτερον, νεώτερον, ταχύτερον ἑλληνικόν ὑπερὸκεανίον
23000 τόνων ναυπηγήσας 1953
ταχύτητος 21 μίλλιαν.

GREEK LINE

ΓΕΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
17-19 ΑΚΤΗ ΜΙΑΟΥΛΗ - ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ - ΤΗΛ. 470.271

ΤΙ ΛΕΝΕ Τ'ΑΣΤΡΑ

Για την εβδομάδα από 9 έως 15 Μαρτίου 1959

ΚΡΙΟΣ. Για όσους γεννήθηκαν από 21 Μαρτίου-20 'Απριλίου Φροντίστε τις σχέσεις που έχετε με τους συναδέλφους σας, ακόμη και αν αυτό σας δίνει κόπο. Μην υποτιμάτε την δυνατότητα που έχουν να σας βοηθήσουν. Εύνοϊκή ημέρα: Σάββατο, άρ. 18.

ΤΑΥΡΟΣ. Για όσους γεννήθηκαν από 21 'Απριλ.-21 Μαΐου Μην ξεχνάτε ποτέ τις αδυναμίες σας. Μια συνάντηση που θα έχετε καθ' οδόν θα δημιουργήσει εύνοϊκό κλίμα για την επιτυχία των προσπαθειών σας. Εύνοϊκή ημέρα: Τρίτη, άρ. 5.

ΔΙΔΥΜΟΙ. Για όσους γεννήθηκαν από 22 Μαΐου-21 'Ιουνίου 'Η επίλυση των οικογενειακών σας προβλημάτων δεν δρσκεται τόσο μακριά όσο νομίζετε.. Μην τ' αφήνετε όμως όλα στην τύχη. Εύνοϊκή ημέρα: Παρασκευή, άρ. 4.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ. Για όσους γεννήθηκαν από 22 'Ιουν.-22 'Ιουλ. Ξεκαθαρίστε τα συναισθήματά σας. 'Η αδέσποτης που έχετε καλλιέργησει δεν είναι δυνατόν να έχει εποικοδομητικό αποτέλεσμα. Εύνοϊκή ημέρα: Δευτέρα, άρ. 7.

ΛΕΩΝ. Για όσους γεννήθηκαν από 23 'Ιουλίου-22 Αύγουστου 'Ο εαυτός σας δεν είναι το τελευταίο πράγμα που πρέπει να σας απασχολή. Είναι καιρός να ενδιαφερθήτε και για τα δικά σας προβλήματα. Εύνοϊκή ημέρα: Κυριακή, άρ. 9.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ. Για όσους γεννήθηκαν από 23 Αύγ.-22 Σ'ρίου Θα έχετε ευχάριστες ειδήσεις που θα σας δώσουν θάρρος να αντιμετωπίσετε μερικές πρόσκαιρες απογοητεύσεις που σας έτυχαν τελευταία. Εύνοϊκή ημέρα: Πέμπτη, άρ. 4.

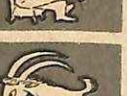
ΖΥΓΟΣ. Για όσους γεννήθηκαν από 23 Σ'ρίου-22 'Οκτωβ ΟΙ εκπλήξεις είναι για τους ανθρώπους. Ευχάριστες ή δυσάρεστες, πρέπει να έχετε πάντοτε τη δύναμη να τις δεχθήτε με την απαιτούμενη άταραξία. Εύνοϊκή ημέρα: Τρίτη, άρ. 13.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ. Για όσους γεννήθηκαν από 23 'Οκτ.-22 Ν'ρίου Κάπως καθυστερημένα θα λάβετε ευχάριστες ειδήσεις που θα ησυχάσουν τους φόβους για το μέλλον. ΟΙ φίλοι σας ενδιαφέρονται πάντοτε για σας. Εύνοϊκή ημέρα: Τετάρτη, άρ. 28.

ΤΟΞΟΤΗΣ. Για όσους γεννήθηκαν από 23Ν'ρίου-21 Δ'ρίου 'Η έμπιστοσύνη που σας έχουν θα δικαιωθεί για μια ακόμη φορά. Μην υποτιμάτε ποτέ τις δυνάμεις σας. Με λίγο περισσότερο θάρρος όλα θα πάνε πολύ καλά. Εύνοϊκή ημέρα: Σάββατο, άρ. 8.

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ. Για όσους γεννήθηκαν από 22 Δ'ρίου-19 'Ιαν. 'Η τύχη σας βρίσκεται στα χέρια σας. Μη διστάσετε να πάρετε τις αποφάσεις που θα κρίνεται απαραίτητες για την επιτυχία των σκοπών σας. Εύνοϊκή ημέρα: Πέμπτη, άρ. 1.

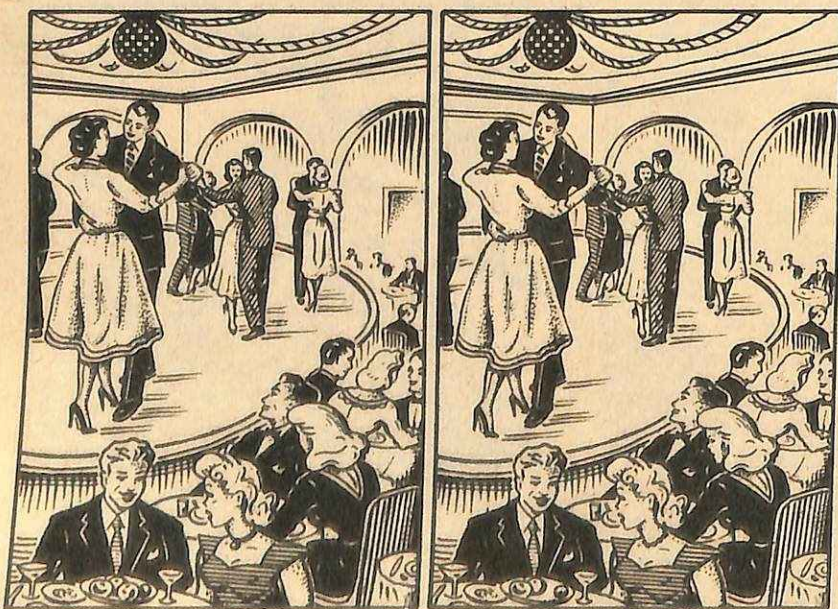

ΥΔΡΟΧΟΟΣ. Για όσους γεννήθηκαν από 20 'Ιαν.-18 Φ'ρίου Μια γνωριμία που θα κάνει μέσα σε ευχάριστο περιβάλλον θα σας χαρίσει ευχάριστες αναμνήσεις. 'Ενδιαφερθήτε περισσότερο για το παρουσιαστικό σας. Εύνοϊκή ημέρα: Κυριακή, άρ. 15.

ΙΧΘΥΕΣ. Για όσους γεννήθηκαν από 19 Φ'ρίου-20 Μαρτίου Μην αποποιήστε προτάσεις που μπορεί να δημιουργήσουν νέες βάσεις για την πρόδός σας. Δεν πρέπει να σας κουράζουν οι περιποιήσεις των συγγενών σας. Εύνοϊκή ημέρα: Τετάρτη, άρ. 11.

Ποιές διαφορές

Το δεύτερο σκίτσο διαφέρει από το πρώτο σε 9 σημεία. Μπορείτε να τα βρήτε;

ΟΙ ΛΥΣΕΙΣ ΣΤΗ ΣΕΛ. 57

Η Ζωή μας

«ΟΡΧΗΣΟΜΑΙ, ΝΗ ΔΙΑ»!

• 'Ο καημένος ο Πλάτων! 'Ο όραματιστής, ο ιδεολόγος, ο ιδεαλιστής, ο πικραμένος. Μας έδωσε μία τέλεια 'Ελλάδα, που δεν ήταν βέβαια δική του, μα που είκοσι αιώνες αργότερα την πήρε η 'Αναγέννηση κ' έφτιαξε απ' αυτήν μιαν Εύρώπη.

• Μας έδωσε κ' ένα τέλειο Συμπόσιο, άντάξιο πλαίσιο ενός Σωκράτη, σφού, σεμνού, διαλεκτικού.

• Μα υπάρχει, φέυ, κι ο άλλος εκείνος συγγραφικός εύπατριδης, ο Ξενοφών, που άλλώς τ' έβλεπε τ'α πράγματα και δε διατάζει να μας αποκαλύψει πως ο Σωκράτης κατείχετο κι αυτός από το «χορευτικό» σύμπλεγμα που χαρακτηρίζει σήμερα αρκετούς συναθηναίους.

• «Φίλε Συρακόσιε», λέει σε μια στιγμή στον χοροδιδάσκαλο, την ώρα του συμποσίου, «με μεγάλη ευχαρίστηση θα μάθαινα από σένα τις φιγούρες». «Και σε τι θα σου χρησιμεύσουν;» ρωτάει ο χοροδιδάσκαλος. «Θα χορεύω, μα τον Δία!», απαντάει ο φιλόσοφος.

• Μεταξύ μας, βέβαια, ο απώτερος λόγος για τον όποιον ο Σωκράτης θα ήθελε να μάθαινε χορό ήταν καθαρά γυμναστικός, όπως εξηγεί και ο ίδιος. Για να μην υποχρεώνεται να γδύνεται πρώτ' -πρωτ' στα γυμναστήρια ή να υποβάλλεται σ' άλλες επίπονες ασκήσεις: «Την γαστέρα έχων, μετριωτέραν δούλομαι ποιήσαι αυτήν».

• Και σ' αυτό επίσης το σημείο, φαντάζομαι, μιμούνται τον Σωκράτη οι σύγχρονοι συναθηναίοι. Μα τούτο δεν σημαίνει πως κάθε που φτάνουν οι 'Απόκρτες δεν αντιμετωπίζουμε όλοι μας, κατά συνείδησιν, το δίλημμα: ως ποιά ηλικία επιτρέπεται στον άρσενικό να χορεύει χωρίς τον φόβο να γίνει γελοίος;

• Κατ' αρχήν η απάντηση είναι: «Είς το διηκεές και όσο βαστάει η καρδιά του», κυριολεκτικά και μεταφορικά. 'Αλλά όταν αποτραβηχτεί κανείς λιγάκι από το χορευτικό δάπεδο και κοιτάξει τους συμπολίτες στο ζενιθ των κορδακισμών τους, αρχίζει ν' αναρωτιέται μήπως θα ήταν προτιμότερο να μην εκθέτη τόσο τα νώτα του, σ' αυτές τις συναναστροφές.

• Γιατί, όπως πάντα, το θέμα δεν είναι το αν χορεύς, αλλά το πως χορεύεις και το τί χορεύεις, κ' έδω είναι που θα με βρουν να διαφωνώ οι άλλοι μεσήλικες και ένιστε υπερήλικες θαμώνες της «'Αθηνάϊας». Τό να μπορεί να κάνει μερικά δήματα στο δάπεδο είναι υποχρέωση του κοινωνικού ανθρώπου, όπως και να ξέρη και κακό μπριτζ ή ένα τουλάχιστον σαχλό έρωτοανέκδοτο. 'Αν όχι για τίποτε άλλο, για να μπορεί να χορέψει τη γυναίκα του (αν έχει, κι αν είναι απ' αυτές που τις χορεύουν όλοι οι άλλοι) ή, έτι σοδαρώτερον, την σύζυγο ενός από τους καλεσμένους του (αν έχει, κι αν είναι απ' αυτές που

• 'Αλλά από το σημείο αυτό μέχρι του να παρακολουθή τις νέες γενιές στις έτήσιες παραλλαγές των τόσο χαριτωμένων όσο και εξοργιστικών έξωφρενισμών τους, υπάρχει διαφορά. Κάθε ηλικία έχει το χορό της, το ρυθμό της, τους συναισθηματικά γνώριμους σκοπούς της. Είναι κι αυτό ένα είδος άποσκευής που κουβαλάμε μαζί μας όσο περνάν τα χρόνια και που πρέπει να την σκεπάσει η διακριτική παχούπ' είναι λιγάκι σ'α να φοράρη περούκα, και μάλιστα από κείνες που δεν έφαρμόζουνε καλά και προδίδουν την προσπάθεια. Κι αν μάμε υπαρκτή νεώτερη, ο σκοπός είναι να προσφέρει την πείρα του και όχι να ρεζιλευθί με την άγνοιά του. Είναι που είναι άγγαραία για τις νέες, τις πολύ νέες κοπέλες, που χορεύουν με προγαστορες, έστω και της διασημότητος ενός ακαδημαϊκού όπως ο Σπύρος Μελάς. 'Αλλά τουλάχιστον, μια και ύφιστανται την ταλαιπωρία, ές γνωρίσουν την λεπτότητα ενός ταγκό, τον σωστό ρυθμό ενός βάλς, τον στατικό κυματισμό ενός μπλούζ. 'Εξω κι αν το ρίξουμε μια και καλή στον τσάμικο και τον καλαματιανό των εκλεκτών ημών προγόνων.

• Νά, πράγματι, μια κατηγορία χορών που ταιριάζει σε κάθε ηλικία. ΟΙ έλληνικοί χοροί έχουν τουλάχιστον τούτο το καλό: ότι μπορείς ν' αφήσεις την πρωτοβουλία σε κείνον που τους σέρνει και ν' ακολουθείς, διακριτικά και πειθαρχικά, σαν τεθλιμμένος συγγενής, αν το επιβάλλουν λόγοι κοινωνικής ή συχνά και βουλευτικής αδρότητας.

• «Καλά, ρωτάει η φίλη αυτής της στήλης. Και οι κυρίες; Γιατί να συνιστούμε σύνεση μονάχα στους άρσενικούς; Γιατί να μην υπάρχει και μια διακριτική υπενθύμιση πως και το άρσεν φύλον θέσπερε να περιορίσει τους χορευτικούς του πειθικισμούς μέχρις ενός όριου και να πλησιάσει το χορευτικό δάπεδο με κάποια στοιχειώδη συστολή;».

• Συμφωνάω.
• Θα ήταν σκόπιμη μια τέτεια συμβουλή, ιδίως προς τις μη νέες.
• 'Αλλά υπάρχουν άραγε μη νέες κυρίες στον στενό αθηναϊκό όριζοντα;

Index

Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ ΕΥΧΕΤΑΙ ΤΗΝ ΕΠΙΤΥΧΙΑ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΕΡΓΟΥ ΣΤΟΝ κ. ΚΩΝΡΑΝΤ ΧΙΛΤΟΝ

ΣΤΗΝ ΠΙΟ ΦΙΛΟΞΕΝΗ ΧΩΡΑ

ΤΑ ΣΧΕΔΙΑ ΤΟΥ «ΑΘΕΝΣ ΧΙΛΤΟΝ», ΕΡΓΟ ΕΛΛΗΝΩΝ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΩΝ

Η ΘΕΜΕΛΙΩΣΗ ΤΟΥ "ΑΘΕΝΣ ΧΙΛΤΟΝ".

Η 'Ελλάδα είναι η πιο φιλόξενη χώρα του κόσμου. Αυτό είπε ο κύριος Κόνραντ Χίλτον, πίνοντας στην υγεία των Βασιλέων των 'Ελλήνων, κατά τη διάρκεια του γεύματος των ξενοδοχειακών επιχειρήσεων Πεζα στο ξενοδοχείο «Κίνγκ Τζάρτζ». Μια τέτια δήλωση από μια τέτια επίσημη προσωπικότητα που έλγχει ήδη 25 περάστια ξενοδοχεία στις 'Ηνωμένες Πολιτείες και θα έλγχει άλλα τόσα μέχρι το τέλος του 1960 στο έξωπρετικό, έχει βασική σημασία για την τουριστική προκοπή του τόπου μας.

'Αλλη τόσο έχει η ίδρυση του «'Αθενς Χίλτον», του όποιου η θεμελίωση έγινε μια από αυτές τις ημέρες από τον πρόεδρο της κυβερνήσεως κ. Κ. Καραμανλή, παρουσία εκατοντάδων επίσημων προσκεκλημένων.

«'Αποτίω τιμήν εις την φιλοξενίαν του έλληνικού λαού», είπε ο κ. Χίλτον και πριν να αναχωρήσει.

Τη δήλωσή του αυτή μετέδωσαν ήδη 10 πρακτορεία, 100 εφημερίδες, 200 και περισσότερα ξενοδοχειακά και αεροπορικά περιοδικά.

'Η 'Ελλάς απέκτησεν άλλον ένα πρέσβη.
Και όχι μόνον ένα, άλλα είκοσι και ένα...

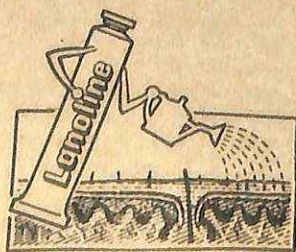

ΔΙΑΧΥΤΙΚΗ ΟΠΩΣ ΠΑΝΤΟΤΕ Η ΚΑΤΙΝΑ ΠΑΣΙΝΟΥ

"ΑΛΕΚΤΟΡ"

Προσέξτε
τώρα
ἀκριβῶς
.....

Ο ΦΥΛΑΞ ΑΓΓΕΛΟΣ
ΤΗΣ ΟΜΟΡΦΙΑΣ ΣΑΣ

ΜΕΛΠΑΝ

... τώρα, πού ἡ κακοκαιρία καί οἱ μεταπτώσεις τῆς θερμοκρασίας, στεγνώνουν καί παγώνουν τὰ φυσικά λίπη τῆς ἐπιδερμίδος, ἀφίνοντας ἔτσι τὴν εὐκαιρία νὰ σχηματισθοῦν στὸ ἔξω δέρμα οἱ ρυτίδες.

● Τώρα ἀκριβῶς χρειάζεσθε περισσότερο τὴν προστασία πού σᾶς παρέχει ἡ Λανολίνη Μελπάν. Χάρις στὸ EXTRAIT PURIFIÉ A LA LANOLINE πού περιέχει ἡ Λανολίνη Μελπάν, διαποτίζει βαθειά τὴν ἐπιδερμίδα μὲ λιπαρά συστατικά, νερό καί τροφονωτικές οὐσίες, πού τὴν ξανακάνουν ἐλαστική, λεία, ὁπλή, νεανική. Ὁ κίνδυνος ἐξουδετερώνεται. Τὸ πρόσωπό σας, χάρις στὴν Λανολίνη Μελπάν, ἀποκτᾷ μιὰ νέα ἐλκυστική φρεσκάδα καί ἀπόλυτη ἀντοχή στὴν κακοκαιρία.

Ο ΒΑΝ ΤΖΟΝΣΟΝ ΦΟΡΟΥΣΕ ΓΟΒΑΚΙΑ, Η ΧΑΪ-ΕΡ ΜΙΝΚ, Η ΚΡΙΣΤΑΛ ΠΕΡΛΕΣ. ΚΙ ΟΛΟΙ ΘΑΥΜΑΖΑΝ ΤΙΣ ΚΑΡΥΑΤΙΔΕΣ

Ο ΗΛΙΟΣ ΕΛΑΜΠΕ, ΠΛΗΡΗΣ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΗΣ ΣΥΝΕΙΔΗΣΕΩΣ

Οἱ ἄλλοι εἴκοσι δὲν ἦσαν ξενοδόχοι.

Ἦσαν ἓνα ἀντιπροσωπευτικὸ ἀπάνθισμα τοῦ ἀμερικανικοῦ τύπου, τῆς ἀμερικανικῆς ραδιοφωνίας καί τηλεοράσεως, καί τοῦ ἀμερικανικοῦ κινηματογράφου. Φιλοξενούμενοι τοῦ κ. Χίλτον καί τῆς ΤWΑ στὸ ταξίδι, περιήλθαν, μόλις πάτησαν τὸ πόδι τους σὲ χώρα ἑλληνικὴ, στὴν φιλόξενη δικαιοδοσία τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὁργανισμοῦ Τουρισμοῦ.

Ναί, αὐτὴ ἡ μικρὴ ομάδα ἤδη εἶχε μεταβληθῇ σὲ ἓνα πολὺκλαδο ἀ-

γωγὸ διαφημίσεως τῆς ἑλληνικῆς ὁμορφιάς καί τοῦ θαυμαστοῦ ἑλληνικοῦ ἡλίου. Μιὰ ἀδρὴ προκαταβολὴ ἀπὸ τὸ ἡλιακὸ ἀπόθεμα τοῦ Ἀπριλὶ κατανάλώθηκε γιὰ χάρι τῆς σαγηνευτικῆς ἐκείνης Γιαπωνέζας, τῆς Μίκο Τάκα, καί τῆς διακεκριμένης «σφήκας» τοῦ Χόλλυγουντ, τῆς Χέντα Χάπερ, πού τὸ κεφάλι τῆς εἶναι πάντα στολισμένο μὲ ἓναν, τετραόροφο τουλάχιστον, κρεμαστὸ κήπο ἀνθέων καί ζαρζαβατικών.

Πέρασαν ὁμορφα οἱ ξένοι μας καί δέχτηκαν ὅλες τῆς ἀπαραίτητες ἐπιθέσεις κυνηγῶν αὐτογράφων καί τοὺς

συνωστισμοὺς ἀγρίων θαυμαστῶν, χωρὶς τοὺς ὁποίους αἰσθάνεται δυστυχὴς κάθε γνήσια προσωπικότης.

Μὰ εἶδαν κιόλα πόσο συνετὴ στὶς προτιμήσεις τῆς καί συντηρητικῆς τοὺς αἰσθητικούς τῆς προσανατολισμοὺς εἶναι ἡ μικρὴ μας Ἀθήνα: Ἀκόμη καί ὁ ἱσθμὸς Κόου Μπού τοῦ κ. Χίλτον, πού τὸν συνοδεύει σ' ὅλα τὰ ἐγκαινιαστικά του ταξίδια καί ἀποτελεῖ τρόπον τινὰ τὸν φωτογραφικὸ του μαγνήτη, θεώρησε σκοπιμώτερο νὰ φορέσῃ, πρὸς τὸ τέλος τῆς ἐπισκέψεως, μιὰ πιδὸ κοσμία περιβολή.

Ο ΡΟΜΠΕΡΤ ΚΑΜΜΙΓΚΣ κ' ἡ Μάρθα Χάιερ, καθὼς κι ὅλα τὰ ἄλλα μέλη τῆς συντροφιάς, ἦσαν πολὺ εὐγενικοὶ στοὺς φωτογράφους. Πόζαραν μὲ προθυμία κάτω ἀπὸ τὸν γελαστὸ ἑλληνικὸ οὐρανό, πού δὲν ἔπασαν νὰ ἐξυμνοῦν.

APPAREL

Εκκροφόρος
το δέχεται ανοίγει
1959

ΠΩΛΗΣΙΣ ΧΟΝΔΡΙΚΗ ΛΙΑΝΙΚΗ
ΓΕΝΙΚΗ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ

το Αμερικανικόν
ΑΜΕΡΙΚΗΣ 23 - ΤΗΛ. 23.573 - ΑΘΗΝΑΙ

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΑΓΓΛΙΚΩΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΩΝ ΠΟΔΗΛΑΤΩΝ PHILLIPS

Είς τούς πρώτους κατά σειράν λήψεις των όρθων απαντήσεων, εις τας κατωτέρω ερωτήσεις, θα δοθώσιν ως δώρον

ΔΕΚΑ ΠΟΔΗΛΑΤΑ PHILLIPS των τελευταίων τύπων ΜΑΝΗΑΤΤΑΝ καὶ CANTILETTE

Μην ξεχνάτε ότι δύο είναι οι απαραίτητοι όροι συμμετοχής:

- Η ηλικία των συμμετεχόντων να είναι κάτω των είκοσι ετών και β) να συνοδεύονται αι απαντήσεις με τουλάχιστον 4 αποκόμματα της παρούσης αγγελίας PHILLIPS των ΕΙΚΟΝΩΝ. Μην ταχυδρομήσετε τας απαντήσεις σας πρό της 20ης Μαρτίου 1959. Θα σας γνωστοποιηθῇ ἡ διεύθυνσις εις τὰ ἐπόμενα τεύχη.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ:

- 1) Ποίος μυθολογικός βασιλεὺς μεταμορφώθη εις «λίθον μέλανα».
- 2) Ποίος ὁ συνώνυμος τοῦ ἀνωτέρω μυθολογικοῦ βασιλέως, γνωστός ὡς Ἕλληνας ἀρχιτέκτων τῆς ἀρχαϊότητος καὶ ποῖον ἔργον τοῦ ἐθεωρεῖτο ἕνα ἀπὸ τὰ ἐπτά θαύματα τοῦ κόσμου.
- 3) Ποία φυλὴ κατοικιδίου ἐρίοπαρχου προβάτου εἶναι ἡ καλύτερα καὶ ποῖον εἶναι τὸ ἐπιστημονικὸν τῆς ὀνομα.
- 4) Πότε μιὰ πολὺ γνωστὴ ποικιλία μαγειρευμένων χορταρικῶν ἔλαβε τὴν ὀνομασία τῆς.
- 5) Φωνητικῶς, ὅταν οἱ Γάλλοι λένε δεσποινίς, τί ἄλλο μπορεῖ ἀκόμη νὰ ἐννοοῦν.
- 6) Ποῖον τὸ ἰδιαίτερον χαρακτηριστικὸν τοῦ στρατιωτικοῦ δρόμου ποὺ ἔκρινε τὴν Βιρμανίαν μετὰ τὴν Κίνα καὶ ὁ ὅποιος κατασκευάσθη διαρκῶς τοῦ 2ου παγκοσμίου πολέμου διὰ στρατιωτικῶν λόγους.
- 7) Ὁνομάσατε Γάλλον δραματικὸν συγγραφέα (1820-1905), ὁ ὅποιος μετέφρασεν ἕνα ἀπὸ τὰ ἔργα τοῦ Σοφοκλέους καὶ ποῖον.
- 8) Εἰς ποῖαν πολιτείαν καὶ πόλιν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς εὐρίσκεται τὸ γνωστότερον καὶ καλύτερον κολλέγιον διὰ Νέγρους.
- 9) Πῶς ὀνομάζονται οἱ Ἀγγλοὶ τὴν σημαίαν των.
- 10) Εἰς ποῖον τόμον καὶ ποῖαν σελίδα εὐρέως κυκλοφοροῦσης ἐγκυκλοπαιδείας δίδονται αἱ λύσεις τῶν ὑπ' ἀριθ. 1 καὶ 2 ἐρωτήσεων.

ΜΗΝ ΞΕΧΝΑΤΕ ΟΤΙ ΤΑ ΚΑΛΥΤΕΡΑ, ΩΡΑΙΟΤΕΡΑ ΚΑΙ ΚΟΜΨΟΤΕΡΑ ΠΟΔΗΛΑΤΑ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΕΙΝΑΙ ΤΑ

PHILLIPS

ΧΑΙΡΕΣΘΕ ΝΑ ΤΑ ΟΔΗΓΗΤΕ

ΣΤΗΝ ΠΙΟ ΦΙΛΟΞΕΝΗ ΧΩΡΑ

ΣΤΟ 48ΩΡΟ ΤΩΝ ΑΣΤΕΡΩΝ ΤΟ ΚΤΕΝΙΣΜΑ

Εμβριθείς, σοβαροί, συνεπείς στὸν ἐδραιωμένο τους φιλελληνισμό, ὁ Ἐρλ Γουήλσον τοῦ «Νιού Γιόρκ Πόστ», ὁ Ἄρτ Μπούχβαλντ μετὰ τὴν ἐπικτητὴ γαλιτική του φιλοφροσύνη καὶ ὁ μονολιθικός Ρόμπερτ Κονσιντάν χρησιμοποίησαν τὴν ὥραία αὐτὴ ψυχαγωγικὴ εὐκαιρία γιὰ νὰ ἀντλήσουν, ἀπὸ τὴν πάντοτε παρούσα Γενικὴ Διεύθυνση Ἐξωτερικοῦ Τύπου, μιὰν ἑγκαίρην καὶ συγχρονισμένη κατατόπιση σχετικὰ μετὰ τὰ φλέγοντα ἑλληνικὰ προβλήματα.

Τὴν ἴδια ὥρα, φυσικά, οἱ θῆλεις ἀστέρες τὴν χρησιμοποίησαν γιὰ νὰ φτιάξουν τὰ μαλλιά τους. Κάθε φύλο ἔχει τὸν ρόλο του καὶ τὸν προορισμό του καὶ θὰ ἦταν ἀπαράδεκτο νὰ περάσουν ἀκένιστες, ἐπὶ ἕνα 48ωρο, γυναῖκες ποὺ ἀποτελοῦν τὰ ἰνδάλματα χιλιάδων θεατῶν.

Ἀλλὰ τὸ ὅτι ἡ πάντοτε καμπυλώδης, ἀν καὶ ἀρκετὰ πλέον ὥριμη, Τζέην Ράσελ διάλεξε τὴν Ἀθήνα γιὰ νὰ κουρευτῇ, εἶναι μιὰ τιμὴ γιὰ τὴν ὁποία ὁμολογουμένως ὑπερφηανεύονται οἱ κινηματογραφικοὶ μας συντάκται. Τέσσερα χρόνια προσπαθοῦσε νὰ πάρῃ τὴν ἀπόφαση καὶ στὸ τέλος τὴν ἐπέισε ὁ Νίκος Ζώρς, στὸ γαλακτώδες ἐκεῖνο ἄντρο του τῆς ὁδοῦ Κανάρη. Ἀμοιβή; Δυὸ ἀστράσμοι —μὰς λέει αὐτόπτης μάρτυς.

Καὶ ἡ Μίκο Τάκα;

Πρὶν νὰ μᾶς πῇ «σαγιονάρα» φεύγοντας, ἔμαθε νὰ λέῃ «Σ' ἀγαπῶ» στὰ ἑλληνικά.

Τῆς τὸ ἔμοθε, καθὼς ἐξήγησε, ἕνας ὁδηγὸς ταξί, ποὺ τὴν πῆγε στὴν Ἀκρόπολη.

Αὐτοὶ οἱ σωφὲρ τῶν ἀθηναϊκῶν ταξί... Πῶς ζωντανεύουν τὴν Ἀκρόπολη!

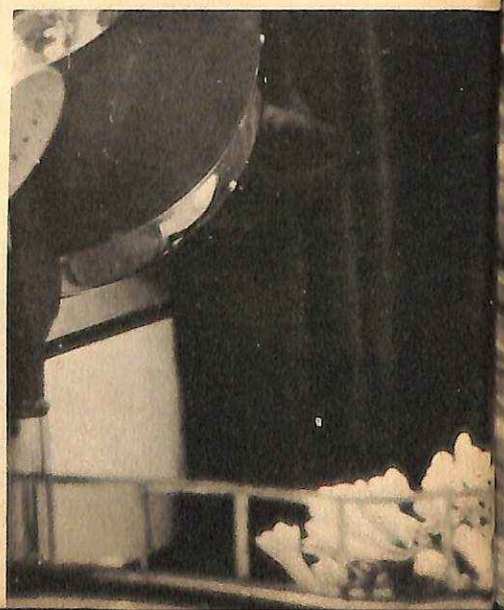
Αὐτόγραφο
τῆς Μίκο Τάκα.

Handwritten signature of Miko Taka

(Φωτ. Κ. Ραφαηλίδη — ΕΛΚΗΝ)

↑
ΤΑ ΠΟΔΙΑ τῆς Τζέην Ράσελ σ' ἐμπειρία χέρια καὶ σ' ἀδιάκριτο φασάκι. Ἡ γνωστὴ στὰρ πῆρε τὴν ἀπόφαση, στὸ κομμωτήριο «Ζώρς», νὰ κόψῃ τὰ μαλλιά της, πράγμα ποὺ ἐπὶ τέσσερα χρόνια ἀνέβαλε! Μεγάλῃ τιμῇ γιὰ τὸν Ἕλληνα κομμωτῇ. Κατὰ τὴ διάρκειά της κολλωπιστικῆς διαδικασίας, ἡ Τζέην Ράσελ δι-εκπεραίωνε τὶς ὑποθέσεις της στὴν Ἀθήνα, τηλεφωνικῶς...

ΒΕΒΑΙΑ ΗΤΑΝ ΑΝΑΠΟΦΕΥΚΤΟ

Η ΜΙΛΚΟ ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΣΕ ΝΑ ΜΕΙΝΗ ΜΟΝΗ

«Σ' ΑΓΑΠΩ», ΜΟΥ ΤΟ ΕΜΑΘΕ ΟΔΗΓΟΣ ΤΑΞΙ...

Τα 74%

Τῶν μαγνητοφῶνων ποὺ παρήγαγε καὶ διέδωσε στὴν παγκόσμιο ἀγορὰ ἡ Γερμανικὴ Βιομηχανία εἶναι:

GRUNDIG

Κι' αὐτὸ γιὰ τὸ ἐιδικοί γνωρίζουν ὅτι: ΚΑΘΕ ΤΕΧΝΙΚΟ ΕΠΙΤΕΥΓΜΑ ΤΗΣ **GRUNDIG** ΣΗΜΕΡΑ, ΑΥΡΙΟ ΘΑ ΧΑΙΡΕΤΙΣΘΗ ΩΣ ΠΡΟΟΔΟΣ.

Τὰ μαγνητόφωνα **GRUNDIG** διατίθενται σὲ μεγάλη ποικιλία τύπων γιὰ ἀνετώτερη ἐπιλογή.

Στὰ καλὰ καταστήματα Ραδιοφῶνων μπορεῖτε νὰ δοκιμάσετε καὶ νὰ μελετήσετε τὰ μαγνητόφωνα **GRUNDIG** χωρὶς καμμίαν ὑποχρέωσιν.

TK 20
Δεξ. 4,950

ΤΟ ΣΗΜΑ ΤΗΣ ΑΝΩΤΕΡΟΤΗΤΟΣ

GRUNDIG: ΤΑ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΑ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ ΜΑΓΝΗΤΟΦΩΝΩΝ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΝΕΑ

ΝΕΑ ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΔΕΡΜΙΔΟΣ

Τό Παντοθενικόν δξύ είναι μία διταμίνη της οικογενείας των διταμινών Β. Είς άλλεπάλληλα πειράματα απέδειχθη ότι η διταμίνη αυτή, όχι μόνον συντελεί εις την ανανέωσιν του δέρματος όταν υπάρχει εις την διατροφήν μας, αλλά και απορροφάται άμέσως από τó δέριμα επιδιδύσας έπ' αυτού σχεδόν κατά τρόπον θαυματουργόν.

Με βάσιν τας διαπιστώσεις αútας οι ειδικοί έπιστήμονες κατεσκεύασαν μίαν κρέμαν ή οποία περιέχει Παντοθενικόν δξύ και θεραπεύει τά εκζέματα, έπουλύνει ταχέως τά καψίματα, τά συγκαύματα τών δρεφών, τά μπιμπικία, τά μικροτραύματα και ένα πλήθος άνωμαλιών τής επιδερμίδος.

Έξ άλλου, ή κρέμα αútή, είναι ένα θαυμάσιον και έπιστημονικόν καλλυντικόν μέσον, διότι άναξωγονεί τό κουρασμένο δέριμα. Η κρέμα αútή έδαπτισθη από την σύνθεσιν τών λέξεων Παντοθενικόν και δέριμα, δηλαδή «Παντοτέρμ». Θά την θρήτε ήδη στά Φαρμακεία, άρκεί νά συγkρατήσετε τό όνομα

«Π α ν τ ο ν τ έ ρ μ»

**ΠΕΦΤΟΥΝ ΤΑ
ΜΑΛΛΙΑ ΣΑΣ ;**
**Έξετάσατε εάν τó τριχωτόν
της κεφαλής σας είναι λιπαρόν. Τότε μεταχειρισθήτε την**
Lotion
SEBORINE
Είναι τó μόνον φάρμακον πού
σώζει τά μαλλιά ΑΣΦΑΛΩΣ.
Άλλως ματαιοπονείτε.
Ζητήσατέ την στά Φαρμακεία

ΒΕΛΛΑΤΟΝ
Χειροδοκούν
ΟΧΙ ΠΕΙΑ ΓΚΡΙΖΑ ΜΑΛΛΙΑ.
Έπαναφέρει τόν φυσικό τους
χρωματισμό. Από τό μαύρο
μέχρι τό άνοικτό ξανθό.
WELLATON
ΠΡΟΪΟΝ ΤΩΝ ΓΕΡΜΑΝΙΚΩΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΩΝ WELLA

ΚΑΘΕ ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Η ΖΩΗ ΤΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ

ΕΙΔΗΣΕΙΣ, ΚΡΙΣΕΙΣ, ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑ ΤΟΥ Κ. ΑΧ. ΜΑΜΑΚΗ

Έντυπώσεις από την «Δόνα Ροζίτα» και την «Χρυσή φυλακή»

Ο κύκλος τών νέων έργων πρόζας τών άθηναϊκών θεάτρων έκλεισε με τά καινούργια προγράμματα τού «Εθνικού Θεάτρου», τού «Θεάτρου Τέχνης», τού θεάτρου «Φωτοπούλου» και τού «Πειραικού Θεάτρου». Από τά καινούργια έργα πού άνέδασαν αútά τά συγκροτήματα θά μάς άπασχολήσουν σήμερα δύο: Η «Δόνα Ροζίτα» τού Φεδερίκο Γκάρθια Λόρκα, πού άνέδασε ή κρατική σκηνή, και ή «Χρυσή φυλακή» τού Σωτήρη Πατατζή στο θέατρο «Φωτοπούλου».

Σ άν έργο ή «Δόνα Ροζίτα» τού Φεδερίκο Γκάρθια Λόρκα, πού παρουσιάζει τό «Εθνικό Θέατρο», δέν είναι άσφαλώς από τά καλύτερά του. Όμως έδωσε άφορμή σέ μία έξαιρετη, σέ μία λαμπρή παράσταση. Ο Ισπανός δραματογράφος παρουσιάζει στή σκηνή κάτι άλλο, κάτι πού δέν διακρίνεται διόλου γιά ή ιδιαίτερη πλοκή. Έξιστορεί λιτά την περίπτωση μίας νέας κοπέλας, πού είναι παθολογικά έρωτευμένη με τόν εξάδελφό της. Κ' εκείνος την άγαπά. Όμως οι γονείς του ζούν στην Αργεντινή και τόν καλούν κοντά τους. Φεύγει, λοιπόν, με την υπόσχεση ότι θά γυρίση. Τά χρόνια, έν τούτοις, περνούν και μόνο γράμματα του έρχονται. Η Ροζίτα ζή και μαραζώνει κοντά στόν θείο της, πού είναι μανιώδης φίλος και καλλιεργητής λουλουδιών, και τή γριά θεία της. Στο σπίτι υπάρχει ακόμη μία θυμόσοφη και γεμάτη ρεαλισμό άφωσιωμένη γριά υπηρέτρια, πού λατρεύει κ' εκείνη την νέα κοπέλα, ή όποια σβήνει με την προσμονή εκείνου πού δέν έπιστρέφει. Κάποτε —έχουν περάσει πολλά-πολλά χρόνια— αντί γι' αútόν, έρχεται ή είδηση ότι στην ξενιτειά έχει, έν τώ μεταξύ, παντρευθή μία άλλη. Καί ή Ροζίτα, πού είναι τότε 45 χρονών, θά μείνη πιά γεροντοκόρη...

Μία ποιητική δημιουργία

Αútή ή άλλη ιστορία, στα χέρια άλλου δραματογράφου θά ήταν ίσως κάτι πού δέν θά παρουσιάζε ιδιαίτερο ένδιόφρον. Όμως, ό Ισπανός ποιητής πού την έμπνευσθη έφτιαξε από τό πενιχρό αútό υλικό της ένα δράμα πού έχει έξαιρετες λυρικές στιγμές, με έντονες πινελιές αισθηματικού πάθους και, εδώ κ' εκεί, μία άπαλη τρυφερότητα και μελαγχολία. Έκτός όμως από την ποίηση πού αναδύεται σέ πολλές σκηνές της, ή «Δόνα Ροζίτα», χάρις στην παρουσία της θυμόσοφης Νένας και χάρις ακόμη σέ μερικά συμπαιθητικά στιγμιότυπα έπαρσιακής ζωής τών άρχών τού αιώνας μας, έχει και ένα άλλο χαρακτήρα πού —όσο κι άν δίνη μία κάποια άνωμαλία στή σκηνική άρχιτεκτονική της— προσφέρεται γιά μία παράσταση με στοιχεία γραφικότητας και συγκινήσεως.

Αútά τά στοιχεία ό Αλέξης Σολομός τά έξεμεταλλεύθη όπως πρέπει και συνέθεσε μία άληθινα πολύ άραία, πολύ έπιτυχημένη, πολύ ένδιαφέρουσα παράσταση πού άναπληρώνει και καλύπτει πολλές από τις άδυναμίες πού παρουσιάζει τό έργο. Ίδιος ή δεύτερη πράξη είναι δοσμένη περίφημα και με μία έρμηνευτική ένότητα και άτμόσφαιρα πού γοητεύει. Στο κεφάλαιο της έρμηνείας, βασικό παράγοντα άποτελεί ή θαυμαστή δημιουργία της Χριστίνας Καλογερικού. Η έξαιρετη αútή καλλιτέχνης είναι, χωρίς ύπερβολή, περίφημη στο γραφικό ρόλο της Νένας, πού πέρα ως πέρα ζωντανεύει με μοναδικό κ' έξοχο μπρίο. Παράλληλα, ή Άννα Συνοδινού υποδύεται υποάληπτα, τρυφερά στην άρχή, συγκινητικά κατόπιν, και άδρά και δραματικά στο τέλος την κεν-

τρική ήρωίδα και προσθέτει μία συνολικά έξαιρετη έρμηνευτική έπίτευξη στο ένεργητικό της. Είναι ό,τι πρέπει. Η μεγάλη πρωταγωνίστρια, ή κ. Κυβέλη, πού συμπράττει στην παρουσίαση της σκηνικής δημιουργίας τού Λόρκα, δίνει συμπαιθητικά, άπλά και χαρακτηριστικά τό μέρος της θείας. Από τή φύση τού ρόλου, δέν υπάρχουν περιθώρια γιά κάτι τό ιδιαίτερο. Παρ' όλα αútά όμως και μόνον ή παρουσία της κ. Κυβέλης στή σκηνή προσθέτει άκτι-

Η κ. ΚΥΒΕΛΗ και μαζί ό έκλεκτός πρωταγωνιστής Λυκούργος Καλλέργης σέ μία σκηνή της «Δόνας Ροζίτας».

νοβολία στην παράσταση. Λομπράς, έξ άλλου, ό Λυκούργος Καλλέργης, Ικανοποιητικώτατος ό Άνδρέας Φιλίππιδης, ό,τι πρέπει, στόν κατά βάθος άχαρο ρόλο τού έρωτευμένου νέου, ό Νίκος Τζόγιας. Στόν πίνακα της έπιτυχίας επιβάλλεται να περιληφθή έπίσης ό Άγγελος Γιαννούλης, και θ' άποκτήση άσφαλώς ακόμη μεγαλύτερη θέση σ' αútόν ή Δέσπω Διαμαντίδου, άμα περιορίση κάπως μερικές κωμικές ύψης μικρούπερβολές της. Στο σωστό τένο τού χιούμορ βρίσκονται οι τρεις γεροντοκόρες, Έλένη Νενεδάκη, Πίτσα Καπιτανίνα και Πόπη Παπαδάκη, πού είναι πάρα πολύ καλές. Από τις δύο ζωηρές παιδούλες, επικρατέστερη παρουσιάζεται ή Βάσω Μεριδιάνη. Άντίθετα, βρίσκονται έξω από τόν τόνο της τόσο έπιτυχημένης, καλοστημένης και πολύ συμπαιθητικής παραστάσεως, οι τρεις «Μανόλας», πού υποδύονται άτονα και άπρωφικά ή Έλένη Κυπραίου, ή Μαρία Μοσχολιού και ή Όλγα Τουρνάκη.

Θά ήταν άδικο, τέλος, νά μνή υπογραμμισθή, πλάι στή λαμπρή συνολική έπίτευξη τού Αλέξη Σολομού, ή δημι-

ουργική συμβολή στην παράσταση τού σκηνογράφου, τού ένδυματολόγου και τού συνθέτου. Ο Βακαλό έχει φιλοτεχνήσει δυό πολύ όμορφα σκηνικά και ύποδοξηεί σημαντικά στή δημιουργία της άτμόσφαιρας πού άπαιτεί τό κείμενο τού Λόρκα. Ο Φωκάς προσθέτει τό έξαιρετο γούστο του, μαζί με τά άκριβή στοιχεία της έποχής πού άξιοί ή δράση. Τέλος, ό Μάνος Χατζιδάκις, πού έχει έπενδύσει με μουσική τό έργο, τό έστόλισε με άραιότερες μελωδίες, πού προκαλούν ή ιδιαίτερη έντύπωση. Γενικά φεύγει κανείς από την «Δόνα Ροζίτα» με τή συνολική έντύπωση ότι είδε ένα ποιητικό έργο, από τό όποιο δέν λείπουν τά άδυνατα σημεία, αλλά πού δίνει την εύκαιρία γιά μία από τις καλύτερες παραστάσεις, πού παρουσίασε τόν τελευταίο καιρό ό έπίσημος θεατρικός οργανισμός.

Η «Χρυσή φυλακή»

Δ έν νομίζω ότι ό Μίμης Φωτοπούλος έκαμε καλή έκλογή, άνεξάχοντας την κοινωνική σάτιρα τού Σωτήρη Πατατζή «Χρυσή φυλακή». Όχι γι'ατί πρόκειται γιά ένα έργο όλοένα κακό, άλλα κυρίως γι'ατί πρόκειται γιά ένα έργο έντελώς άκατάλληλο, τόσο γιά τόν έαυτό του, όσο και γιά την σύνθεση τού θιάσου του. Άκουσα ότι ό διασκευστικός τού θρυλικού «Σέβικ» και συγγραφέας της «Έπιστροφής άπ' τό Μπουχενβάλντ», όταν έγραφε την κωμωδία του αútή, την προώριζε γιά την Έλλη Λαμπέτη και τόν Δημήτρη Χόρν, πού σίγουρα θά τους ταίριαζε και, μ' όλα της τά μειονεκτήματα, θ' απέδιδε περισσότερο. Πάντως, γεγονός είναι ότι αútή ή ιστορία κάποιου πολυάσχολου Κροίσου, πού είναι πεισμένος με τά μούτρα στή δουλειά, πού δέν κοιτάζει παρά μόνον και διαρκώς τις ποικίλες και μεγάλες έπιχειρήσεις του και πού ένó λατρεύει τή γυναίκα του δέν της διαδίδει παρά ελάχιστες στιγμές ιδιωτικής ζωής —και εκείνη πού τόν άγαπά παθολογικά τυραννείται και ύποφέρει μέσα στόν έγκλειστικό κλοιό πού της δημιουργεί ό άγκυλωτός ρυθμός της ζωής τού άνδρός της— αútή, λοι-

Ο ΦΩΤΟΠΟΥΛΟΣ, ό συγγραφέας της «Χρυσής φυλακής» Σωτήρης Πατατζής και ή νέα καλλιτέχνης Πόπη Λάζου (Ντατσπούλου), πού υποδύεται τόν βασικόν γυναικείον ρόλον εις τό νέο έλληνικόν έργον τού θεάτρου «Φωτοπούλου» (Πατησίων και Στουρνάρα)

πόν, ή ιστορία δέν προσφέρεται διόλου γιά τόν δημοφιλή κωμικό και γιά τούς συνεργάτες του. Ο Ίδιος, καταβάλλοντας ή ιδιαίτερη δημιουργική προσπάθεια, έχει, είναι άλήθεια, άρισμένες καλές στιγμές και, άν δέν προκαλή πλούσιο τό γέλιο στούς θιασώτες της τέχνης του, πάντως, δέν άπογοητεύει. Όμως, ό Σωτήρης Πατατζής τό έργο του τό στηρίζει βασικά στόν πρώτο γυναικείο ρόλο. Στο μέρος της συζύγου πού λατρεύει τόν άνδρα της, αλλά ποθεί φυσικά και τή ζωή και πού, έπηρεασμένη από τις συμβουλές μίας πολύ μοντέρνας φίλης της, πρós στιγμήν σκέπτεται νά δόση ρεαλιστική συνέχεια σέ κάποια παλιά έρωτική ιστορία, πού την δέχομε ό γάμος της και πού στην άφετηρία της δέν είχε ξεφύγει από τά πλαίσια της ρομαντικής αισθηματολογίας. Ο ρόλος αútός —όπως είναι εύηχο— άποζητά από τή φύση του μία αξιόλογη και δυναμική έρμηνεύτρια. Μιά ήθοποιό με ζώλν γερά κότσια. Η Πόπη Λάζου πού τόν έμπνέυσθηκε —παρά την έκδηλη σφαγίδα της διδασκαλίας τού Πέλου Κατσέλη— δέν ήταν δυνατόν νά τά θγάλη πέρα. Είναι μία άραία κοπέλα, έχει και άραία άρθρωση, άλλ' οι γενικές καλλιτεχνικές της δυνάμεις και ή σκηνη της πείρα είναι φανερά άνεπαρκείς γιά τό έγχείρημα στό όποιον απέδωθε. Ο τόνος της, ό ρυθμός της, ή γενική ύποκριτική της έκδήλωση δέν παίρνουν τόν θεατή με τό μέρος τους. Με μία άπειρη, όμως, νέα ήθοποιό στό μέρος της κεντρικής ήρωίδας και με τόν Φωτοπούλο σ' ένα ρόλο δραματικής βασικά ύψης, και οι όποιες άρετές διαθέτει τό άναιμικό έργο τού Πατατζή —στρωτός διάλογος, μερικές καλόδοσμένες σκηνές, κάποιες χαρακτηριστικές πινελιές διαγραφής τού διεφθαρμένου περιβάλλοντος τού πολυάσχολου Κροίσου— δέν φθάνουν γιά νά δημιουργήθ ή συνολικά Ικανοποιητική έντύπωση.

Οι ύπόλοιποι έκτελεστές

Αλλά δέν χαλαίνει μονάχα τό βασικό νουέτο της έρμηνείας. Υπάρχουν και άλλες έπιφυλάξεις στόν τρόπο με τόν όποιο παίζεται. Ο κ. Περικ. Χριστοφορίδης —νά πούμε— είναι έντελώς, μά έντελώς άκατάλληλος γιά τόν ρόλο τού αισθηματικού έραστού τού Έ. και έπαμισθη. Έπίσης, ή Ξένια Καλογεροπούλου, παρ' ότι άναντίρρητα είναι πολύ καλύτερη από τή βασική έρμηνεύτρια, έμφανίζει έν τούτοις έπιπλάστη ζωρότητα και γενικά, ενώ πιπαστεί τό ταλέντο της, είναι μάλλον «λίγη» ειδικά γιά τόν τύπο πού καλείται νά ζωντανέψη. Έναν τύπο πού δέν είναι διόλου ένα μπριόζο κοριτσάκι, όπως, σύμφωνα με τά έκφραστικά της μέτρα, τόν έμφανίζει. Άντιθέτως, ή έκπρωτος της επαλαίος φρουράς, ή Μαρίκα Κρεβάτα, θά καταφέρει, πολύ καλύτερα και από τά δύο νέα στελέχη τού θιάσου, ό δέ Γιόργος Γαβρίλιδης προσθέτει τό μπρίο του στην παράσταση, με τις έπαισδοιακές έμφανίσεις του. Ο Λαυρέντης Διανέλλος δέν έχει περιθώρια γιά ξεχωριστή δράση, είναι δέ συμπαιθητική ή Ζωή Φωτοπούλου στό ρολακό της. Τέλος, ένά από τά λίγα στοιχεία της παραστάσεως πού δέν προκαλεί έπιφυλάξεις είναι τό ίδιότυπο αισθητικό σκηνικό τού Γιόργου Άνεμογιάννη, πού γενικώτερα, τόν τελευταίο αútό καιρό, βρίσκεται όμοιογουμενώς σέ ή ιδιαίτερη δημιουργική είδηση.

ΑΧ. ΜΑΜΑΚΗΣ

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΑΣΘΕΝΕΙΑ ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΥ

ΤΟ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΑΘΗΝΩΝ 1959 ΙΣΩΣ ΕΓΚΑΙΝΙΑΣΘΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΤΟΥ ΙΣΡΑΗΛ ΥΠΟ ΤΟΝ Κ. ΜΑΡΤΙΝΟΝ

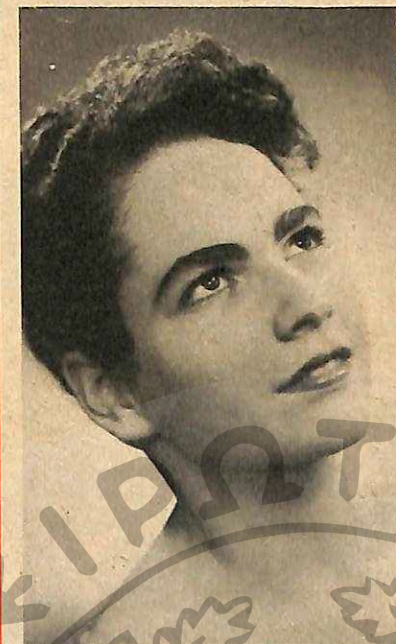
ΦΘΑΝΕΙ Η ΠΙΑΝΙΣΤΑ VARDA NISHRY

Η ασθένεια τού μεγάλου μας μαέστρου Δημήτρη Μητρόπουλου, έκτός της δικαιολογημένης συγκινήσεως την όπιαν έχει δημιουργήσει μεταξύ της έλληνικής κοινής γνώμης, έγινε ατία νά τραυματισθή καιρίως και τό Φεστιβάλ Αθηνών. Όπως είναι γνωστόν από πέρυσι, κατά μίαν περίεργη άποψη πού έπεκράτησε, ό κύκλος έκδήλωσεων ό όποιος συνθέτει τό πρόγραμμα τού άθηναϊκού φεστιβάλ έχει περιορισθή βασικά εις τις παραστάσεις άρχαίου δράματος τού Έθνικού Θεάτρου και τις συναυλίες της Κρατικής Ορχήστρας και μία ή δύο άλλες «άττραξιόν». Ο Μητρόπουλος και ή θαυμάσια Φιλαρμονική Ορχή-

ασθένεια τού διαπρεπούς Έλληνος άρχιμουσικού άνέτρεψε όλα αútά τά σχέδια. Τό Ισραήλ τώρα άποφάσισε ν' άναπληρώσει τό κενό τού Μητροπούλου με μετάκληση ενός διακεκριμένου Γάλλου άρχιμουσικού, τού Ζαν Μαρτινόν. Κατόπιν αútης της εξέλιξεως τών πραγμάτων, ή υπηρεσία τού Φεστιβάλ Αθηνών έπανελάβε από την περασμένη έβδομάδα της συνηθέσις γιά νά έλθη — όπως θά συνέβαινε και εις την περίπτωση Μητροπούλου — ή συμφωνική τού Τέλ Αβίβ και νά έγκαίνιση τό πρόγραμμα τού 1959 με τέσσερις συναυλίες υπό την μπαγκέτα τού Μαρτινόν. Οι διαπραγματεύσεις συνεχίζονται και έλπίζεται ότι τελικά θά καταλήξουν εις συμφωνίαν. Έπί τού παρόντος προσκόπουν εις τούς οικονομικούς δρους, άλλ' οι διαφορές πού ύφίστανται, έπικρατεί ή έντύπωση ότι με άμοιβαίς ύποχωρήσεις τελικά θά διακανονισθόν.

Ισραηλινή πιανίστα

Ε ν τώ μεταξύ, ή έλληνοισραηλινή καλλιτεχνική επικοινωνία, πού πρό όλίγων μηνών έξεδηλώθη και στην έξαιρετη παράσταση της «Λυσιστράτης» —πού άνέθηκε με μεγάλη έπιτυχία κατά δημιουργική διδασκαλία τού νέου Έλληνος σκηνοθέτου Μίνου Βολανάκη, από τό περίφημο Ισραηλινό θεατρικό συγκρότημα «Χαμπίμα» — ή συνεργασία μεταξύ της Έλλάδος και τού Ισραήλ, στόν καλλιτεχνικό τομέα, θά έχη αútές τις ήμέρες μία νέα έκδήλωση: Έρχεται και θά άκουσθή ως σολιστ με την Κρατική Ορχήστρα και παράλληλα θά δόση κ' ένα ένδιαφέρον άτομικό ρεσιτάλ, μία καλλιτεχνικά έξαιρετική άξία. Η Varda Nishry γεννήθηκε σέ ηλικία όκτώ ετών. Σέ ηλικία 12 ετών έδωσε τό πρώτο της ρεσιτάλ, τό όποιο έσημείωσε θριαμβευτική έπιτυχία. Από τότε έμφανίζεται συνεχώς, είτε σέ ρεσιτάλ, είτε μαζί με συμφωνικές όρχήστρες, άποσπώντας πάντοτε τά χειροκροτήματα τού κοινού, πού θαυμάζει τή μοναδική δεξιότητα της νεαρής αútης Ισραηλινής πιανίστας. Άφού έτέλειωσε τό άδειό Σουλαμιτ τού Τέλ Αβίβ, ή Varda Nishry συνέχισε και έπέρτασε τις μουσικές της σπουδές στό Conservatoire National τών Παρισίων και έλαβε τό 1952 τό Α' βραβείο. Άμέσως μετά γύρισε στό Ισραήλ, όπου έκαμε τό 1953 μία μόνον πλέον τών 120 έμφανίσεων, είτε σέ ρεσιτάλ, είτε ως σολίστ με την Φιλαρμονική Ορχήστρα τού Ισραήλ. Όμως, ή Varda Nishry —πού έχει μετεκπαιδευθή και στην Αμερική— έχει έμφανισθή με μοναδική έπιτυχία και σέ ρεσιτάλ και ως σολίστ πολλών σημαντικών συναυλιών εις την Γαλλία, Η.Π.Α., Καναδά, Γουατεμάλα, Ολλανδία, Σουηδία, Νορβηγία, Δανία, Ιταλία, Βέλγιο, Έλβετία, Αυστρία, Τσεχοσλοβακία, Νότιον Άφρική, Κίνα και άλλου. Στην Έλλάδα έρχεται γιά πρώτη φορά και, έκτός τού ρεσιτάλ της, θά συμπράξη με την Κρατική Ορχήστρα Αθηνών και την Συμφωνική Ορχήστρα τού Ε.Π. Τό ρεπερτόριό της περιλαμβάνει έργα Μότσαρτ, Μπετόβεν, Μπαχ, Σούσαν, Μέντελσον, Σοπέν, Γκριγκ, Φρανκ, Ρίμσκυ Κορσάκωφ, Ροχμάνινοφ, Ραβέλ, Χένεγκο, Χατζατούριαν, Προκόφιεφ, Μπέν Χαίμ και άλλους. Η άτομική της έμφανισή θά γίνη στή «Παρασάσα», στις 8 μ.μ. της προσεχούς Πέμπτης 12 Μαρτίου.

Η ΕΚΛΕΚΤΗ Ισραηλινή καλλιτέχνης τού πιάνου Varda Nishry.

στρα της Βιέννης άπέτελεσαν ειδικότερα τό μεγάλο γεγονός τού περυσινού Φεστιβάλ και ό Έλληνικός Όργανισμός Τουρισμού—πού έχει πιά την άργανωτική εύθύνη—σκέφθηκε νά επιδιώξη την παρουσία του και στό έφετινό πρόγραμμα. Ένα πρόγραμμα πού προοιωνίζεται πάλιν ίσχυο γι'ατί μόνον μία σειρά συναυλιών με ζώνη όρχήστρα επιδιώκεται νά γίνη και νά παρουσιάση παράλληλα ένα-δυό χορευτικά προγράμματα ή Μάρθα Γκράχαμ.

Η όρχήστρα Ισραήλ

Ο Δημήτρης Μητρόπουλος είχε άποδεχθή νά ξαναέλθη και μάλιστα νά έγκαίνιση τόν Αύγουστο τό Φεστιβάλ 1959. Μόνον είχε ζητήσει νά μετακληθή εις τας Αθήνας ή μεγάλη συμφωνική όρχήστρα τού Ισραήλ. Και τούτο διότι είχαν ήδη συμβλήσει στίς άρχές τού καλοκαιριού έπρόκειτο νά πάη εις τό Τέλ Αβίβ γιά νά διαδιδεύουν εκεί άρισμένα προγράμματα. Έτσι με μετάκληση εις τας Αθήνας της ίδίας αútης όρχήστρας θά ήταν δυνατόν νά έλθη και εκείνος χωρίς νά χρειάζονται άλλες δοκιμές γιά τις όποιες δέν θά είχε διαθέσιμα χρονικά περιθώρια. Έτσι άρχισαν διαπραγματεύσεις γιά νά έλθη εδώ ή συμφωνική τού Ισραήλ γιά 10 ήμέρες τόν προσεχή Αύγουστο. Η άπόρριψη όμως

ΜΕΤΑΞΑ

Άπο τοῦ 1888
τὸ μόνον
Ἑλληνικὸ προϊόν μετὴν
παγκοσμίαν φήμην καὶ
κατανάλωσιν

ΤΟ ΓΝΗΣΙΟΝ ΜΕΤΑΞΑ
Σ. Κ. Η. Κ. Α. ΜΕΤΑΞΑ
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

ΠΡΟΣΟΧΗ: ΑΠΟΦΕΥΓΕΤΕ ΤΑΣ ΠΑΡΑΠΟΙΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΠΟΜΙΜΗΣΕΙΣ
ΤΩΝ ΓΝΗΣΙΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ ΜΕΤΑΞΑ

Ρίπ Κίρμπυ

Ὁ μακιγιέρ Πανκίικ καὶ ὁ «δόκτωρ» Λεὼν ντὲ Λεὼν καταστρώνουν σχέδιο γιὰ νὰ γίνουν κύριοι τῆς περιουσίας τῆς γεροντοκόρης Χίλτον, μετὰ τὴν ὁποία ἔρχονται σὲ ἐπαφὴ χρησιμοποιοῦντας μιὰ γάτα. Ὁ Λεὼν τῆς κάνει ὑπαινιγμούς σχετικά μετὰ τὴν μελέτην τοῦ γιὰ τὴν ἐξέγερσιν τῆς ἀπηγῆς τῆς νεότητος καὶ κεντρίζει τὸ ἐνδιαφέρον τῆς. Ἀκολουθοῦν οἱ δύο «συναιτέριοι» μεταβαίνουν στὸ Μπρόντγουαϊ, ὅπου προσλαμβάνουν μιὰ νεαρὰ ἡθοποιὸν ὡς βοηθὸν γιὰ τὴν ἐπιχείρησίν τοῦς. Τὴν μεταμορφώνουν σὲ γριὰ μετὰ τὸν σκοπὸν νὰ τὴν ἐπαναφέρουν στὴ φυσικὴ τῆς κατὰστασιν ἀργότερα καὶ νὰ παρουσιάσουν τὴν ἀλλαγὴ αὐτὴν στὴν Χίλτον ὡς ἀποτέλεσμα τῶν ἱκανότητων τοῦ Λεὼν ντὲ Λεὼν.

(Συνέχεια από σελ. 36)

Παρά το μισοσκοτάδι, παρά την συγκίνήσή μου, δεν ήταν δυνατόν να κάνω λάθος: Τά χοντρά γυαλιά, τα πυκνά μαύρα μαλλιά κ' εκείνο το λείο κ' ήλιοκαμένο πρόσωπο... Αυτός ήταν! Δεν ξέρω γιατί, τα χαρακτηριστικά του μου ένεπνεαν ένα συναίσθημα απέχθειας κ' άκατανίκητης φρίκης. Και βρισκόταν εκεί, πίσω απ' την πλάτη μου, λίγα εκατοστόμετρα μακριά μου... Ένοιωσα τα χέρια μου να γίνονται ύγρα και παγωμένα.

Νόμισα στην αρχή πως δεν με είχε δη. Με το βλέμμα του εξέταζε το δωμάτιο, σά να γύρευε κάτι. Είδα τότε πως ήταν ντυμένος στα μαύρα, με μια μαύρη γραβάτα. Κ' είδα ακόμη και κάτι άλλο: Μία γαλαζωπή ανταύγεια, κάτι το μεταλλικό στο χέρι του. Νταήθω, αγάτη μου, κρατούσε ένα περιστόφο!

Δεν μετανόωνω που ήμουν υπερβολικά απολιθωμένη απ' τον φόβο μου ώστε να μπορέσω να φωνάξω. Άλλωστε δεν θα βρισκόμουν τώρα ζωντανή, ασφαλώς, για να σου γράψω! Το παραμικρό σημείο πανικού, μία κίνηση για να φτιάσω το κουδούνι κ' όλα θα είχαν τελειώσει για μένα...

Αυτές οι στιγμές μου φάνηκαν πως κρατούσαν μια αιωνιότητα.

Έπειτα, ξαφνικά, κάτι με πάγωσε ως το κόκαλα: Μέσα στον καθρέφτη είχα διακρίνει μία ελαφριά κίνηση του χεριού του κ' άπάνω στον άριστερο ώμο μου ένοιωσα την κρούση επαφή του μετάλλου. Η κίνησή του περιστόφου τον με πίεζε κατά φριχτό τρόπο κ' ήταν γυρισμένη προς την καρδιά μου.

Εκείνη τη στιγμή, Νταήθω, νόμισα πως όλα είχαν τελειώσει για μένα και πως θα είχα με τη σειρά μου την τύχη του κ. Λάμπερτ και της Μπέτυ. Χίλιες σκέψεις περνούσαν απ' το μυαλό μου, κ' οι πιο ήλιθες μάλιστα: Άναρωτιόμουν, λόγου χάριν, αν θα ήσουν υποχρεωμένος να κρατήσεις το καινούργιο σου διαμέρισμα ή τι θα σκεπτόντουσαν στο πλοίο γι' αυτό το τρίτο μυστηριώδες έγκλημα... Έπειτα, έπιασα τον εαυτό μου κ' αναρωτιέται αν αυτό θα μ' έκανε να υποφέρω και τι θα συνέβαινε ύστερα... Κι' αναρωτιόμουν μήπως ήμουν ήδη νεκρή!

Η θέση μου ήταν τόσο απελπιστική, ώστε έγινα σχεδόν αδιάφορη. Άκουσα τον εαυτό μου να λέει, με μια φωνή που φαινόταν να έρχεται απ' το υπερπέραν:

—Σας παρακαλώ, κύριε Ρόμπινσον, κάνετε γρήγορα, το περιστόφο σας μου πονά τον ώμο!

Άκουσα ένα μικρό κακάρισμα πίσω μου, ένα είδος διαβολικού γέλιου. Η πίεση του μετάλλου αυξήθηκε, διαπερνώντας μου τη σάρκα, κ' έγινε άφορητη. Άλλά ήμουν σάν αναισθητή στον πόνο κ' όμως το σημάδι έχει μείνει άχρμα στο δέρμα μου!

Μην κουνιηθίτε καθόλου! Ίδιως μη γυρίσετε το κεφάλι σας!

Η δεξιάτη φωνή, ασφαλώς μεταποιημένη, ήταν ακριβώς εκείνη που είχα ακούσει σ' εκείνη τη μοιραία παρτίδα του μπριτζ.

Έμεινα έντελως ακίνητη. Τα μάτια μου δεν εγκατέλειπαν τον καθρέφτη.

Δεν έχετε κανένα φόβο αν με υποκούσετε με ακρίβεια. Θέλω το ημερολόγιό σας. Σηκωθήτε και πηγαίστε να το φέρετε χωρίς να γυρίσετε!

Έξακολουθούσα να μην κουνιέμαι απ' τη θέση μου.

—Σηκωθήτε! Επανελάβε με μία πιο επιτακτική φωνή.

Κύριε Ρόμπινσον, είπα με σιγανή φωνή, το ημερολόγιό μου είναι κλεισμένο στο χρηματοκιβώτιο του καπετάνιου, έκτος απ' αυτές τις δυο σελίδες. Αν θέλετε να με συνοδέψετε, θα πάω να σάς το φέρω. Έκτος αν θέλετε να περιμένετε.

Η πίεση του περιστόφου χαλάρωσε λιγάκι.

—Ορκίζεστε πως δεν είναι εδώ;

—Τ' ορκίζομαι. Και φοβάμαι πως χάσατε ήδη και τον καιρό σας!

Άκουσα πάλι το απειλητικό γέλιο του.

—Α, νομίζετε πως έχασα τον καιρό μου; Είπατε ανάμεσα στα δόντια του, "Ε, λοιπόν, δεν θα πάω έντελως χαμένος!"

Κι' άμέσως άκουσα έναν κρότο, κ' ή κομπλίνα

βυθίστηκε στο σκοτάδι. Είχε σβήσει το φως πίσω απ' την πλάτη μου. Τώρα, μόνο η κίνησή του περιστόφου με πληροφορούσε πως εξακολουθούσε να βρίσκεται εκεί, πίσω μου...

Τότε συνέβη κάτι Νταήθω, που και μόνο ή σκέψη του με κάνει άρρωστη απ' τη φρίκη: Ένοιωσα να γλιστρά το μπράτσο του γύρω απ' το λαιμό μου, τραβώντας το κεφάλι μου προς τα πίσω. Πριν καταλάβω καλά-καλά τι συνέβαινε, μία χλιαρή ανάσα έφτασε στα ρουθούνια μου κ' ένοιωσα ένα στόμα να πιέζει το δικό μου με όλη του τη δύναμη.

Κ' ένοιωσα μία γεύση αίματος!

Ένοιωσα μία άφορητη αηδία, π.ο δυνατό απ' κάθε φόβο! Μ' ένα πήδημα, μπόρεσα να μετακινήθω λιγάκι, παρ' όλο το μπράτσο, που μ' έσφιγγε

The Grand Macnish
ΓΚΡΑΝ ΜΑΚΝΙΣ

"MINO"

**Το παλαιότερο
οκτωεζίκιο ουϊσκι με
τὴν βελουδένια γεύση.**

"ΟΛΥΜΠΙΑ," ΟΔΟΣ ΚΟΡΑΗ 1 ΤΗΛ. 34720

γε σάν τανάλια. Το στόμα μ' έπνιγε, μ' εμπόδιζε να φωνάξω. Άλλά καθώς πάλευα, το χέρι μου άγγισε το κουδούνι: Το πίεσα μ' όλη μου τη δύναμη.

Δεν ξέρω πολύ καλά τί έγινε έπειτα. Το χέρι μου εξακολουθούσε να πιέζει το κουδούνι. Ξαφνικά άκουσα την πόρτα να κλείνει και με την ανακούφιση που μαντεύεις, κατάλαβα πως ήμουν μόνη. Μακριά, άκουγα το κουδούνι να ήχη και μου φάνηκε πως όλο το πλοίο θάπρεπε να το ακούη. Σίγουρα, ο Τράμπσω ή κάποιος άλλος καμαρότος, άποιοσδήποτε, θα έρχόταν να με βοηθήσει. Άλλά στον διάδρομο δεν άκουγα κανέναν!

Σκοντάφτοντας μέσα στο σκοτάδι, άνοιξα την πόρτα και βγήκα στο διάδρομο.

—Καμαρότε! Καμαρότε! φώναξα.

Ο πιστός Τράμπσω εξακολουθούσε να μην εμφανίζεται.

Τελικά, μία καμαριέρα έφτασε διασπική.

—Μήπως ή δεσποινίς επιθυμεί τίποτα; με ρώτησε. Ο κ. Τράμπσω δεν φαίνεται να είναι εδώ. Δεν είμαι της ύπηρεσίας αυτή τη στιγμή, αλλά...

Είπε πως είχα αμα στο στόμα και τα μαλλιά ανάστατα.

—Τί συμβαίνει; Πληγωθήκατε, δεσποινίς;

—Ένας άνδρας... είπα λαχανιαστά. Μήπως είδατε έναν άντρα με μαύρα και βγαλνή απ' την καμπλίνα μου;

—Τώρα μόλις συνάντησα κάποιον στον διάδρομο, είπε. Μπήκε μέσα στ' άποχωρητήριο.

—Καταδιώξετε τον, ούρλιασα. Γρήγορα!

Η καμαριέρα δίστασε ένα λεπτό. Έπειτα, έκανε μεταβολή κ' έτρεξε προς το πέραςμα. Έπειτα από λίγα δευτερόλεπτα, ξαναγύρισε.

—Θα πρέπει να βγήκε απ' την άλλη πλευρά, είπε κουνώντας το κεφάλι. Τα άποχωρητήρια επικοινωνούν με τον άλλο διάδρομο.

Στο άναμεταξύ, πολλοί είχαν ακούσει το θόρυβο κ' είχαν αρχίσει να βγαίνουν από τις γειτονικές καμπίνες, κάνοντας διάφορες ερωτήσεις. Άνησυχούσαν που έβλεπαν το στόμα μου ματωμένο.

Δεν είναι τίποτα, είπα, δάγκωσα τα χείλη μου! Θέλετε να φωνάξετε τον Τράμπσω, σάς παρακαλώ, κυρία Γουίλσον;

Καθώς μιλούσα, ο καμαρότος εμφανίστηκε, χλωμός και καταφοβισμένος.

—Δεσποινίς Λέβελιν, είπε λαχανιασμένος. Πρέπει να έρχεστε άμέσως... Πρόκειται για την κυρία Λάμπερτ!

Με τράβηξε παραμέρα.

—Είναι... είναι... Ω, δεν ξέρω, αλλά νομίζω πως είναι νεκρή!

Όπως ήμουν, και φορώντας μόνο μία ελαφρύ ρόμπα, έτρεξα στην καμπλίνα της χήρας.

Τράμπσω, φώναξα, πηγαίστε γρήγορα να φωνάξετε τον γιατρό Σόμερς! Στείλτε τον εδώ άμέσως, και τον κ. Ντάνιελς επίσης. Θ' άσχοληθώ εγώ μαζί της στο άναμεταξύ... Κάνετε γρήγορα!

Πριν μπω στο δωμάτιο της κ. Λάμπερτ, στάματτησα για μία στιγμή μέσα στο σαλόνι της. Βοήκα εκεί ένα μικρό γκροίνι, ακίνητο σε μία γωνιά του δωματίου. Ένα γέιμα ήταν έτοιμο πάνω σ' ένα μικρό τραπέζι. Ένας σωρός από σκόρπια χαρτιά βρισκόταν σε μεγάλη άταξία πάνω στο γραφείο και τα συρτάκια κ' όλη η άναστάτωση έδειχναν πως κάποιος είχε πιάξει διασπικά παντού για να βρή κάτι.

Με δυνατούς χτύπους στην καρδιά, προχώρησα προς την πόρτα του δωματίου και την άνοιξα. Η κ. Λάμπερτ ήταν ξαπλωμένη διάπλατα στο πάτωμα.

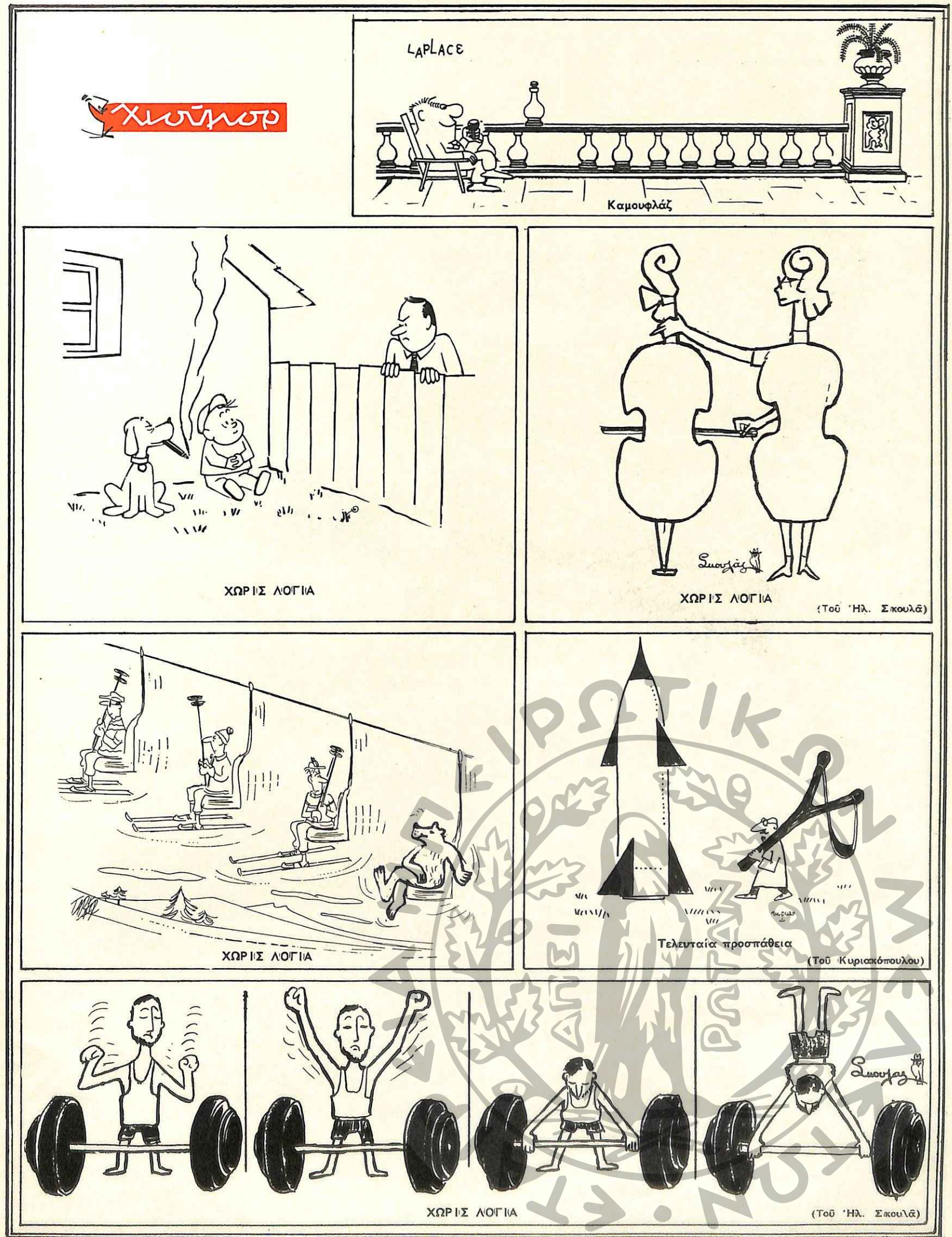
Γονάτισα άμέσως κοντά της, άκουμπώντας το κεφάλι μου πάνω στο στήθος της, για ν' ακούσω τα χτυπήματα της καρδιάς της. Άλλά άμέσως, άποσοχώρησα με φρίκη.

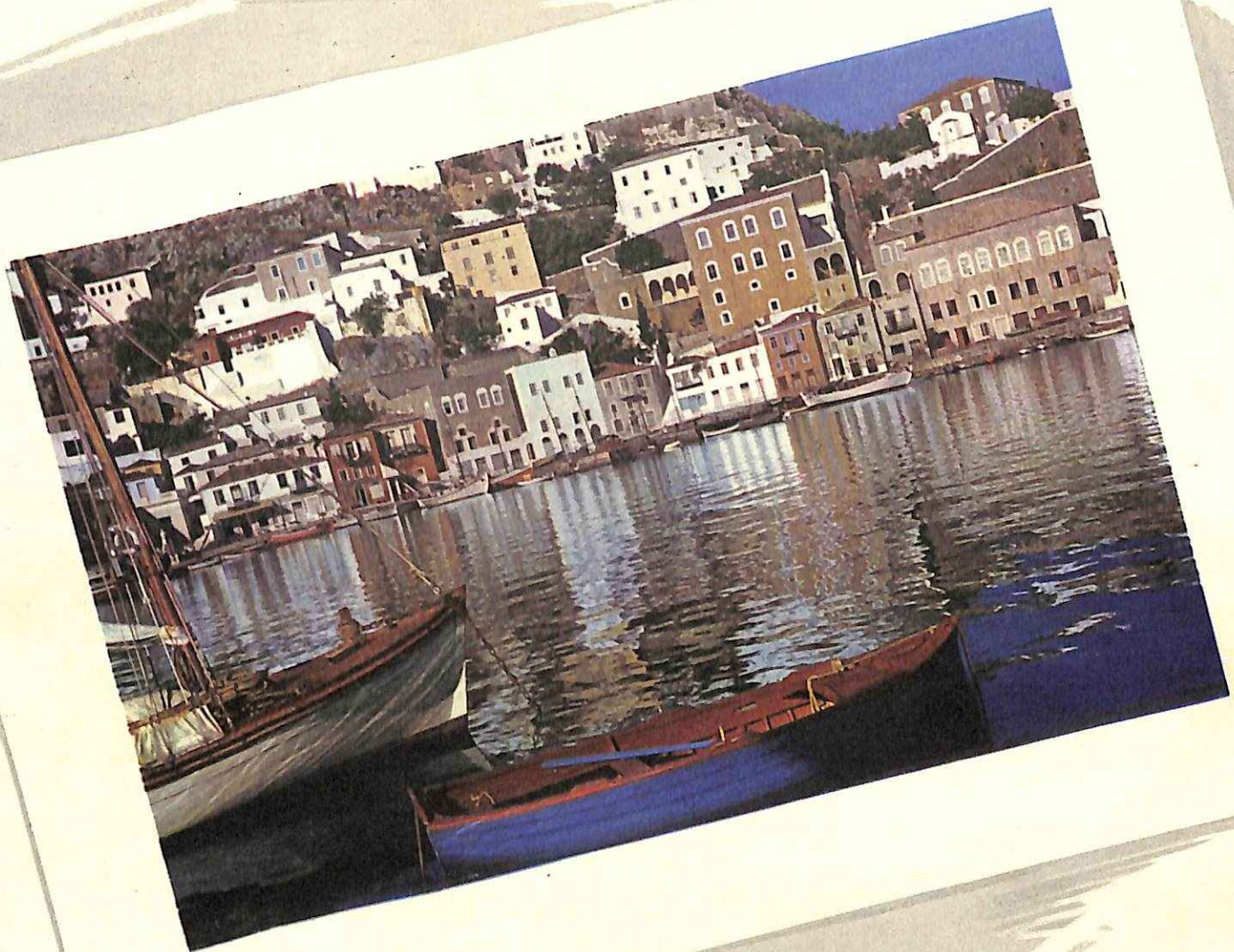
Πάνω στη λευκή ρόμπα της, ακριβώς πάνω απ' την καρδιά, υπήρχε μία κηλίδα αίματος, ακόμη ύγρη κ' άχοροκίνητη!

Η πόρτα άνοιξε τότε πίσω μου κ' ο γιατρός Σόμερς μπήκε μέσα, με μία τσάντα στο χέρι του. Έπειτα από ένα γρήγορο βλέμμα, πρόσταξε:

—Πιάστε την απ' τα πόδια, σάς παρακαλώ, κ' ές την τοποθετήσω στο κρεβάτι!

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

Τὰ περιοδικὰ πού δείχνουν τήν Ἑλλάδα
Τὰ περιοδικὰ πού τιμοῦν τήν Ἑλλάδα

ΕΙΚΟΝΕΣ

PICTURES
FROM GREECE

ΕΓΓΡΑΨΑΤΕ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ ΣΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ ΚΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ
Τοὺς προσφέρετε τὸ καλύτερο δῶρο-ἓνα δεσμό μετὰ τὴν πατρίδα